خراسان غږ

دیني، تاریخي، سیاسي، ادبي او خبري مجله

خراسـان غـږ پـنځلس ورځنۍ مجلـه | العزائم خپرندویه اداره یي وړاندې کوي

آیا د خلفاوو قتل د خلافت د بطلان دلیل دی؟

ای مسلمانه وروره! بل پدې خبره سر خلاص کړه چې ځنګه شهادت د هغوی امامت، کرامت، حقانیت او خلافتونه باطل ونه ګرځول داسې، الحمد لله ستاسې خلافت هم په هماغه مسیر...

ابرارو ته زیری او اشرارو ته انذار

د الله تعالی په مقدس او سپېڅلي ذات قسم، هغه لاس چې د مسلمانانو د نوامیسو او ښځو په لور اوږد شوی وي له ځنګل به یې قطعه کړو، هغه سترګې به راوباسو چې څښتن یې د جاسوسي اراده ولري، هغه ژبه چې أمهات المؤمنین او صحابه ؤ ته ښکنځلې او سپکې سپورې وایي، له ستوني به یې بهر کړو...

رام مندر که بابري مسجد

ماشوم وم ،شپږم ټولګي کې وم ، پلار مې په کټ کې تکیه وهلې وه ، غټه راډیو ورته په میز ایښې وه ، په کټ کې رانیغ شو ، په غصه یې راغږ یې کړ : تاسې چوپ شئ ، موږ کوچنیان ټول له ډاره خاموش شو...

په خپلو مالونو سره جهاد وکړئ

مال د جهاد د قیام او ژوندي ساتلو لپاره یو رکن او بنیاد دی چې بغیر له دې د جهاد ابادي نه ساتل کیږي بلکې رانسکوریږي ، د جهاد ډانچه راړنګیږي ، او تنه یې خرابیږي!

د پاکستان انتخاباتو کې شمولیت ردت دی

جمهوریت سور کفر دی او تور طاغوت دی دا د الله د شریعت او دین په مقابل کې یو مستقل کفري دین او شریعت دی چې د کفارو أو د هغوی ساتل شوو بلاعمه او مرتدو حکّامو په نامشروعو کوششونو د مسلمانانو په خاوره حاکم شوی دي لاحول ولاقوة الا بالله...

تر وروستي حده پریوتې دریځونه

دا چې د دوی هر دریځ له بل ډیر شرمیدلی او رسوا وي، او په هر دریځ نیولو سره کوښښ کوي چې حتی الوسع دوی په دې اعلامیې سره نړیوال قوتونه خوښ وساتي، اګر که دا دریځ د اسلامي امت په سر معامله

هو ټول وژنو

د طالب ملېشو او رافضي مشرکینو عقیده یوه ده ځکه یې ورونه ګنې او ترینه ځاریږي . دوی دې ساتي او موږ به یې وژنو ، دوی دې ورونه بولي موږ به پرې اورونه بلوو، دا ځکه چې دوی مشرکین دي ، دوی صحابه رضي الله عنهم ته کنځل کونکي مرتدین دي...

مؤسسة العزائم
الإعلامية

28
مـه ګڼـه
شنبه ۱۱ - رجب - ۱۴۴۵ هـ

مؤسسة العزائم
الإعلامية

خراسان غږ مجله 28 مه گڼه رجب 1445 هـ

سرمقاله

رام مندر
که بابري مسجد

سیاسي برخه

ديني برخه

اسباب النصر والتمكين ٦
برخه

لنډه کیسه

رام مندر
که بابري مسجد

ماشوم وم ،شپږم ټولګي کې وم ، پلار مې په کټ کې تکیه وهلې وه ، غټه راډیو ورته په میز ایښې وه ، په کټ کې رانیغ شو ، په غصه یې راغږ یې کړ : تاسې چوپ شئ ، موږ کوچنیان ټول له ډاره خاموش شو ، لږه شیبه پس مې د پلار غصه نوره هم زیاته شوه او هندوانو ته یې بدې بدرنګې شروع کړې ، مور مو ترې وپوښتل : څه کېسه شوې ، پلار مې غاړه تازه کړه او ویې ویل : اوس یې خبرونو کې وویل چې په هندوستان کې هندوانو د بابري په نامه یو جمات باندې حمله کړې ده د مسلمانانو سره یې جنګ هم کړې او ګڼ کسان هم وژل شوي او هندوانو جمات شهید کړی دی .

هغه وخت مې په دې سر خلاص نه شو چې دا جمات به څنګه شهید کیږي ، له ډاره مو له پلاره پوښتنه هم ونه کړه ، سحار چې ښونځي ته لاړم نو نن د لین په سر حالات بدل وو، زموږ استاد مولوي صیب ابراهیم رحمه الله په ډیر غصه بیان شروع کړی و لاسونه یې ګرم ، ګرم خوځول د مولوي صیب دا خبرې مې اوس هم ذهن کې دي چې ویل یې هندوانو په کوم فکر دا جرات کړی چې د مسلمانانو تاریخي جمات یې وران کړی دی ، هندوان دی دا فکر نه کوي چې مسلمانان به غلي پاتې شي ، ډیر زر به له دوی څخه ددې ظلم بدل واخلي دوی څه فکر کوي چې دا جمات به وران کړي او په ځاې به یې درمسال جوړ کړي خو دا خوبونه دې اوبو ته ووایي .

بیا نو مولوي صیب د ښونځي ټول شاګردان په کتار کړو او د مظاهرې په شکل یې توري لیکې ته روان کړو ،زموږ له ښونځي پاخه سړک ته تقریبا یو ساعت لار وه ، کله چې پوهه شوم چې هندوانو په هندوستان کې یو جمات وران کړی نو که ماشوم وم نو هم د هغه وخت خپله غصه او خفګان مې راته یاد دی ،په ټوله لار مو مرګ په هندوانو ، موږ د بابري جمات انتقام غواړو ، نارې وهلې چې سړک ته ووتلو نو د نورو قریو او ولسوالیو په زرګونو خلک هم راوتلي وو، د خلکو د هغه مهال قهر او غصه مې اوس هم یاده ده .

هو ! دادی څه باندې دیرش کاله تیر شول خو په مسلمانانو کې څوک د محمد بن قاسم لاروی پیدا نه شو چې له هندي مشرکانو څخه د شهید شوي بابري مسجد انتقام واخلي .

اسلامي امت څومره تغیر کړی ، دیرش کاله وړاندې چې په بابري مسجد د هندوانو د بریدونو په غبرګون کې څومره اولسونه یوازې زموږ په ولایت کې راوتلي وو، بیا مې په هغومره لوړ تعداد کې کسان ونه کتل چې دومره سخت غبرګون دې وښایي .

د کفارو او مشرکانو د فکري یرغل پایله ده چې اوس نو له یوه لورې رافضي مشرکین د اهل السنتو مساجد نړوي خو مسلمانان یې تشې ننداري کوي ، د امریکا په شمول د نړۍ کفارو په عراق ، شام ، خراسان او نورو سیمو کې په زرګونو مساجد د خاورو سره

خاورې کړل خو تش په نوم مسلمانان یې اوس هم دښمنان نه ګڼي ، اسرایل د همدې امریکا په ملاتړ او بمونو دادی في الحال هم په فلسطین کې تاریخي مساجد او مدارس رانړوي خو تش په نوم مسلمانانو (طالبانو) ته بیا د ډالرو کڅوړې رالیږي او دوی ورسره په ګرمه دوستۍ ویاړي .

هو!

دغه ستر تاریخي بابري جمات چې په شپاړسمه پیړۍ کې په ډېر پاخه او اساسي ډول د ظهیرالدین بابر له لورې جوړ شوی و، هندي مشرکینو د همدغه مسجد په ځای مندر جوړ کړ او دادی تازه بې د رام په نامه ددې مندر پرانسته وکړه .

خو ډېره عجیبه داده چې په دغه کړنه مې هیڅ ډول غبرګون ترسترګو نه شو .

د انتقام کوم عملي اقدام خو په ځای پرېږده ، چرته پرې مسلمانان لارو کوڅو ته هم راونه وتل ، او نه یې هم چا ورقه واړوله .

هغه کسان چې ځانونه مجاهدین او فاتحین بولي او د روسي ، رافضي ، چینایي او هندي مشرکینو په شمول د نړۍ د ټولو کفارو او مشرکینو په وژلو د غندنې اعلامیې خپروي او کله چې هر چرته د اسلامي دولت له لورې مشرکان ووژل شي نو ویاند به یې بیا د دوی په وژنه په اعلامیو کې ژړاوې او فریادونه کوي خو دادی د هندي مشرکینو له لورې چې د بابري مسجد په ځای د مندر پرانسته وشوه نو همدغه ملېشو د هندي مشرکینو دا جبر او وحشت داسې استقبال کړ، چې په اماراتو کې د دوی سفیر او ښځې یې هم مهاله د هند د ازادۍ په جشن کې برخه واخسته .

دا کومه غیر اختیاري خبره نه ده ، بلکې کله چې د همدې BJPګوند یوې ویاندې څه موده وړاندې د رسول الله صل الله علیه وسلم توهین وکړ نو هغه مهال هم مهاله د هندي مشرکینو یو هئت کابل ته راغې او د ملېشو له لورې یې خه دروند استقبال وشو او بیا په همغه ورځو کې په افغانستان کې د کفارو او طواغیتو د سرحداتو ساتونکي او د دوی دفاع کونکي وزیر ملا بې وقوف یې یو هندي ټلویزون سره

ډېره غوره مرکه هم وکړه چې د دوی او هند په خوږې دوستۍ ، تعميري اړيکو ، د هندي استادانو له لوري د طالب ملېشو په روزنه او اسلامي دولت سره د شريکې مبارزې په موضوعاتو راڅرخيده .

هو!

دا همغه ګوند دی چې په ۱۹۹۲ کال کې په بابري مسجد د حملې لپاره د يو نيم لک کسانو رهبري کوله چې د دوی له ډلې ۱۵۰۰۰ يوازې د همدې ګوند غړي وو، دا همغه ګوند دی چې نريندرا مودي يې مشر دی په ۱۹۹۸ کې په هند کې واک ته ورسيد او په ۲۰۱۹ کې د همدوی په غوښتنه د هندي مشرکينو محکمې د بابري مسجد همدغه ځای هندوانو ته ورکړ او دادی د همدې تاريخي مسجد په ځای د رام مندر پرانسته همغه مودي وکړه چې طالب ملېشو سره صميمي اړيکي لري ، د دوی سفير هلته خه خوشاله د دې صحنو ننداره کوي او د هغوی سفير او نور د لسګونو هندي موسېساتو او استخباراتي بنسټونو په سلګونو هندي کارمندان دلته د افغانستان له هوا او اوبو خوندونه اخلي او د طالب ملېشو سره په يوه اورشو کې څيريږي .

طالب ملېشې له لومړي سره هندي مشرکينو سره ډېرې خوږې اړيکې لري ، کله چې د هندي مشرکينو په درمسالونو او د دوی په نورو شرکي مندرونو د اسلامي دولت له لوري بريدونه کيدل نو همدې طالب ملېشو به يې ساتنه کوله او ډيری طالب ملېشو د همدې هندي مشرکينو په دفاع کې خپل سرونه وبايلل ، طالب مشرکينو په دې هم اکتفاء ونه کړه بلکې د هندي مشرکينو د ويجاړو شويو مندرونو د بيرته جوړيدو ټتر يې هم وډباوه او دا سوځيدلي مندرونه يې بيرته ورجوړ کړل .

هو ! طالب تر دې کچې ذليله دی چې هندي مشرکين د مسلمانانو مساجد ورانوي او په ځای يې مندرونه جوړوي، مسلمانان وژني ، خو دوی بيا د همغه هندي مشرکينو سره دوستانه اړيکي پالي ، د دوی ساتنه کوي او د دوی مندرونه ورجوړوي .

طالب ملېشې چې د خپلو ګټو لپاره د مصلحت، حکمت او سياست په نوم د اسلامي امت په ټوټه ټوټه وجود سوداګري کوي، د هند هر ډول وحشت او بربريت ته د خوشالۍ او مبارکۍ ډول ډنګوي او په ورين تندي ورته د مسلمانانو پر ضد د هر وحشت مبارکي وايي، لکه چې مو وويل د هند دا پريکړه په داسې وخت کې شوې چې په دوبۍ کې د مرتدو طالب ملېشو سفير بدر الدين حقاني او ښځه يې د هندوانو هغه مراسمو ته تللي وو چې د هند د آزادۍ په موخه جوړ شوي وو.

سره د دې چې هنـد پـه ډاګیـزه توګه د اسـلام، اسـلامي امت او اسـلامي شـعائرو سره دښـمنۍ تـه بـډې راوهـلي، کلـه د رسـول الله صلـی الله علیـه وسـلم نامـوس ښـکنځي، کله پـه میشـتو مسـلمانانو د ظلـم چپـه میچنـې تـاووي او کلـه بیـا د اسـلامي شـعائرو بـې عـزتي کـوي.

خـو د دې ټولـو باوجـود یـې مرتـد طالبـان نـږدې ملګـری، دوسـت او خواخـوږی ګڼـي، اړیکـې ورسره پراخـوي، د امنیـت د سـاتنې او خوندیتابـه لپـاره ورسره د هـر ډول مرسـتو تـر څنـګ اسـتخباراتي مالومـات شریکـوي، د دوی د شرکـي او جمهـوري نظـام د بریـا او آزادۍ مبارکـۍ ورکـوي او پـه جشـنونو کـې ورسره برخـه اخـلي.

نـه پوهېـږو دوی ورسره پـه کومـه وجـه دوسـتي کـوي او پـه کومـه وجـه د آزادۍ مبارکـي ورکـوي او د کومـې اذادۍ مبارکـي ورکـوي؟

آیـا پـه دې وجـه چـې هلتـه اسـلام او مظلـوم مسـلمانان محکـوم او د شرک او هنـدي راجاګانـو راج چلېـږي؟

آیـا پـه دې وجـه چـې هلتـه پـه اسـلامي شـعائرو ملنـډې وهـل کېـږي او د رسـول اللـه صلـی اللـه علیـه وسـلم پـه نامـوس پسـې بـدې ردې ویـل کېـږي؟

آیـا پـه دې وجـه چـې هلتـه د مسـلمانانو لـه مسـاجدو د آسـونو طبیلـې او یـا د هنـدي مشرکینـو مندرونـه جوړیږي؟

آیا په دې وجه چې هلته د شریعت سره دښمني کېږي؟

آیـا پـه دې وجـه چـې هلتـه جمهوریـت، دیموکـراسي او سـیکولریزم حاکـم دی او اسـلامي نظـام محکـوم دی؟

او کـه نـه پـه دې وجـه د هنـد سره دوسـتي، ملګرتیـا او تـودې اړیکـې پـالي، چـې دوی د رسـول اللـه صلـی اللـه علیـه وسـلم سره دښـمني لـري، ځکـه هغـه صلـی اللـه علیـه وسـلم د هنـد سره د جنګیدونکـو غازیانـو سـتاینه کـړې ده، او طالـب ملېشـې غـواړي چـې هنـدي مشرکینـو تـه دا پـه اثبـات ورسـوي چـې ګـوره رسـول اللـه صل اللـه علیـه وسـلم چـې کـوم غازیـان ښـودلي مـوږ هغـې کـې ونـه شـمیرئ مـوږ خـو ستاسـې ورونـه او دوسـتان یـو .

دوی د هنـد ټـول وحشـتونه، د مسـلمانانو ټـول وژنـې او د اسـلامي شـعائرو، مقدسـاتو او اسـلام پـر وړانـدې د هنـد دښـمني شـاته وغورځولـه او د هنـد سره یـې د خپلـو شـخصي ګټـو لپـاره د یارانـې تـار ورځ تـر بلـې ګرمېـږي، کلـه وایـي چـې هند تـه خپـل سرتیـري د روزنـې لپـاره لېږو او کلـه بیـا هغـوی د شرک او کفـر د بریـا مبارکـۍ وایـي او دومـره بـې حیـاء دي چـې خپلـه ښـځه هـم د هنـدي راجاګانـو پـه جشـنونو کـې د ګـډون لپـاره لـه ځانـه سره بوځـي، تـر څـو ورتـه وښـایي چـې ګـوره مونـږ د هغـه محمـد بـن قاسـم بچـي نـه یـو چـې هنـدي راجاګانـو تـه یـې پـه هند کـې د تـورې پـه زور درس ورکـړی و، او آسـونه یـې د هنـد پـه ګنګا او جمنـا کـې خړوبـول، او نـه هـم دا هغـه د محمـود غزنـوي بچیـان یوهنـدي مشرکـین یـې اوس هـم لـه نامـه څخـه ډار لـري ، هغـه غزنـوي محمـود چـې د سـومنات بـت یـې دړې وړې کـړ او پـه هندوسـتان کـې د شرک اورتونونـه مـړه کـړل پـه ځـاې یـې د توحیـد نـور خپـور کـړ ، خـو نـن دادی طالـب ملېشـې همغـه هنـدي مشرکینـو تـه لارې جـارو کـوي چـې یـو وخـت بـه یـې د اسـلام د فاتحانـو د اسـونو طبېلـې پاکولـې .

خـو هنـدي مشرکـین دې پـه خلاصـو غوږونـو واوري چـې د اسـلامي امـت رښـتیني بچـي او د تاریـخ میړني لا ژونـدي دي ، یـو ځـل بیـا بـه بـاذن اللـه د ابـن قاسـم او غزنـوي محمـود بچـي خراسـاني زلـمي خپـل لـه بـرم او عظمـت ډک تېـر تاریـخ بیـا راسـتنوي بـاذن اللـه او د هنـد پـه سـارا او اوړدو کـې بـه ستاسـې د شرکـي مندرونـه ستاسـې پـه وینـو لـړي ان شـاء اللـه .

د پاکستان انتخاباتو کې
شمولیت ردت دی
انتخابات د طاغوت لاره ده!

الحمد لله رب الأرض والسماء الذى خلق العرش ثم عليه إستوى فأمر عباده بالتوحيد ونهاهم عن الطاغوت والهوى والصلاة والسلام على من أرسل بالملة البيضاء الى كآفة الناس والورى وعلى آله وصحبه ومن والاه أمابعد فقال تعالى :

يُرِيدُونَ أَن يَتَحَاكَمُوٓا۟ إِلَى ٱلطَّٰغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوٓا۟ أَن يَكْفُرُوا۟ بِهِۦ.

داخبره د الله په شریعت کې یو بدیهي او معلوم حیثیت لري چې طاغوت نوم د شیطان او د هر هغه شي دی چې د انسان او د الله د طاعت ترمنځ مانع واقع کیږي ، انسان د رب له عبادت څخه خپل او یا د بل عبادت ته راګرځوي او یایې د رب د دین او شریعت نه خپل او یا د بل دین او شریعت ته راګرځوي ، مشهور مفسر ابن کثیر رحمه الله د طاغوت تعریف کوي فرمایي : **إنه الشيطان قوي جدا فإنه يشمل كل شر كان عليه أهل الجاهلية، من عبادة الأوثان والتحاكم إليها والاستنصار بها.**

ژباړه : بېشکه دغه طاغوت دا شیطان دی چې ډېر قوي دی ، پس دغه معنا شاملیږي هر هغه شر ته چې د جاهلیت والا په هغې باندې عمل کونکي وو د بوتانو د عبادت کولو او هغې ته د فیصلو ور وړلو او مدد نیول په هغې سره تفسیر ،ابن کثیر ۱/۶۸۳ ،علامه ابن القیم رحمه الله د طاغوت متعلق فرمایي : ثم أخبر سبحانه أن من تحاكم أو حاكم إلى غير ما جاء به الرسول فقد حكم الطاغوت وتحاكم إليه ،

ژباړه : بیا الله سبحانه وتعالی خبر ورکړ چاچې فیصله یوړه او یایې فیصله وکړه په غیر د هاغه څه نه چې پیغمبر ورباندې راغلی دی نو ده یقینا طاغوت حاکم وګرځاوه او فیصله یې هغه باندې وکړه مزید فرمایي :

والطاغوت : كل ما تجاوز به العبد حده من معبود أو متبوع أو مطاع ؛ فطاغوت كل قوم من يتحاكمون إليه غير الله ورسوله ، أو يعبدونه من دون الله ، أو يتبعونه على غير بصيرة من الله ، أو يطيعونه فيما لا يعلمون أنه طاعة لله ؛

ژباړه : او طاغوت بیا هر هغه څه دي چې بنده د هغې په سبب د حد څخه تجاوز کوي هغه که د معبود په شکل وي (چې عبادت یې کیدی شي) او که د متبوع په شکل وي (چې ناروا فتوی او مسأله یې منل کیږي) او که د مطاع یعني د امیر او مسؤل په شکل وي چې طاعت یې په ناجایز أمورو کې کیدی شي، پس طاغوت د هرقوم هغه دی چې هغوی ورته د الله او د هغه د رسول پرځای فیصلې وروړي ، یا یې عبادت کیدی شي بغیر د الله څخه یا یې بغیر د بصیرة نه اتباع کیدای شي

او یا یې طاعت کیدای شي په هغه څه کې چې هیڅ علم نلري چې دا د الله طاعت دی موصوف مزید فر مایي:

فهذه طواغيت العالم إذا تأملتها وتأملت أحوال الناس معها رأيت أكثرهم عدلوا من عبادة الله إلى عبادة الطاغوت، وعن التحاكم إلى الله وإلى الرسول إلى التحاكم إلى الطاغوت، وعن طاعته ومتابعة رسوله إلى طاعة الطاغوت ومتابعته، وهؤلاء لم يسلكوا طريق الناجين الفائزين من هذه الأمة، وهم الصحابة ومن تبعهم ، ولا قصدوا قصدهم، بل خالفوهم في الطريق والقصد معا.

ژباړه : نو دغه طواغیت د عالم دي نن نو که ته په دوی او ددوی سره د خلکو په تعلقاتو کې فکر وکړې نو ډیری د دوی به ووینې چې دوی د الله د عبادت څخه د طاغوت عبادت ته أوښتي دي او د الله او د هغه په رسول د فیصلې کولو څخه په طاغوت باندې فیصلې ته گرځیدلي دي او د الله د طاعت او د هغه د رسول د متابعة نه د طاغوت طاعت او متابعت ته گرځیدلي دي ، نو دا خلک نه دي روان شوي په لار د نجات موندونکو کامیابو باندې ددې أمت والاوو څخه چې هغه صحابه او د هغوی تابعین دي او نه یې د هغوی مراد خپل مراد گرځولی بلکه د هغوی څخه یې په لاره او مراد دواړو کې یو ځای مخالفت کړی دی ، إعلام الموقعین ج۱/ صـ۴۰ ،

د طاغوت د تعریف او ددې وضاحت نه به اوس لوستونکي په اسانه درک کړي چې د مسلمانانو په خاوره او نړۍ جمله حاکم شوي حکومتونه ، قوانین، د هغې مقننین او حکّام د طاغوت د رؤسو له جملې څخه دي ، خلک د ژوند په ټولو أمورو کې د الله په کتاب او د هغه د رسول صلی الله علیه وسلم په سنت د فیصلو کولو پر ځای په دوی باندې فیصلو کولو ته ور روان دي ، دغه قوانین د وطن په ټولو أفرادو تطبیقیږي او هغوی هم د خپل ژوند د هرې ترخې او خوږې پرېکړې د فیصلې لپاره همدا قانون د یو قطعي امر غوندې گرځولی چې د ابن القیم او ابن کثیر رحمهما الله د تعریف موافق دغه قانون یومعبود، متبوع ، مطاع او د شر نه ډک أمر گرځیدلی دی ، ځکه د الله په مقابل کې د یو چا طاعت کول دا د هغه عبادت دی ، چې د طاغوت وصف یې خپل کړی دغه ډول د الله د قانون او شریعت په مقابل کې د بل قانون او منهج تابعداري دا د طاغوت تابعداري ده اوحال داچې مؤمن ته د خپل رب له لوري په طاغوت د کفر کولو امر شوی چې دلایل به پدې دعوی ان شاء الله تعالی روسته ذکرشي ، خو اوس غواړو روسته له دې مختصر تمهید او مقدمې نه مقصود ته راوگرځوو :

***

انتخابات ولې د طاغوت لاره ده؟

داچې جمهوریت او دیموکراسي د طاغوت له أقسامو څخه یو مهم قسم او مستقل فرد دی نو لهذا ددې تطبیق او حاکمیت ته چې کومه لاره او اصول وضعه شوي لکه : انتخابات او وټونه یا ددې د حمایت او دفاع چې کوم کانفرانسونه او جلسې منعقد کیږي ،نو دا به هم د طاغوت لاره گڼل کیږي چې د الله په نزد یې مذمت او قباحت د بدیهي أمورو څخه دی ، نن دا دی په پاکستان کې د انتخاباتو

ورځـې راورسـېدې غوبـل او غوغـا شروع ده ، باطـل پرسـت ملايـان او ګمـراه کونکـي بلاعمـه بـه بيـا ددې شـيطاني او طاغـوتي رياسـت چـې جمهوريـت او ديموکـراسي ده ددې اقتـدار تـه د حاکـم د منتخـب کولـو او رسـولو لپـاره بـه د خپلـو مذمومـو تأويلونـو او قبيحـو تحريفاتـو پـه مـرسته ډيـرى د هلاکـت دروازې پرانيـزي او ډلـې ډلـې بـې علمـه مسـلمانان بـه د طاغـوت پـه دې تـورو دروازو ورننـه بـاسي ، هـم بـه يـې ديـن ورخـراب کـړي او هـم دنيـا خـو ددې هرڅه باوجـود بـه دا کار هـم ثـواب او هـم خپـل رب ورکـړى حـق ګڼـي ، خـو دا فکـر يـې کلـه هـم ونه کـړ چـې دغـه طريقـه چېرتـه پـه اسـلام کـې شـته اوکنـه او نـه يـې دې خـبرې تـه فکـر شـو چـې کـه دا جمهوريـت او ددې د حاکميـت اصـول او لاره يعنـي ووټونـه اسـلامي او شرعـي طريقـه وي نـو دا بيـا د نـړي کفـري دولتونـه او حکومتونـه ولـې اختيـاروي ، هغـوى پـه دې طريقـه کـې زمونـږ د اسـلام نـه تأثـر أخسـتى او کـه نـه مونـږ تـه د هغـوى کفـر د اسـلام نـه غـوره ښـکاره شـوى والعيـاذ باللـه تعالـى .

خـو أفسـوس چـې بياهـم ددې صريـح بطـلان باوجـود ددې لارې جنګيالـى فضـل رحمـن وايـي جمهوريـت تـه د پاکسـتان قانـون تحفـظ ورکـړى او مونـږ ددې د سـاتنې لپـاره جنـګ کـوو ، الغـرض : نـو اى لوسـتونکيه چـې کلـه تاتـه دا معلومـه شـوه چـې جمهوريـت طاغـوت دى نـو ددې د بقـا او تحفـظ يـا يـې حاکميـت او منصـب تـه رسـېدل او يـا بـل رسـول ، دا د طاغـوت لاره ده نـو ددې نـه مؤمـن بنـده تـه ځـان لـرې سـاتل پـکار دي بلکـې ددې لارې نـه نفـرت اوددې دلارويانـو سره قتـال اوعـداوت پـکار دى ځکـه دا د شـيطان دوسـتان دي ، دوى د شـيطان پـه لاره کـې جنګيـږي ، چـې اللـه يـې پـه اړه پـه سُـورَةُ النِّسَـاء ٧٦ نمبرايـت کـې خپلـو مؤمنـو بنـده ګانـو تـه فرمايـي:

الَّذِيـنَ ءَامَنُـوا يُقَٰتِلُـونَ فِي سَـبِيلِ اللَّـهِ وَالَّذِيـنَ كَفَـرُوا يُقَٰتِلُـونَ فِي سَـبِيلِ الطَّٰغُوت فَقَٰتِلُـوٓا أَوْلِيَـآءَ الشَّـيْطَٰنِ إِنَّ كَيْـدَ الشَّـيْطَٰنِ كَانَ ضَعِيفًـا.

ژبـاړه : هغـه خلك چـې هغوى ايمـان راوړى دى هغـوى د اللـه پـه لاره کـې جنګيـږي ، او کومـو کسـانو چـې کفـر کـړى دى (کفـار دي) ، هغـوى د طاغـوت (شـيطان) پـه لاره کـې جنګيـږي ، نـو د شـيطان لـه ملګـرو سره وجنګيـږئ ، يقينـا د شـيطان مکـر ډېـر کمـزورى دى.

***

فضل رحمن ستر طاغوت دي

د پاکستان جمله ګوندونه، ډلګي، پارټۍ او تنظيمونه د الله وحده تعالی سره په حاکميت بلکې د توحيد په ټولو أقسامو کې په ګنده شرک او د هغه له دين څخه په ردة ککړ شوي طواغيت دي، خو په دوی کې بيا د لويو طواغيتو د فهرست په سر کې، قابل د ډېر مذمت او ترديد چې دي نو يو له هغي څخه د جمعيت عملاء پاکستان ګوند او د هغي مشر مولا فضل رحمان دی دا ځکه د مذمت او ترديد قابل دی ځکه چې موصوف يوطرف ته د اسلام او مسلمانی د علم او شريعت دعوی کوي خو بل طرف ته يې د ژوند ۹۹ بلکې ۱۰۰ سلنه جد او جهد د کفري جمهوريت او د لاړ ميکالي لعين جوړکړي قانون د حاکميت بالادستي او حمايت لپاره ليدل کيږي، ډېری بې علمه مسلمانان يې د درواغو به دعوو او په ښکاره شيطاني لباس دوکه او په فتنه کې مبتلا کړي دي او د دوه مخي په رول ادا کولو کې يې بيا دومره تجربه حاصله کړې چې عملی کردار، عقيدوي اظهاراتو او په خپله خوله د کفري نظام د حمايت، دفاع او حاکميت اعترافاتو ته ددې مسلمانانو هيڅ پام نه راګرځي، چې دا څه کوي او که بالفرض راوګرځي هم نو دا ډېره بعيده ګڼي چې ګويا ملانا صيب دې د کفر کلمه ووايي او يا دا چې هغه دې د کفري نظام ملاتړی او دفاع کونکی وي، او څنګه به دا ګمان وکړي چې د بلعام پرکټو ورته د قران او سنت د معنوي تحريفاتو په مرسته کفر اسلام او اسلام کفر معرفي کړی دی.

الغرض: دغه فضل رحمان د مفتي محمود زوی دی پلاريې هم په جمهوريت اوديموکراسی د ايمان لرلو په سبب د پېښور يعني د صوبه سرحد وزيرأعلی پاتې شوی دی، د جمهوريت او لاړ ميکالي قانون ته يې ډېرستر خدمتونه کړي دي، تردې چې ددې طاغوتي نظام په حمايت او دفاع کې يې د خپل نامراده ژوند اخري سلګۍ هم پای ته ورسولې او د مرګ په تخته د لمبېدو تر وخته ددې طاغوتي اعتقاد څخه راو نه ګرځېده او بيا نه صرف دومره بلکې خپل منونکي زوی يې هم پدې لاره کې د پلار عقيدې او وصيت ته د عمل جامه ور واغوسته بلکل قدم په قدم بلکې د هغه نه لا زيات ددې کفر او ردة په ډنډ کې ننوت، په هر مجلس او محفل کې همدا د کفر او ردة کلمه تکراروي چې جمهوريت او لاړ ميکالي جوړ کړی آيين مې دين دی فقط، يا يې د طاغوت د ۲۰۲۲ م کال د مارچ په ۲۹ نېټه د جمهوريت د حمايت او دفاع متعلق د خپل باطل اعتقاد وضاحت داسې وکړ وايي: مونږ د شيخ الهند لارويان يو، هغه مونږ ته د مسلح طاقت پر ځای د سياسي جدوجهد لار راکړې ده، مونږه په همدغه لار باندي کلک ولاړ يو، مونږ مذهبي ځوان د جمهوريت او پارلماني نظام سره ودراوه.

***

له فضل رحمن څخه څو پوښتني

مونږ دلته دده د شيخ الهند په دې خرافاتو تبصره نه کوو چې هغه ته چا دا حق ورکړ چې هغه دې د رب د جهاد په تعطيل خپلو ماتحتو او معتقدينو ته وصيتونه کوي، خو د فضل رحمن نه دا پوښتنه ضرور کوو: چې کله يو څوک د الله د نظام په مقابل کې د کافر لاړ ميکالي نظام رامخ ته کوي او د الله د نظام د حاکميت مخه په زور او طاقت نيسي نو بيا هم دداسې چا په خلاف مسلح جد او جهد نه دي کول پکار؟

د کفارو او مشرکانو مقابل کې مؤمنانو ته په قتال او جهاد د الله تبارک وتعالی دا بې شمېره فرمودات چېرته لاړل دا د شيخ الهند په ډګوسلي منسوخ شو؟ ايا هغه حاکم چې مسلمان وي او کفر ته واوړي د هغه خلاف په رعيت قيام واجبيږي چې دغه قيام يې په خلاف په اجماع د امت واجب دی.

فتح الباري ج ۱۳ / ص۱۲۳،

او مستدل يې هغه حديث دی چې په صحيحينو کې نقل دی رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايي: او تاسو به د خپلو حکامو سره مخالفت نه کوئ: **(إلا أن تروا كفرا بواحا عندكم من الله فيه برهان)** مګر که تاسو له هغوی څخه ښکاره کفر ووينئ داسې چې تاسوسره په هغې د الله له طرف نه دليل موجود وي، متفق عليه، نو اوس ته ووايه چې د پاکستان حکومت کفري دي کنه؟

نو دا خو بديهي خبره ده چې اسلامي نه دی نو پخپله ثابته شوه چې حکومت کفري شو او د کفري حکومت حاکم اونافذونکی په خپله کافر شو نو د کافر حاکم خلاف خو قتال او جهاد فرض او واجب دی نو ته بيا د خپل شيخ الهند دغه قول چې د کتاب، سنت او اجماع د امت په خلاف دی څنګه ځانته دليل نيسې؟

ايا دا د ما أنزل الله په مقابل کې دابا ء اوأجداد تقليد نه دی چې قران يې په ردّ او مذمت باندې راتلل کړي دي؟

***

فضل رحمن په الله اعتراض لري

دلته دې عوام دا نقطه له پامه نه غورځوي چې د

جهاد او قتال احكام هغه ضروري او شرعي سياست دی چې د الله رسول صلی الله عليه وسلم د بعثت نه بعد د خپل ژوند مهمه برخه ګرځولې خپل دين او شريعت يې په همدې ساتلی او نافذ كړی دی، خپله هم پدې عمل كونكی او ترقيامته يې خپل أمت كې مؤمنو او منونكو ته هم پدې باندې تاكيدي امر او وصيت كړی غلط ېے ژباړه: د ټوپک په ذريعه د شريعت مطالبه غلطه ده، الله اكبر دا څومره صريح مخالفت دی د الله د شريعت بلكې دا څو ښكاره په الله او د هغه په رسول صلی الله عليه وسلم اعتراض او تنقيد كول دي، ځكه الله تبارک وتعالی د دين اسلام د تحفظ، حاكميت او سربلندۍ لپاره په قتال او جهاد امر كړی! بيا كه هغوی د كفر او يا مخالفت نه بند شول، نو وپوهيږئ چې له ظالمانو پرته د بل چا په ضد لاس غځول روا نه دي، نو وګورئ دلته الله رب العالمين خپلو بنده ګانو ته د دين او شريعت د ساتنې، غالبولو او حاكمولو لپاره توره او قتال ښودلی خو فضل رحمن پدې الهي او رباني فرمان باندې اعتراض كُلَّ مَرْصَدٍ فَإِن تَابُوا وَأَقَامُوا الصَّلَوٰةَ وَءَاتَوُا الزَّكَوٰةَ فَخَلُّوا سَبِيلَهُمْ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَّحِيمٌ.

ژباړه: پس چې كله حرامې مياشتې تېرې شي، نو مشركان ووژنئ چېرې يې چې هم وموموئ او هغوی ونيسئ او ايسار يې كړئ، او په هر څارنځي كې د هغوی د قتلولو لپاره كښېنئ، نو كه هغوی توبه

دی خو ددې برعكس بيا فضل رحمن وايي اسلحه كې سياست كرنيوالے دين اور شريعت كے محافظ نہيں ہوسكتے ژباړه: مسلح سياست كونكي د دين او شريعت حفاظت كونكي نه شي كيدی دغه ډول د ۲۰۱۸ ميلادي كال په ۱٦ جنوري يې وويل بندوق كے ذريعے شريعت كا مطالبه په سُورَةُ البَقَرَة ۱۹۳ نمبر ايت كې فرمايي:

وَقَٰتِلُوهُمْ حَتَّىٰ لَا تَكُونَ فِتْنَةٌ وَيَكُونَ الدِّينُ لِلَّهِ فَإِنِ انتَهَوْا فَلَا عُدْوَٰنَ إِلَّا عَلَى الظَّٰلِمِينَ.

ژباړه: او وجنګيږئ تاسې له هغو (كفارو) سره تر دې پورې چې فتنه (شرک او كفر غالب) پاتې نشي او دين ټول د الله لپاره شي، كوي او وايي چې مسلح سياست كونكي د دين او شريعت حفاظت كونكي نشي كيدی، والعياذ بالله تعالی.

دغه ډول په سورة التّوبَة ۵ نمبر ايت كې الله فرمايي: فَإِذَا انسَلَخَ الْأَشْهُرُ الْحُرُمُ فَاقْتُلُوا الْمُشْرِكِينَ حَيْثُ وَجَدتُّمُوهُمْ وَخُذُوهُمْ وَاحْصُرُوهُمْ وَاقْعُدُوا لَهُمْ وباسي او لمونځ قايم كړي او زكات وركړي، نو خوشې يې كړئ، الله بښونكی او رحم كوونكی دی،

دلته هم مسلمان ته الله د خپل شريعت د حاكميت مطالبه په ټوپک سره وروښايي، تر هغې دا ټوپک استعمال كه چې ترڅو كفارو اسلام ته غاړه نه وي ايښې او ستا دولت

او حکومت یې منلی نه وي ، خو د مفتي محمود زوی فضل رحمن وایي "دټوپک په ذریعه د شریعت مطالبه غلطه ده انا لله وانا الیه راجعون ،

الله متعال په سُورَةُ التَّوبَة ۲۹ نمبر ایت کې فرمایي:

قَٰتِلُوا الَّذِينَ لَا يُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَلَا بِالْيَوْمِ الْآخِرِ وَلَا يُحَرِّمُونَ مَا حَرَّمَ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَلَا يَدِينُونَ دِينَ الْحَقِّ مِنَ الَّذِينَ أُوتُوا الْكِتٰبَ حَتَّىٰ يُعْطُوا الْجِزْيَةَ عَن يَدٍ وَهُمْ صٰغِرُونَ .

ژباړه : وجنګیږئ د هغو خلکو سره چې هغوی په الله او د اخرت په ورځ ایمان نه راوړي ، او حرام نه ګڼي هغه څه چې الله او د هغه پیغمبر حرام کړیدي ، او نه حق دین خپل دین ګرځوي، له هغو سره وجنګیږئ ، تر دې پورې چې په خپل لاس جزیه ورکړي او ذلیل شي ، مسلمانانو وګورئ دلته هم الله رب کریم د شریعت حاکمیت او ددین اسلام نظام په ټوپک د حاکمولو أمر کوي خو د مفتي محمود زوی فضل رحمان وایي دا طریقه غلطه ده نعوذ بالله من ذلک الله! وایي ستا دین او شریعت چې ساتل کیږي نو هغه په قتال باندې هغه پدې چې **"فاضربوا فوق الأعناق واضربوا منهم كل بنان"** خو د جمعیت عملاء مشر فضل رحمن دا کار غلط ګڼي.

مسلمان ولسه! د فضل رحمان منافقت ته خه وګورئ او زیر شئ چې په کوم مداریتوب د جهاد د تعطیل عقیدې ته مسلمانانو کې لار پیدا کوي دلته وایي چې د ټوپک په زور د شریعت مطالبه غلطه ده خو دا خیر دی که د کفري جمهوریت مطالبه کونکو خپل دغه کفر د ټوپک په زور عملي کړی! دا صحي دی ، که څوک مسلمان یې مخالفت او یا هم بغاوت کوي نو جمهوریت ته جایز دي چې هغه حبس ، تعذیب او حتی د ژوند څخه محروم کړي ، خو ددوی پر ضد که بیا کوم مسلمان د شریعت د مطالبې لپاره ټوپک استعمالوي نو دا کار او مطالبه یې غلطه ده!! دا خیر دی که فضل رحمان د شیخ الهند په فتوی د ملک مذهبي ځوانان د جمهوریت د کفري نظام او قانون سره ودرول او د اسلامي نظام مخه یې ورباندې ونیوله ، خو جرم او غلط کار بیا دا دی چې که کوم مسلمان د اسلامي خلافت او شرعي نظام د تطبیق او حاکمیت لپاره چاته دعوت او بلنه ورکوي او د هغه نظریه ورجوړوي! سبحان الله عجیب دجل او عجیبه دوه مخي ده ، دعوی د اسلام او عقیده د کفر ، د موصوف پدري او د اکابرو نه پاتې موروثي اعتقاد هغه جمهوریت او دیموکراسي منل او ددې اشاعت کول دي ، ددوی خو په رګونو کې همدا وینه چلیږي نو ځکه یې هرمجلس او هر محفل کې همدا یوه کلمه په خوله راځي چې جمهوریت مې دین اوشریعت دی:

موصوف د بنو منطقې په جلسه کې وایي : هماری جدوجہد اس ملک میں جمہوریت اور قانون کی عمل داری کیلئے ہے ، زمونږ ټول کوشش او محنت هغه پدې ملک کې د جمهوریت او د لارډ میکالي د قانون د عملي کولو لپاره دی .

بل ځای د جمهوریت او لارډ میکالي د شریعت متعلق وایي جمهوریت ته د پاکستان قانون تحفظ ورکړی او مونږ ددې د ساتنې لپاره جنګ کوو

***

هو دا د فضل رحمن عقیده ده

لوستونکو دا کوم اعتقادي إظهارات چې د جمهوریت باره کې فضل رحمن کړي دا یقینا ددہ د ګوند منشور او عقیده ده ، د نوموړي له دې إعترافاتو نه چې صفا او بغیر له إبهام او تردد نه معلومیږي هغه دا چې ددوی

جد اوجهد ، اصول او جمله ضوابط همدا یو هدف او غایه لري چې په پاکستان کې جمهوریت حاکم او دغه د برطانوي لارډ میکالي قانون برلاسی او دوامدار د عمل مستحق واوسي فقط ، فضل رحمن د ۲۰۲۰ میلادي په غونډه کې وایي :
مونږ پدې هیواد کې د آئین (پاکستاني) قانون برلاسي (حاکمیت) غواړو.
نو د موصوف باره کې بلها خبر نه ده پکار مګر دا چې وویل شي چې نوموړی د جمهوریت او د لارډ میکالي د قانون لپاره یوستر داعي او مبلغ دی ، دغه ډول د هغې دفاع کونکی هم دی او پدې لارکې ددې د تحفظ ، دفاع او حاکمیت لپاره جنګ کونکی هم ! چې پدې سره موصوف د ستر سرکښ طاغوت صفت خپل کړی ، دی لاحول ولا قوة الا بالله .

***

جمهوریت د الله شریعت ساقطوي

مخکې فصل کې مو د جمعیت علماء دګوند د مشر فضل رحمن شرکي عقاید او دغه ډول د هغه په خپله خوله په جمهوریت د ایمان لرلو ښکاره اعترافات ذکر کړل کوم چې تاسو ملاحظه کړل ،سره له دې چې پاکستان کې د حاکم جمهوریت او آیین پرېکړې او مادې د الله تبارک وتعالی دراليږلي دين اسلام او شريعت ښکاره ماتونکې دي د مثال په طور دا ځوفرمانونه او پرېکړې د جمهوریت وګورئ :

۱- جمهوریت : د ژوند د ټولو وړو غټو لانجو ، خصومتونو ، حقوقو وغیره پرېکړې به صرف د لارډ میکالي او هغه چې د ضرورت او حاجت په اساس یې مقننین جوړوي هغې باندې کیږي!!

۲- جمهوریت : وطن کې اوسیدونکي جمله خلک یوشان د امن او ازادانه ژوند تېرونې حقدار دي هغه مسلمان دی که یهودي ، نصراني دی که هندو ، سیک ، رافضي ، بل مشرک او مرتد دا به خپل وطنوال وي او دده خلاف به هیڅ شرعي اقدام نه شي کیدی!!

۳- جمهوریت : هرچاته د خپل دین او اعتقاد موافق د عبادت او خوراک ازادي ده هیڅ قسم ممانعت به یې نشي کیدای!!

۴- جمهوریت : د کفارو او مشرکینو خلاف به جهاد معطل وي!!

۵ - جمهوریت کې د جنس تبدیلي جایز ګرځول شوې ممانعت یې نشته!!

٦ - جمهوریت : نارینه د نارینه سره نکاح کولی شي دا جایز دي ممانعت نلري!!

۷ - جمهوریت کې د زنا د جواز لپاره په شروطو رسمي اجازه شته دا کار ممانعت نلري!!

۸ - جمهوریت کې د بین الملل الکفریة اصول اوپرېکړې قابل د احترام دي مخالفت یې جرم دی!!

۹- جمهوریت کې د جمله کفري دولتونو امنیت تأمینول لازم دي مخالفت یې جرم دی!!

۱۰ - جمهوریت کې د نړۍ د جمله کفارو سره ولاء او دوستانه تعلقات لرل جایز دي ، مخالفت یې جرم دی!!

دا شوې د جمهوریت صرف لس پریکړې چې د الله د شریعت ځومره لویه برخه او ذخیره یې ساقط کړې او د عمل نه غورځولې ، راشئ لنډ او اجمالي دا هم ملاحظه کړئ :

۱: د الله تعالی په شریعت کې د واده کړي زنا کار حد چې رجم دی خو جمهوریت کې دا حد ساقط شو!

۲: د الله تعالی په شریعت کې د ناواده کړي زناکار حد سل ۱۰۰ کوړې وهل او یو کال له کلي شړل دي خو جمهوریت کې دا حد ساقط شو

۳: د الله تعالی په شریعت کې د غل حد د هغه ښی لاس قطع کول دي خو جمهوریت کې داحد ساقط شو ،

۴: د الله تعالی په شریعت کې د لواطت کونکو حد قتل دی خو جمهوریت کې

دا حد ساقط شو!

۵: د الله تعالی په شریعت کې د قاتل النفس حد قتل دی خو جمهوریت کې دا حد ساقط شو

۶: د الله تعالی په شریعت کې د شرابي حد ۸۰ اتیا دورې دي خو جمهوریت کې دا حد ساقط شو .

۷: د الله تعالی په شریعت کې د قذف لګونکي حد اتیا ۸۰ دورې دی خو جمهوریت کې دا حد ساقط شو .

۸: د الله تعالی په شریعت کې د ساحر حد د هغه څټ په توره وهل دي خو جمهوریت کې دا حد ساقط شو.

۹: د الله تعالی په شریعت کې د مرتد حد هغه د هغه قتلول دي خو جمهوریت کې دا حد ساقط شو .

۱۰: د الله تعالی په شریعت کې د توهین الرسول عقوبة قتل دی، خو جمهوریت کې دا حد ساقط شوی .

۱۱: د الله تعالی په شریعت کې د قطاع الطریق حد د هغوی قتلول او یا لاسونه او پښې رد بدل قطع کول دي خو جمهوریت کې دا حد ساقط شو .

۱۲: د الله تعالی په شریعت کې محرّماتو ته د راتلو حد قتل دی خو جمهوریت کې دا حد ساقط شو .

۱۳: الله تعالی په خپل شریعت کې د کافر او مؤمن ترمنځ په حقوقو کې فرق کړی خو جمهوریت دغه فرق ساقط کړ!

۱۴: الله تعالی په خپل شریعت کې کافر ته د ژوند حق ندی ورکړی خو جمهوریت دغه حکم ساقط که .

۱۵: الله تعالی په خپل شریعت کې د کافر مال مباح ګرځولی خو جمهوریت د غه حکم ساقط کړی.

۱۶: الله تعالی په خپل شریعت کې مؤمن ته عزتمند ، پاک او کافر ته ذلیل او نجس ویلي خو جمهوریت دغه فرق ختم کړی.

۱۷: شرک کول د الله تعالی په شریعت کې سخت حرام ، ممنوع او تریټولو لوی جرم دی چې کونکی به یې ابدالأبد په جهنم کې وي خو جمهوریت ددې جواز ورکړ او د رب ددې تحریم تحلیل یې وکړ .

۱۸: کفر د الله تعالی شریعت کې حرام خو جمهوریت حلال وګرځاوه .

۱۹: ردة د الله تعالی شریعت کې حرام خو جمهوریت حلال وګرځاوه .

۲۰ : د الله تعالی په شریعت کې د خنزیر ، سپي وغیره حرام کړی شوو حیواناتو غوښې خوراک حرام دی خو جمهوریت دغه حرام حلال وګرځول .

۲۱: د الله تعالی په شریعت کې به په ځمکه د شرک او کفر مرکز او معبد نشي پاتې کیدی بلکې نړېدای به شي خو جمهوریت ددې برعکس ددې په ابادئ او تحفظ امرکوي او د الله تعالی دا حکم یې ساقط کړ.

۲۲: د الله تعالی په شریعت کې بد عات حرام دي خو جمهوریت حلال وګرځول .

۲۳: د الله تعالی په شریعت کې زنا ، لواطت ، سود ، قیمار وغیره حرام دي خو جمهوریت دغه ټول محرمات حلال وګرځول ځکه چې کفار مشرکین او مرتدین یې د خپلو

معتقداتو په اساس جایز ګڼي ، جمهوریت هم د هغې د کولو اجازه ورکړې .

۲۴: د الله تعالی په شریعت کې جهاد د ذروة سنام الاسلام په صفت سره یاد شوی خو جمهوریت کې دا ختم شو .

۲۵: د الله تعالی شریعت کې جهاد ترقیامت جاري او دوامدار دی خو جمهوریت کې دغه بند او ممنوع وګرځېده .

۲۶: د الله شریعت کې د کفارو وژل عبادت دی خو جمهوریت دغه عبادت ساقط کړ ،

۲۷: د الله تعالی شریعت کې د کفارو نارینه غلامول جایز ، د اجر او ثواب باعث دی خو جمهوریت دا کار ممنوع او ناجایزو ګرځاوه .

۲۸: د الله تعالی شریعت کې د کفارو ښځې وینزې کول جایز او حلال دي خو جمهوریت دا کار حرام او ممنوع وګرځاوه .

۲۹: د الله تعالی شریعت کې د کفارو مال غنیمت کول حلال دي خو جمهوریت دا حلال حرام وګرځول .

۳۰ : د الله تعالی په شریعت کې د یهودو او نصاراوو څخه جزیه اخستل حلال دي خو جمهوریت دا حرام او ممنوع وګرځول .

***

جمهوریت مستقل دین

لوستونکیه فکر وکړه د جمهوریت دي یو فرمان د شریعت څومره برخه معطل کړه ایا ددې په حاکمیت کې شرعي محکمې ته د پرېکړې او فیصلې لپاره څه برخه او حصه پاتې شوه؟ نو د الله تبارک وتعالی دا امر څه شو چې خپلو مسلمانانو بنده ګانو ته یې د خپلو جګړو او لانجو هره وړه او لویه مسأله کې په قرآن او سنت باندې د فیصلې کولو امر کړی دی او هغوی یې په همدې مکلف ګرځولي دي!

په سُورَةُ النِّسَاء ٦٥ نمبر ایت کې فرمایي :

فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّىٰ يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِيٓ أَنفُسِهِمْ حَرَجًا مِّمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا.

ژباړه : پس داسې نه ده ای پیغمبره! ستا په رب مې دې قسم وي هیڅکله مؤمنان کېدای نشي دوی تر څو چې په خپل منځي شخړو کې تا فیصله کوونکی ونه مني ، بیا چې ته څه فیصله وکړې ، پر هغې باندې په خپلو زړونو کې څه خفګان هم محسوس نه کړي؛

او منقاد شي هغې ته په پوره تابع کېدلو سره

په سُورَةُ النِّسَاء ٥٩ نمبر ایت کې فرمایي : **فَإِن تَنَٰزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى ٱللَّهِ وَٱلرَّسُولِ إِن كُنتُمْ تُؤْمِنُونَ بِٱللَّهِ وَٱلْيَوْمِ ٱلْـَٔاخِرِ ذَٰلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا.**

ژباړه : پس که ستاسې تر منځ په کومه چاره کې شخړه پېښه شي ؛ نو هغه د فیصلې لپاره د الله او رسول لوري ته ورانده کړئ ، که تاسې په رښتیا سره پر الله او د اخرت په ورځ ایمان لرئ ، همدا د کار یوه سمه طریقه ده او د عاقبت په اعتبار هم غوره ده .

مفسر ابن کثیر فرمایي : **فدل على أن من لم يتحاكم في محل النزاع إلى الكتاب والسنة ولا يرجع إليهما في ذلك ، فليس مؤمنا بالله ولا باليوم الآخر.**

ژباړه : نو دا پدې خبره دلیل دی چې څوک د جګړې او اختلاف پر وخت خپله فیصله کتاب او سنت ته ور نه وړي او دې دواړو ته را ونه ګرځي ، نو دا په الله او ورځ د آخرت ایمان نه لري ، تفسیرابن کثیر ج۲ / ص ۳۴۶.

شیخ عبد اللطیف بن عبد الرحمن بن حسن آل الشیخ رحمه الله فرمایي:

”من تحاكم إلى غير كتاب الله وسنة رسوله صلى الله عليه وسلم بعدالتعريف فهو كافر“

ژباړه : چا چې وروسته له پوهې نه د الله کتاب او د نبي سنتو څخه غیر بل څه ته فیصله یوړه هغه کافر دي ، الدرر السنية ج۱۰ ص۴۲۶ کتاب حکم المرتد ،

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ ءَامَنُوا بِمَآ أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَآ أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَن يَتَحَاكَمُوٓا إِلَى الطَّٰغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوٓا أَن يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَٰنُ أَن يُضِلَّهُمْ ضَلَٰلًا بَعِيدًا.

ژباړه : ایا ته نه ګورې ای پیغمبره هغو خلکو ته چې هغوی دا دعوه کوي چې : مونږ پر هغه کتاب چې تا ته راغلی دی او پر هغو کتابونو چې له تا څخه مخکې نازل شوي ول ایمان راوړیدی؟ خو اراده لري چې خپلې چارې د فیصلې لپاره طاغوت ته ور وړي او حال دا چې هغوی ته أمر کړی شوی ددې چې طاغوت باندې کفر وکړي ،خو شیطان غواړي چې ګمراه کړي هغوی لره په داسې ګمراهۍ چې د حق نه لرې ده .

نو وګورئ لوستونکو! د جمهوریت حال مو ملاحظه کړ چې د شریعت محمدي څومره مخالف او د هغې څومره برخه ساقطوي ، خوافسوس چې بیا هم جمهوریت د اسلام مقابل کې دین نه ګڼل کیږي ، نو تاسو ته دي فصل کې په توفیق د لوی رب متعال دا ثابته شوه چې جمهوریت دا سور کفر دی دا تور طاغوت دی دا د الله د شریعت او دین په مقابل کې یو مستقل کفري دین او شریعت دی چې د کفارو او د هغوی ساتل شوو بلاعمه او مرتدو حکّامو په نامشروعو کوششونو د

مسـلمانانو پـه خـاوره حاکـم شـوی دي لاحـول ولاقـوة الا باللـه ،

نـو پـه همـدې اسـاس د پاکسـتان جمهـوري قانـون يـو وضعـي او کفـري قانـون دی،مـلا فضـل او دده د ګونـد نـور عمـلاء بيـا پـه همدغـه جمهوريـت ايمـان لـري او ددغـه جمهـوري نظـام د قيـام لپاره قربانـۍ ورکـوي او لکـه څنګـه چـې پـه پورتـه بحـث کـې تاسـې تـه واضحـه شـوه چـې جمهوريـت د اسـلام پـه مقابـل کـې يـو مسـتقل ديـن دی ، نـو مـلا فضلـو او ورسره يـې ګونـد چـې دوی يـې د لکونـو علـماؤ مجموعـه ګڼـي او ډيـری خلـک هـم پـه دې خـوش بـاورۍ کـې پريـوتي چـې دومـره پـه لکونـو علـماء او مشـايخ بـه ولـې کفـر کوي دوی خـو دادی ووټ ورکـول هـم عبـادت ګڼـي او وايـي دا کفـر کـه کـوئ نـو هـم يـو ځـل ورتـه اودس وکـړئ او بيا ووټ ورکـړئ نـو لـه پورتـه بحـث څخـه بـه پـه دې پوهـه شـوي ياسـت چـې اکـثر لـه خلکـو دالله عزوجـل پـه قـول ناپوهـه وي نـو د دوی تـش په نومونـو بايـد خطـا نـه شـئ لکـه څنګـه چـې درتـه ثابتـه شـوه چـې جمهوريـت يـو مسـتقل کفـري ديـن دی ، نـو همدغـه کفـري ديـن تـه پـه کفـري طريقـه (انتخاباتـو) لـه لارې ځـان رسـول هـم ردت دی ، لازمـه ده چـې پـه دې اړه لـږ نـور وضاحـت هـم ورکـړو ، د ټولـو حـق پرسـته علماؤ پـدې بانـدې اتفـاق دی، نـو دغـه جمهـوري نظـام کـې برخـه اخسـتلو سره انسـان د اسـلام څخـه خارجيـږي، دغـه رنـګ هـر مرتـد حکومـت او کفـري نظـام تـه ووټونـه ورکونکـي خلـک هـم کافـر دي، ځکـه دوی ددې نظـام بنيـاد ګـران دي، ددغـه خلکـو ووټونـه د کفـري نظـام وسـيله ده ،همدغـه خلـک قانـون سـازان وکيـلان منتخبـوي، د قومـي اسـمبلي او د صوبايـي اسـمبلي کانديدانـو تـه راي ورکـوي، هغـوی کامیابـوي، نـو دوی د کفـري نظـام وسـيله دي.

لهـذا هـر هغـه څـوک چـې ووټونـو کـې برخـه اخلـي نـو دوی بـه اول د يـو سـياسي تنظيـم رکنيـت او غړيتـوب ترلاسـه کـوي، هغـه تنظيـم چې بنيـاد يـې پـه ډيموکراسي او کفـري اصولـو ايښـودل ش وی وي مثـلا پريکـړه بـه د خلکـو(عوامـو) پـه خوښـه کيـږي، حـلال حـرام بـه د قومـي اسـمبلي او سـينټ د لارې ټـاکل کيـږي ،دترهګـرئ (!) خـلاف مبـارزه کـول او دملـک نافـذه وضعـي او شرکـي قوانيـن منـل وغيـره داسـې شرطونـه بـه منـي، بيـا چـې کلـه دوی دسـياسي تنظيـم غړيتـوب ترلاسـه کـړي نـو لـه دې څخـه وروسـته دوی دکفـر او ارتـداد پـه يـو څـو مراحلـو ورتيريـږي:

(**يادونـه:** کـه څـوک ددغـه سـياسي تنظيـم غـړی هـم نـه وي ،خـو ووټ ورکـوي نـو هغـه هـم ددې مراحلـو څخـه تيريـږي).

اولـه مرحلـه دا چـې دملـک پـه نافـذه طاغـوتي قانـون بانـدې اقـرار کـول او هغـه منـل ځکـه چـې کـوم فـرد دغـه قانـون ونـه منـي پـه تنظيـم کـې ځـای نـه لـري او د ووټ ورکولـو حـق نـه لـري .

او کـوم تنظيـم چـې دغـه طاغـوتي قانـون ونـه منـي، هغـه تـه دکار اجـازه نـه ورکـول کيـږي او ددغـه وضعـي قانـون پـه کفـر او شرک علـماؤ تفصيـلات ليـکلي ،نـو پـه دغـه طاغـوتي قانـون بانـدې اقـرار او موافقـه کـول کفـر اکـبر دی چـې انسـان پـرې مرتـد کيـږي.

د ووټ ورکونکـو د ارتـداد دويمـه مرحلـه دا ده چـې دوی بـه دملـک مختلفـو عقيـده لرونکـو سـياسي تنظيمونـو او ګوندونـو پـه اړه قانونـاً دجـواز عقيـده سـاتي مثـلا کميونسـټان، سيکولرسـتان، روافـض، يهوديـان، نصرانيان، سـيکان، هنـدوان وغيـره هـر کافـر تـه دمـشر پـه انتخـاب کـې د رای ورکولـو مسـاوي حقـوق ورکـول، يـا هـم ددغـه کفـارو څخـه يـو نومانـد ټاکلـو جـواز ورکـول ،او ددوی عقيـدې دعـوت او ددوی رسـنيو تـه آزادي ورکـول او ددوی تکفيـر نـه کـول يـا د بـراءت پـه ځـای د تـولي(دوسـتي) مظاهـره کولـو نواقـض شـامل دي ،دا ټـول کارونـه دشريعـت د واضحـه نصوصـو سره پـه ټکـر کـې دي، او قانونـا دغـه خـبرې منـل کفـر بـواح دی .

دريمـه مرحلـه د دوی د ارتـداد دا ده چـې دوی پـه مبدأ تـداول السـلطة بسـلمية ايـمان لـري يعنـي پـه سـوله اييـزه توګـه د حکومـت انتقـال بانـدې ايـمان لـرل چـې دا د ډيموکراسـۍ يو مهـم اصل دی چـې ددې پـه وجـه انتخابـات کيـږي، او درای اکثريـت پـه ګټلـو سره حکومـت ګټونکـې ډلـې تـه بغيـر د کـوم ځنـډ او خنـډ څخـه حوالـه کيـږي، ددې اصـل منلـو نقصـان دا دی چـې پـه نتيجـه کـې يـې د کفـارو او مرتـد حاکمانـو خـلاف جهـاد معطـل شـوی دی او بـل دا چـې هـر کافـر درای پـه ګټلـو سره کولـی شي دملـک حاکـم شي، او دا دواړه کارونـه دکتـاب سـنت او اجـماع د امـت خـلاف دي. د دوی د ارتـداد څلورمـه مرحلـه دا ده چـې ددوی کانديد شـوی مـشر چـې کلـه پارلمـان تـه د دوی پـه رای ورکولـو سره و رسـيږي نـو لـه هغـوی بيـا د ډيموکراتيـک قانـون پـه عملـي کولـو قسـم (حلف) اخلـي چې پښـتو کـې ورتـه لـوړه وايـي بـل دا چـې ددوی دغـه مشران هلتـه دشريعـت خـلاف قانـون سـازي کـوي، دغـه رنـګ دملـل متحـد دقوانينـو پابنـدي کـوي او دهغـوی دتحليـل او دتحريـم پابنـدي کـوي، چـې دا ټـول کفـري کارونـه دي ،نـو پـه دغـه وجوهاتـو سره ووټونـو کـې برخـه اخسـتل

صریح کفر دی چې ددی کفر نه دوی په جهل یا تاویل یا خطا وغیره سره نشي بچ کیدای.

لکه تاسې د پاکستان فعلي قانون ملاحظه کړئ، لیکي: "هر اوسیدونکي ته په خپل مذهب عمل او مذهب ته دعوت ورکولو حق حاصل دی." [حصه ٦/باب ٠/ماده ٦١/شق الف/ صـ ٠٦]

" دې قانون کې مساوات، قانون په نظر کې برابروالی، معاشرتی، معاشي، سیاسي انصاف او خیال، د خیال اظهار، د عقیدې، دین، عبادت او د اجتماع آزادي شامله ده." [تمهید صـ ٦]

"هر مذهب، عقیدې، خیال، دین " ته اختیار دی، اسلام قید په کې نه شته او همدغه خبره یې عملاً هم نافذ کړی.

بس دغه هر مذهب، عقیدې، خیال او دین کې یهود ،نصاری، سیکولران ،کمیونستان، دهریان، قادیانیان، منکرین حدیث، شیعه ګان، بریلیان او هر قسم کفري ډلو ته آزادي شوه، او هغه کفرونو ته پکې هم آزادي شوه، چې لا تر اوسه نه دي ښکاره شوي .

آیا اسلام کفر ته اجازت ورکوي؟ سیوا د یهودو، نصاری او مجوسو ته، د جزیه ادا کولو په صورت کې په مشروط ډول آزادي وي. خو ددغه وضعي قوانینو موافق کفر ته بې قید او شرط آزادي ورکول کفر دی.

د پاکستان قانون مطابق ټول اوسیدونکي د قانون له مخې برابر دي. لیکي:

د جنس په اعتبار سره به هیڅ امتیاز نه ورکول کیږي. [حصه ٦/باب ٠/ فقره ٦٤/شق ٠-٦/صـ ٠٥]

ابتداء کې هم وایي: جمهوریت، آزادي، مساوات او عدل باندې به د اسلام موافق پوره عمل کولې شي.(دلته و رسره د اسلام نوم هسې د خلکو د غولونې په هدف ذکر کوي ، هسې خو په حقیقت کې ددغه وضعي قانون مبداء او بنسټ د اسلام د اصولو خلاف دی. قرار داد مقاصد کې هم لیکي:

چې پاکستان قانون کې جمهوریت، حریت، مساوات او عدل د اسلامي اصولو مطابق خیال ساتلې شي.] آرټیکل ٦، الف /صـ ٠٩٤[

مساوات په اړه یې یو څو مادې ولولئ:

٨: د ژوند په ټولو شعبو کې د زنانه وو، په پوره توګه ونډه یقیني کولو لپاره به اقدامات کولې شي. [حصه ٦/باب ٦/فقره ٣٥/ صـ ٠١]

په مرکزي حکومت کې ٣٥٦ چوکیو څخه ٢١ د ښځو دي.[حصه ٣/ باب ٦/ ماده ٤٠/ صـ ٦٢]

او لس پکې د کافرو دي. [حصه ٣/ باب ٦/ ماده ٤٠/ شق ٥/ صـ ٦١.]

د پاکستان په کارونو کې د نسل، مذهب، ذات، جنس، اوسیدلو یا د پیدایښت ځای په اعتبار هیڅ ډول امتیاز نه ورکول کیږي. [حصه ٦/باب ٠/ماده ٦١/شق ٠/ صـ ٠٤]

او د څلورو صوبو اسمبلیو کې ټول ١٦٨ خلک وي، چې ٠٦٨ پکې ښځې او ٦٣ کافر پکې وي. [حصه ٥/باب ٦/ ماده ٠١٢/شق ٠/صـ ٢٤]

بناءا انتخابات ډیر لوی کفر دی، ځکه دا د څو نواقضو مجموعه ده:

دا د کفري نظام ډیموکراسۍ وسیله ده .قاعده دا ده،

للوسـائل حكـم المقاصـد.

لهـذا مقصـود ډيموكـراسي شركـي نظـام دی نـو وسـيله انتخابـات يـې هـم شركـي عمـل دی .

٦. دې كـې د اكثريـت خلكـو رأي او نظـر تـه اعتبـار وي يعنـي جموريـت او اكثريـت اصـل وي .

٣. كافـر او مسـلمان فـرق پكـې نـه كيـږي .ټـول يـو شـان د ووټ حـق لـري .

مومـن اهـل الحـل والعقـد او فاسـق فـرق پكـې نـه كيـږي .

اګـر كـه اهـل الحـل والعقـد دې كفرونـو كـې ونـډه نـه اخـلي.

ووټ او رای وركولـو كـې د ښـځې او نـر ترمنـځ فـرق نـه كيـږي .

كافـر هـم ددوی ولسـمشر كيدايـشي .

ښـځه هـم ددوی ولسـمشره كيدايـشي .

دا د قوميـت او وطنيـت لويـه وسـيله ده .ځكـه بهـرني مسـلمان تـه پكـې د نظـر وركولـو حـق نشـته .

دا د شركـي قانـون سـازۍ لپـاره اسـتازي ټـاكل دي .

انتخابـات پـه سـوله ايـيز ډؤل واک تـه رسـيدلو بانـدې ايـمان لـرل او جهـاد او قتـال پـه ممانعـت او د انـكار شركـي عقيـدې بانـدې بنـاء وي.

انتخاباتـو پـه نتيجـه كـې د معيـن وخـت لپـاره يـو كـس ولسـمشر يـا وزيـر اعظـم جوړيـږي، او شريعـت كـې خليفـه بغيـر د شرعـي عـذر څخـه تاحيـات نـه معزولـه كيـږي .

او داسـې نـور صريـح نواقض د اسـلام بانـدې مشـتمل عمـل دی .نـو دغـه خلـک مرتـد دي، او هيـڅ عـذر نـه لـري .

مُكـرهَ خـو بالاتفـاق نـدي، ځكـه دغـه كار پـرې ځـوک د ټوپـک پـه زور نـه كـوي.

خطـا شـوي هـم نـدي، ځكـه يـو ځـل وي، دوه ځـل وي، بيرتـه د خطايـي څخـه رجـوع كـوي خـو دوام پـه خطايـي دلالـت نـه كـوي .

ماشـومان، مجنونـان او ويـده هـم نـه دي .

متأوليـن هـم نـدی او نـه يـې تأويـل تـه اعتبـار شـته، لكـه كفـري قانـون نافـذول څـه پټـه خـبره نـده، وضعـي قانـون جـوړول او داسـې نـورو شركياتـو كـې خـو هيـڅ تاويـل معتـبر نـدی .

جاهـلان هـم نـدي، او نـه دا جهـل عـذر دی، ځكـه جهـل په مسـائل خفيـه كـې وي، هغـه مسـائلو كـې چـې د تحقيـق اسـباب هـم مهيـأ نـه وي ،نـو نـن سـبا خـو پاكسـتان پـه ځمكـه ځومـره جهادونـه او معركـې وشـوې، هـر خـاص او عـام تـه دغـه د حـق غـږ رسـيدلې دی ،او ددې سره سره علـماؤ او مشـايخو پـدې كار ردونـه كـړي دي. بيانـات موجـود دي .دغـه رنـګ يـو مايـن او يـو ږز دا پـه خلكـو بانـدې لـوي حجـت دی، چـې خلـک خـبر شي چـې وټونـو والا پـه نښـه شـوي، نـو بـس دوی تـه غـږ ورسـيدو، دوی بـه وس ځـان پوهـه كـوي.

كـه چيـرې دوی د طاغـوتي ملايانـو څخـه تپـوس وكـړي، او هغـوی ورتـه ووايـي چـې ووټ جايـز دی، لكـه اوس چـې د مـلا فضـل الرحـمان پـه نـوم سـتر طاغـوت چـې جمهوريـت اسـلام ګڼـي او ددغـه ګونـد اكـثر غـړي چـې ځانونـه علـماء هـم ګڼـي ووټ وركـول عبـادت ګڼـي او وايـي چـې اول بـه اودس وكـړې بيـا بـه دوه ركعتـه لمونـځ وكـړې او بيـا بـه ووټ واچـوې ، يانې كفـر كولـو تـه بـه اودس وكـړې ، نـو كـه لـه داسـې خلكـو تپـوس كـوې نـو يقينـي خـبره ده دوی خـو ټـول پـه دې ګندګـۍ ككـړ دي نـو بايـد چـې پـه پـرې توګـه پـه دې اړه تحقيـق وكـړئ او مطالعـه وكـړې ، نـو پـدې يـې غـاړه ځكـه نـه خلاصيږي چـې بريليانـو تـه خپـل مشران شركونـه د قـرآن د متشـابهاتو څخـه ثابتـوي، روافـض او قاديانيـان او منكـر حديـث خلـک هـم خپـل دلائـل د قـرآن كريـم څخـه ثابتـوي (د هغوی پـه ګـمان)، يهـود نصـاراوو تـه خپـل مـشران خپـل ديـن پـه اړه دلائـل بيانـوي نـو دغـه د بريليانـو كـشران او د روافضـو، قاديانيانـو، يهوديانو او نصـاراو كـشران معـذوره نـدي .بلكـې دوی بـه جانـب مقابـل غـږ پيـدا كـوي، او كـه بيخـي د تحقيـق نـه وروسـته يـې هـم پيـدا نـه كـړي نـو ځـان بـه تـرې غلـې نيـسي، ځكـه يـو كار چـې دائـر شـو، پـه مابيـن د كفـر او اسـلام كـې، د هغـه پريښـودل فـرض وي .

او دا خـبره يـاد سـاتل پـكار دي، چـې هيـڅ يـوه مسـئله تـر ابـده پټـه نـه وي، بلكـې دليـل چـې بيـان شـو، بيـا دا مسـائل ظاهـره څخـه ګرځـي .

دويمـه خـبره دا ده چـې يـو اتمـام د حجـت دی يعنـي دليل رسـيدل دي، او بـل فهـم د حجـت دی، پـه دليـل پوهيـدل دي، نـو شريعـت كـې د خلكـو تكفيـر لپـاره فقـط اتمـام او بلـوغ د حجـت كافـی دی، فهـم او پوهـه د حجـت لازمـي نـده، لكـه د ووټونـو پـه اړه يـو كـس تـه خـبره بيانـه شي

خو هغه وايي چې زما سر پرې نه خلاصيږي نو دا عدم پوهه ددغه کس لپاره عذر نه جوړيږي، چې ووټونو کې برخه واخلي .

***

فضل رحمن د اسلام له نظره

د جمهوريت دا پورته ذکر شوي او همدارنګه له دې پرته نورې ډيرې داسې پرېکړې شته چې د الله د شريعت مکمله خاتمه او تعطيل راولي خو أفسوس پدې راشي چې ددې هرڅه باوجود د مفتي محمود زوی فضل رحمان او دده پلويان بياهم د خپل ردت په خر سپاره دي او د جمهوريت د بالا دستۍ ، تحفظ او حاکميت لپاره د دنيا د ګنده مال او متاع په طلب کې داسې ړانده شوي چې د شريعت د دومره بې شمېره احکامو د ساقطولو او د هغې د تبديلولو هيڅ پرواه نه کوي بلکې د هغې په مقابل کې يې د لارډ ميکالي قانون لکه د اسماني شريعت داسې منلی دی!!

شيخ الاسلام ابن تيمية رحمه الله فرمايي : ومعلوم بالاضطرار من دين المسلمين وباتفاق جميع المسلمين أن من سوغ اتباع غير دين الإسلام أو اتباع شريعة غير شريعة محمد صلى الله عليه وسلم فهو كافر ،

ژباړه : او دا خبره خو د مسلمانانو د دين څخه د ضروري معلوماتو څخه ده چې که څوک د دين اسلام نه بغير د بل دين پيروي جايز وګرځوي او يا پيروي د بل شريعت د محمد صلى الله عليه وسلم د شريعت مقابل کې جايز وګرځوي نو دا کس کافر دی .

مجموع الفتاوى ٢٨ / ٥٢٤ ،

نو که فضل رحمان او دده ګوند به خوله زر ځله دا اقرارونه وکړي چې مونږ خو د اسلام د احکامو څخه انکار نه دی کړی هغه هم منو نو بياهم دا ددوی د مسلمانۍ ثابتولو لپاره کافي نه ده ، ځکه د الله شريعت دومره ذليل ندی چې د حاکميت درجه اوغلبه ددې مقابل کې بل قانون ته ورکوي او په خوله ددې د منلو دعوی کوي دا دعوی هسې ترخولو محدوده ده او زړونو کې يې کفر ځای نيولی ، نو لکه څنګه چې الله تبارک وتعالى د ځان سره په ذات او صفاتو کې شريک نه خوښوي نو د خپل شريعت سره د بل شريعت شراکت هم نه برداشت کوي .

شيخ الاسلام رحمه الله فرمايي : فإذا كان بعض الدين لله وبعضه لغير الله وجب قتالهم حتى يكون الدين كله لله .

ژباړه : چې کله بعضې برخه د دين د الله وي او بعضې د غيرالله نو قتال به ورسره ترهغې واجب وي ترڅو ټول دين د الله لپاره وګرځي ،

مجموع الفتاوى ٢٨/٤٦٩ ،

علامه ابن كثير رحمه الله د تتار د هغه قانون متعلق چې د اسلامي أحكامو سره سره د يهوديت ، نصرانيت او مختلفو ملتونو د اديانو څخه مرکب وو وفرمايل : که چا داسې قانون جوړ کړ او دا يې د الله په شريعت مخکې کړ نو فرمايي" فهو كافر يجب قتاله ، حتى يرجع إلى حكم الله ورسوله صلى الله عليه وسلم"

ژباړه : نوپس دا کس کافر دی قتال ورسره واجب دی تردې چې د الله او د هغه د رسول حکم (شريعت) ته راوګرځي .

تفسير ابن كثير ج٣/صـ ١٣١.

امام ابن حزم رحمه الله فرمايي:

"لأن إحداث الأحكام لا يخلو من أحد أربعة أوجه إما إسقاط فرض لازم

كإسقاط بعض الصلاة أو بعض الصيام أو بعض الزكاة أو بعض الحج أو بعض حد الزنى أو حد القذف أو إسقاط جميع ذلك وإما زيادة في شيء منها أو إحداث فرض جديد وإما إحلال محرم كتحليل لحم الخنزير والخمر والميتة وإما تحريم محلل كتحريم لحم الكبش وما أشبه ذلك ، وأي هذه الوجوه كان فالقائل به مشرك لاحق باليهود والنصارى والفرض على كل مسلم قتل من أجاز شيئا من هذا دون استتابة ولا قبول توبة إن تاب واستصفاء ماله لبيت مال المسلمين لأنه مبدل لدينه وقد قال صلى الله عليه وسلم من بدل دينه فاقتلوه“

ژباړه : وضعي احكام جوړول به له ځلورو خبرو خالي نه وي يا به د فرض او لازم عمل ساقطول وي لكه د مونځ ، روژې ، زكات ، حج ، د زنا حد ، د قذف حد بعضې حصه به ساقطوي او يا به دا ټول فرض او لازم عمل ساقطوي .

او يا به دغه فرض او لازم عمل كې زيادت كوي ، او يا به نوى فرض جوړوي ، او يا به حرام څيز حلالوي لكه د خنزير غوښه ، شراب او مرداره حلالول او يا به حلال حرامول وي لكه د ګډ غوښه حرامول وي .

او پدې هر يو قول كونكى مشرك دى د يهودو او نصاراو تابعداري كونكى دى ، او په هر مسلمان باندې دا فرض دي چې چا د دې كارونو روا ګڼلو اجازه وركړه ، هغه بغير له توبې طلب كولو څخه ووژنئ ، كه توبه وباسي نو توبه يې نه قبليږي او مال يې د بيت المال دى ځكه دا خپل دين بدلونكى دى ، او نبي صلى الله عليه وسلم فرمايلي چا چې خپل دين بدل كړو ، ويې وژنئ ، الإحكام في أصول الأحكام ، ج١٦/ صـ١١٠.

داشو د فضل رحمن او د هغه د ګوند حكم چې د الله په شريعت كافر او مشركان ګرځيدلي.

لهذا ددوى خلاف جهاد كول په مسلمانانو واجب ګرځيدلى د وجهې د هغې عقيدې او عملي كاركردګۍ نه چې د جمهوريت غوندې كفري شريعت د جواز او اباحت باره كې يې لري ځكه دا د الله شريعت تبديلول دي لكه څنګه چې دا خبره مخكې بحث كې معلومه شوه چې جمهوريت د شريعت مخه نيسي او بيانه دومره فقط بلكې د شريعت د احكامو پرځاى خپل احكام وضعه كوي ،لكه څنګه چې تاسو ملاحظه كړل چې شريعت مثلا د يو مجرم لپاره يو حكم او سزا تعينوي نو جمهوريت هماغه مجرم ته بل حكم او بله سزاء تعيينوي او دا نافذول په خلكو لازم اوحتمي ګڼي چې ددې منل او غاړه ورته ايښودل او ددې لپاره جدّ او جهد كول دا كفر او ردتّ دى چې د امت د هيڅ مسلمان پدې كې اختلاف او تردد نه دى ثابت ځكه دا كار د رب حرام حلالوي او د رب حلال حراموي لكه څنګه چې تاسو ملاحظه كړه ، علامه تقي الدين ابن تيمية رحمه الله فرمايي : والإنسان متى حلل الحرام المجمع عليه ، أو حرم الحلال ، المجمع عليه أو بدل الشرع ، المجمع عليه ، كان كافرا مرتدا باتفاق الفقهاء.

ژباړه : او انسان چې كله مجمع عليه حلال حرام وګرځوي او يا مجمع عليه حرام حلال و ګرځوي او يا شريعت بدل كړي چې مجمع عليه وي نو دا كس كافر او مرتد دى په اتفاق د فقهاء و مجموع الفتاوى ٢٦٧/ ٣.

مشهور مفسر علامه محمد أمين الشنقيطي رحمه الله فرمايي: **”و أما النظام الشرعي المخالف لتشريع خالق السماوات والأرض فتحكيمه كفر بخالق السماوات والأرض“**

ژباړه : بهرحال هغه نظام چې عملي شريعت ګرځيدلى وي چې مخالف وي د اسمانونو او د ځمكې د خالق د شريعت څخه نو ددې نظام حاكمول د اسمانونو او د ځمكو په خالق كفر كول دي .

أضواء البيان ٣ ج / صـ ٢٦٠ ،

د عمربن عبدالعزيز رحمه الله باره كې د هغې خبرې متعلق چې خلكو ويل هغه په خپل خلافت كې مجرمانو ته له ځان نه سزاګانې تعين كړې وې امام ابن حزم رحمه الله وفرمايل :

”و أتى بعضهم بعظيمة فقال إن عمر بن عبد العزيز قال يحدث للناس أحكام بمقدار ما أحدثوا من الفجور قال أبو محمد هذا من توليد من لا دين له ولو قال

عمر ذلك لكان مرتدا عن الإسلام وقد أعاذه الله تعالى من ذلك وبرأه منه فإنه لا يجيز تبديل أحكام الدين إلا كافر"،

ژباړه : او بعضې خلکو په ډېره لویه خبره راتګ کړی چې وایي عمر بن عبد العزیز رحمه الله ویلي چې خلکو لپاره به د هغوی د ګناهونو په اندازه احکام جوړولی شي ، وایي دا د هغه چا خبرې دي چې هیڅ دین نلري ، که عمر بن عبد العزیز دا خبره کړې وي، نو هغه به مرتد وای ، خو هغه الله جل جلاله له دې څخه ساتلی و ، او له دې نه یې بري کړی و ، ځکه د الله د دین احکام بدلول جایز نه ګڼي مګر کافر انسان .

الإحكام في اصول الأحكام ٦جـ/صـ ١٠٩.

***

د فضل رحمن دوه مخي او منافقت

مخکې فصل کې تاسو ته د مفتي محمود د زوی فضل رحمان او د هغه د ګوند حقیقت او حکم واضح شو چې دا یو مرتد او مشرک رهبر او طاغوتي ګوند دی اوس دې فصل کې راځو او د الله متعال په توفیق لږ د فضل رحمان مرتد دوه مخیتوب او منافقت باندې بحث کوو ترڅو مسلمانان دده له حقیقت او او صافو نه خه خبر شي ، ځکه د دین دداسې دښمنانو حقیقت راښکاره کول ، د هغه ناکاره او مذموم اوصاف بیانول شریعت کې له دې وجهې نه جایز شوي چې مسلمانان یې د دجل نه خبر شي ترڅو یې له خطر اوضرر څخه ځانونه وساتي

نو واورئ فضل رحمان په جمهوریت مین او په طاغوت ایمان لرونکی بلکې خپله ستر طاغوت ، د کرسۍ او اقتدار پسې هغه ببر سری لیونی دی چې د عمر ټولې سپېرې او نامراده ورځې یې د طاغوت په دې لاره کې په سرګردانۍ تیرې کړې دي .

د وطن هر بچې هغه وخت او حال هم ولیده چې په ۱۹۹۳ م کې به اخبار کې په غټه سورخي د فضلو جان دا بیانیه راغلي وه چې **" اسلام میں عورتوں کی حکمرانی حرام ہے بینظیر کی حکومت کو جائز نہیں مانتے"**.

خو ملاجان بیا لږې ورځې بعد د بې نظیرې په قدمونو کې داسې ناست وو لکه سپی چې د مالک مخې ته د وفادارۍ ثبوت پېش کوي او دا هرڅه به یې فقط د یو څو ډالرو په اساس وو ، او کله به یې چې د نوازشریف مخالفت وکړه نو بیا به چې ورته څه وربښې میلاو شوې نو بیا به دا عیب نه وو چې که مریم نواز سره څنګ به څنګ په جلسو او جلوسونو کې راښکاره شي ، دغه معامله یې زرداري او ترننه د ټولو حکمرانانو سره وه ، د هر یوه دروازه کې به یې د عهدې او دراهمو سوالونه کول!

مسلمانانو دده هغه جلسې اوغونډې هم ولیدې چې د **"جهاد افغانستان دفاع پاکستان"** په نوم یې منعقدکولې ، نو ایا کوم بې علمه مسلمان به هم دا تسلیم کړي چې کوم جهاد د پاکستان د کفري قانون د دفاع لپاره وي دا به شرعي جهاد وي؟

نه دا به هرګز هغه جهاد نه وي چې شریعت کې ورته جهاد ویل شوی دی ،بلکې دا د شخصي مفادو او لاس ته راوړنو زیر نظر فتوی او فیصله وه چې فضل رحمان او دده همصفتو کاروله ، د هر چا یاد دي چې دې دوه مخي انسان د افغان طالبانو د حمایت او په افغانستان کې د هغوی وطني جنګ ته د فرض عین او واجب جهاد نوم ورکړی و، ددوی لپاره یې د چاندو او مرستو په نوم کیمپونه خلاص کړي وو ، خو د مخ بل طرف یې دا هم وو چې بیرته یې امریکا ته د طالب خلاف د کراچۍ د سمندر او د شمسي ائیربیز د استعمال په مکتوب مشرف ته د سخطونه وکړل د طورخم په باړ یې د ناټو په سپلایي کې افغانستان ته ابتداکې د دسخط نه انکار وکړ ، خو

چې کله د امریکې د سفیر سره د ډالرو په سودا جوړ راغی نو بیا د طالب خلاف د ناټو دغه اکمالات نه گناه وه او نه د فرضي جهاد مخالفت! عجیبه مسلماني ده ، نه د جمهوریت غونډې کفري دین باندې په ایمان راوړلو خرابیږي او نه د کفارو سره په ولاء ، دوستی او تعاون!!

***

لړ د أفغاني طالبانو سره

د فضل رحمن د دوه مخی او منافقت سره د ژور مناسبت په بنا لړ مختصر مجلس د افغاني طالبانو سره کوو ترڅو ددوی د ردّت او حماقت کچه هم وکتل شي ، د فضل رحمن او دده د گوند او همصفتو د کړنو په مقابل کې د طالب خاموشي مونږ مجبور کړي چې ووایو طالب خو نوم د هغې بې حیاء او بې پته حشرې دی چې ایماني ننگ او غیرت قطعأ نلري ، پرون ددې فضل رحمان په فتوو او جواز نامو په امریکا بربنډ خرڅېدل خو نن هغوی دا منافق خپل روحاني پلار گڼي ، لاسونه اوتندی یې ښکلوي! هو ولې به یې نه ښکلوي بلکې حق لري چې ښکل یې کړي ځکه نه ترینه په عقیده او منهج کې مخالف دي او نه ترې په کفر او ردت کې شاته پاتې دي .

که فضل رحمن د جمهوریت او لاړې میکالي د قانون منونکی ، په هغې ایمان لرونکی او په دغه لار کې جنگېدونکی دی نو افغاني طالبان هم څه د اسلامي د نظام نه بلکې د جمهوریت نه په څو چنده د خطرناک کفري نظام نافذونکي ، حمایت کونکي او په هغې ایمان لرونکي دي!

که په ضد او خلاف یې د فضل رحمان په فتوو پرون د طورخم په دروازه دناټو حربي اکمالات را روان وو او یایې په پاکستان کې ورته د سفیر نه قمیص او پرتوگ ویسته او په امریکا یې بربنډ پلوره نو هغه کېسه پرونۍ وه پرون ختمه شوه ، هغه غم پرونی وو پرون تېرشو!!

کېسه سره شوه او غم یې هیر شو!! ددوی په نزد هغه ډېر کم عقل وي چې دتېرو گوزارونو جوابونه ورکوي څه چل وشو که پرون یې امریکا دشمنه وه او فضل رحمان یې مخالف وو نن دا دی نه امریکا دښمنه ده او نه فضل رحمان مخالف دی دوی به د کوم ، کوم څه پوښتنه کوي د ملاعمر په مرموز ډول د قتلولو پوښتنه وکړي او که د اخترمنصور ؟ هغه میلونونه ، میلونونه افغانان رایاد کړي د هغې پوښتنه وکړي چې امریکا د پاکستان په تعاون بمبار کړل او په بې رحمی یې قتل کړل او که خپل جنگیالي رایاد کړي چې د افغانستان د ارگ او چوکۍ لپاره یې د " خسر الدنیا والآخرة " جامونه نوش کړل؟

په هر صورت همغه فضل الرحمان چې پرون یې په افغانستان د بمبار لپاره د امریکایي ډرونونو په اجازت نامه لاسلیک کاوه ، همغه فضل الرحمان چې د ناټو د اکمال جواز یې ورکاوه همغه فضل الرحمان چې د همده په فتوه او اجازه د پاکستان بري او بحري اډې پاکستان امریکا ته حواله کړې ، هغه فضل الرحمان چې په جمهوریت ایمان لري او ستر طاغوت دی ، طالب ملېشې یې اوس هم د خپل مربي او استاد او بادار په حیث پیژني او مني یې ، کابل ته یې راوبالله ، دلته یې ورته خه استقبال وکړ او سیاسي لوبو په دې انډوخر کې یې د خلکو د اذهانو د مصروف ساتلو او بدلولو په خاطر یې مختلفې کتنې ، مجلسونه او څرگندونې درلودې .

***

د پاکستان تحریکیان او فضل رحمان

لکه څنگه تعجب او افسوس چې په حال د افغاني طالبانو پکار دی دومره او یا له دې څخه زیات د پاکستاني تحریک طالبانو په حال پکار دی ځکه مخکې فصلونو کې مونږ دا خبره ثابته کړه چې د فضل رحمن او دده د گوند منشور او عقیده داده چې د پاکستان د فوج ، پولیس او ای ایس ای اداره ، د دوی نافذکړده قانون او جمهوریت دا دوی ته له هرڅه نه مکرم او محترم دي د فوج او ایین ثومره وفادار چې فضل رحمن دی دومره به د بل یو تنظیم رهبر هم نه وي!

د ۲۰۱۹م کال د فروري میاشت په ۲۷ نېټه یې د پاکستان د ناپاک مرتد فوج مدح او هغوی سره دوی محبت اظهار متعلق بیانیه نشرکړه وایي " غیرت مند اور بہادر افواج اپنے گھر میں داخل ہونے والوں کا جواب یوں ہی دیا کرتی ہیں ، جمعیت علماء اسلام پاکستان کا ہر کارکن وطن عزیز کے دفاع کے لئے اپنی افواج کے شانہ بشانہ کھڑا ہے اور ملک کے ایک ایک انچ کی حفاظت کرنے کو ہر دم تیار ہے "

ژباړه : غیرتي او زړور پوځونه خپل کور ته راتلونکو یرغلگرو ته همداسې ځواب ورکوي ، د جمعیت علماء اسلام پاکستان هر کارمند د گران هیواد د دفاع په پار د خپل پوځ سره اوږه په اوږه ولاړ دی او د هیواد د یو یو انچ ساتنې لپاره هر مهال تیار دی.!!

دغه ډول د ۲۰۱۸م کال د جنوري میاشت په ۱٦ نېټه یې دا بیانیه نشر کړه :

پوری قوم سرزمین پاک کی حفاظت میں اپنی فوج

کے شانہ بشانہ کھڑی ہے
ژباړه: ټول قوم د خاورې د دفاع په خاطر خپل پوځ سره اوږه په اوږه ولاړ دی،
همدغه رنګ ۲۰۲۰ م کال د مئ په اتمه نېټه باندې یې د خپل ګوند په رسمي ټیوټر پاڼه لیکلي نشر کړل
"دہشتگرد عناصر اس طرح کی کاروائیوں سے افواج پاکستان کے جوانوں کے حوصلے پست نہیں کر سکتے.
"مولانا فضل الرحمن"
بیا لیکي "پاک فوج کے جوانوں کی قربانیوں کے بدولت آج پوری قوم امن سے رہ رہی ہے،" مولانا فضل الرحمن"
ژباړه: ترهګرې کړې پدغه شان بریدونو سره د پاکستاني پوځیانو حوصلې نشي ټیټولای، د پاک پوځ د قربانیو له برکته نن ټول قوم په امن سره اوسیږي.
د جمهوریت او فوج سره یې محبت، دفاع او د زړه له کومې دې ناپاک فوج سره د ولاء دا صورت وګورئ چې حتی ددې خلاف یې جهاد چې شرعي حکم د رب العالمین دی دا یې هم حرام وګرځاوه والعیاذبالله تعالی، "د جمعیت د ګوند د شوری غړي قاري محمد عثمان داګست د میاشتې په پنځمه نېټه په خپله رسمي ټویټر پاڼه نشرکړل چې:
"مولانا فضل الرحمٰن نے پاکستان کے تمام مکاتب فکر کے چوٹی کے اکابرین کو جمع کرکے ملک میں مسلح جدوجہد کو حرام قرار دینے کا مسودہ تحریر کرکے دہشت گردی کے خلاف اعلان جنگ کیا آپ پاکستان کیلئے اللہ تعالی کی نعمت ہیں"
قاری محمد عثمان
ژباړه: فضل الرحمن د پاکستان د ټولو مسلکونو ستر مشران راجمع کولو په نتیجه کې د مسلح جدوجهد د حراموالي مسوده (لیکلې فتوی صادرولو) سره د ترهګرئ (جهاد) په خلاف د جنګ اعلان وکړ، آیا هغه د پاکستان لپاره د الله تعالی نعمت نه دی؟
د ۲۰۲۲ م کال د اکتوبر په اوومه نېټه خپله فضل الرحمن هم دا وویل: جے یو آئی نے تمام مکاتب فکر کو ایک پلیٹ فارم پر اکٹھا کرکے دہشت گردی کے خلاف فتوی دیا، مولانا فضل الرحمان ژباړه: جمعیت علماء اسلام (JUI) ټول مسلکونه په یو دریځ راجمعه کړل او د ترهګرئ پرضدیې فتوه ورکړه.
د جمعیت علماء اسلام د ګوند عمومي ناظم حیدري وایي: اوسني دور کې جهاد جایز ندی دا د علماؤ متفقه پریکړه ده.
او د فضل الرحمن دا فتوی مو مخکې ملاحظه کړه چې وایي د اسلحې سیاست کونکی مجاهد د دین او شریعت ساتونکی نشي کیدای.
لاحول ولاقوة الا بالله، دا د فضل رحمن د فوج نه د دفاع او د هغوی سره یې د خپل طرف نه د صادقانه ولاء او دوستي اظهارات دي چې په خپل اقرار او اعتراف یې په هوش او هواس سره رسمي په خپلو جلسو او ټویټرونو کې نشر کړي چې خلاصه یې دا شوه:
۱: د فضلو دا عقیده ده چې د پاکستان فوج او حکومت سره جهاد حرام دی!
۲: فضلو او د هغه ګوند د پاکستان د فوج ملاتړی او د هغوی سره اوږه په اوږه ولاړ دی!
۳: فضلو وایي د ټوپک او اسلحې په زور اقتدار لاس ته راوړل او ددې مطالبه غلطه ده!
۴: فضلو وایي د فوج او حکومت مخالفین ترهګر دي!
۵: فضلو وایي دغه فوج بهادر او غیرتي! فوج دی!!
٦: فضلو وایي د فوج قرباني ده چې قوم په امن وخت تیروي!
۷: فضلو او دده د ګوند جمعیت عملاء هر فرد د فوج سره ولاړ دی!
۸: فضلو او دده ګوند د جمهوریت غوښتونکی او مطالبه کونکی دی!
۹: د فضلو او دده د ګوند ټول کوشش دا دی چې د پاکستان د ایین دفاع وکړئ او خپله مذهبي طبقه ټوله ددې قانون سره ودروي!
۱۰: فضلو او دده ګوند په پاکستان کې صرف د لارډ میکالي د قانون حاکمیت او غلبه غواړي فقط!!
نو چې کله د یو چا دا عقیده وي هغه مسلمان کیدی شي؟ هغه خپل رهبر او مقتدا تعینول جایز دي؟
نه بلکل نه! بلکې د اسلام د مبارک سپېڅلي شریعت له مخې د هغه حکم د مرتد دی چې څښتن وهل یې د الله د تقرب ذریعه ده رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایي: من بدل دینه فاقتلوه ژباړه: چاچې خپل دین بدل کړ بس هغه قتل کړئ،
نو فضل رحمان او د هغه ګوند خپل دین اسلام په جمهوریت او لارډ میکالي قانون بدل کړی دی چې پدې سره د الله له دین څخه مرتدګرځیدلي دي.

نو آی د تحریک کشرانو!!

پورته فصل کې د فضلو د سیرت سیئه نه به د تحریک طالبان پاکستان د ملایانو او مفتیانو په حال هم د افسوس ضرورت محسوس شوی وي، ځکه هغوی هم د نورو طواغیتو غوندې فضلو خان ته هم ډېره ستره مرتبه ورکړې نو په دې اساس د تحریک ناخبره او یا دوکه شوي کشرانو ته په اخلاص سره ددوی خیرخواهي په ځان لازمه ګڼو، نو دوی دې بغیر له عناد او ضد څخه دا واوري چې مونږ تاسوته دادی بالدلیل د فضلو

ملاګوتې لس هغه کفریات د هغه په خپل اعتراف او اقرار سره پېش کړل، چې موصوف په فخر سره اوس هم په دې موقف او اعتقاد باندې کلک ولاړ دی چې یو انچ هم ددې نه نه تیرېږي .

ددې هرڅه باوجود دغه د ناپاک فوج سره دغه ناپاک انسان بیا ستاسو مشران او مفتیان خپل مشر او بادار ګڼي خو دده پسندیده اوغیرتي فوج بیا دا دی ستاسو ډېرى جنګیالي مړه او زخمیان کړل او ډېر یې درڅخه اسیران کړي چې خپلو زندانونو کې یې د سختو ناوړه تعذیباتو لاندې نیولي تاسو ته دې باب کې خه علم شته ، خوسره له دې بیاهم ددې فوج وفادار او د هغوی سره اوږه په اوږه ولاړ د جمعیت دغه احمق المطاع فضل رحمان ستاسو مشرانو ته محترم او مکرم دی ، پدې موکله فکر کړی چې دا راز څه دی؟ او ایا که تاسو د شریعت لپاره ریشتیا جنګیږئ نو ستاسو مخالف فوج او پولیس خو د جمهوریت لپاره جنګیږي چې دغه جمهوریت د شریعت مقابل کې خپل مستقل قانون لري چې مخکې فصلونو کې مو دا ثابته کړې نو معلومه شوه چې جمهوریت او موجوده نافذ اييين او قانون د کفر پرته بل هیڅ نه دی ، خو بل طرف بیا تاسو خه په غېتو غېتو ګورئ او اورئ چې ددې کفر سره ملا فضلو اوږه په اوږه ولاړ دی .

نولږ راویښ شئ د خپل اخرت لپاره سوچ وکړئ چې د چا په قیادت کې او د کوم بیرغ د سیوري لاندې جنګیږئ لږ مو خیر دی د خپلو مفتیانو او مشرانو نه دې باره کې وپوښتئ چې د کافر سره ولاړه کفر دی کنه؟ که کفر وي او یقیني کفر دی نو بیا فضلو ، دده ګوند او همصفته ولې کافر نه ګڼي؟

څکه کافر ته کافر نه ویل دا خپله کفر دی ځکه دا د الله او د هغه د شریعت تکذیب کول دي ، الله ورته کافر وایي ، رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته کافر وایي ، اجماع د امت ورته کافر وایي او تاسو یې مسلمان او حتی چې خپل رهبر او مشر یې ګڼي دا ولې؟ او که دا کار کفر نه وي نو بیا خو د فضلو صفت په فوج کې او پولیسو کې هم دی ځکه هغوی هم د جمهوریت ساتونکي او نافذونکي دي او فضلو هم ،نو بیا څنګه فوج او پولیس وژل رواه ګڼئ او د فضلو د ګوند په افرادو چې مردار شي ژړاګانې کوئ دا ولې او وجه څه ده ؟ دا ترې هم وپوښتئ چې د پاکستان د فوج ملاتړی ګوند چې باجوړ کې د خلافت د مؤمنو مجاهدو د خونړي برید هدف وګرځېده چې په لسګونه مرتدین یې د لمبوخوراک کړل نو تاسو بیا ولې لکه د جاهلیت د بوډئ ګانو ویرونه کول او د هغوی سره موخپله غم شریکې ښکاره کوله اخر ولې؟ انا لله وانا الیه راجعون ، که تاسو په اخلاص سره د الله نه د حق جماعت سره د ودرېدو دعا وغواړئ او خپل اخرت ته فکر منډ شئ نو موږ د خپل رب نه پوره امید لرو چې د خپلو مشرانو او مفتیانو نه به ددې څو پوښتنو د جواب اورېدو سره سم او فوراً د خلافت اسلامي د حق جماعت سره یوځای شئ ، ځکه الله متعال فرمایي : **وَالَّذِينَ جَاهَدُوا فِينَا لَنَهْدِيَنَّهُمْ سُبُلَنَا وَإِنَّ اللَّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنِينَ.**

ژباړه : او هغه خلک چې هغوی زموږ د رضا په خاطر جهاد کوي ، هغو ته به مونږ خپلو لارو باندې تلل ورنصیب کړو او په باوري ډول الله د نېکوکارانو ملګرى دى .

چې د رب ددې هدایت سره سم به خپله وینه او خوله صرف او صرف د الله د نظام د حاکمیت لپاره تویه کړي ، داسې چې مقصود د جهاد به مو په ټوله ځمکه بغیر د وطنیت ، قومیت او وضعې کفري حدودو د منلو نه ، د یو امیر ، یو بیرغ او یو جماعت لاندې د شرعي نظام تحکیم وي ، فقط وماذلک علی الله بعزیز .

أی د تحریک جنګیالیه! ته معذور نه یې!

ای د تحریک کشرخیلو! په ریښتیا ته ددې جوګه نه یاستئ چې پدې واضحو خبرو کې فکر وکړئ او پدې وپوهیږئ چې ته د یو ړوند بیرغ لاندې د طاغوت د حاکمیت لپاره د طاغوت په لاره کې جنګیږې؟ ستا رهبران دا دی برملا فصل رحمان مرتد او تقي عثماني مرتد ته نه صرف په احترام او مشرئ قایل دي، بلکې د هغوی په رګونو کې د جمهوریت او لارډ میکالي د قانون وینه چلیږي او په زړونو کې یې د هغې مینه څکول شوې ، ستا مشران او قایدین د امارت د مرتدو طالبانو کلک طرفدار او معاونین دي بلکې هغوی خپل قایدین ګڼي سره له دې چې د هغوی کفر ، ردت ، د حربي کفارو او مشرکانو سره یې د اسلام او مسلمانانو مقابل کې ولاء او دوستي د فضل رحمان نه کمه نه ده.

تاسو دا هم وکتل هغه جنګ ته چې ستاسو مشرانو د جهاد نوم ورکړى! نه یواځې ددغه فضل رحمان په نزد ترهګري او د ناکامۍ سره مخ عمل دی او نه صرف فضل رحمان په هرځای اوهره جلسه کې ددې مقابل کې د فوج حوصله ورزیاتوي او ملاتړ یې ښکاره کوي او د تحریک

د لاسه مړه شوي مرتد فوجیان شهیدان یادوي ، د جنت الفردوس دعاوې ورته کوي او زخمیانو ته یې د عاجلې شفا غوښتنه کوي ، خو بل طرف دادي ددې نه زیات ملاهیبتوف او د هغه امارت وطني هم خپل رسمي دریځ اعلان کړ چې پاکستان کې د پاکستان حکومت خلاف جنګ کول دا جنګ دی جهاد نه دی!! په خوست کابل ننګرهار وغیره منطقوکې یې د پاکستان په اشارو څومره ستاسو تحریکیان په ډرونونو ، چیریکي عملیاتو او په خخ شویو ماینونو له مخې لرې کړل ، بلکې قونصل حافظ محب الله یې هروخت همدا چغې وهي چې د پاکستان د حکومت خلاف جنګ جهاد نه دی بلکې فساد دی او د قندهار نه راغلي صوفیان چې د ای ایس ای سره کومې پرېکړې کوي دا څه پټې او وړې خبرې دي؟ نو چې کله تاسو دا هرڅه وینئ او اورئ او بیا هم د مشرانو ړوند تقلیدکوئ! نو دا قسم بالله العظیم عذر نه دی بلکې دا عناد دی چې د حق مقابل کې یې کوئ.

ځکه خو تعجب او افسوس راشي چې د تحریک په ډلګي کې ترننه یو هم لږ د عقل او فراست والا داسې جنګیالی پیدا نشو چې د خپل اخرت د غم په پار لږ د خپلو مفتیانو نه وپوښتي د هغه چاسره چې مونږ جهاد شروع کړی هغوی ته فضلو جان قهرمانان او غیرتي ځوانان وایي د هغوی ملا ورتړي ، کلک ورسره اوږه په اوږه ولاړ دی او په خلاف یې زمونږ جهاد حرام ګرځولی دی ، نو تاسو خنګه او په کوم دلیل ده ته مسلمان وایې او خپل رهبر یې ګڼئ؟ هغه څوک چې زمونږ جهاد ته جنګ وایي او زمونږ خلاف د پاکستان سره ترونونه کوي ، رسمي فتوي په حرمت د جهاد اعلانوي او په مرموز شکل راته جنګیالي او مشران په کابل وغیره سیمو کې په قتل ورسول تاسو بیا هم هغوی خپل قایدین ګڼئ دا ولې او په کوم دلیل!؟ ایا هغوی په افغانستان کې د دریم کال تر برابرېدو ترننه کوم حکم د شریعت نافذ کړ؟ چې نه نو اخر وجه یې څه ده؟ حکمت څه دی؟ او د الله د شریعت حکم څه دی؟ والله جواب نشته ستا د مشرانو سره مګر هسې تلبیس ،نو که تاسو په ریښتیا پدې نوم جنګوي چې د الله شریعت راولو اګر چې دا خو د تحریک د منشور او نظریې نه دومره بعیده ده لکه مشرق چې د مغرب نه لرې دی ځکه دا څوغټ غټ مرکزي عقاید تاسو د خپل تحریک او ددې د مشرانو وینئ

۱: فقط وطنیت لپاره جنګیدل .

۲: قومیت ته ترجیح ورکول.

۳:مذهبي تعصب.

۴: د نړۍ د کفارو سره دولاء اظهار.

۵: د کفارو بین المللي محکمې ته درخواستونه .

٦: مرتد او کافر ته مرتد او کافر نه ویل.

۷: ترننه په تحت التسلط منطقه کې شریعت نه نافذول .

۸: په عسکري او ملکي کافر کې فرق کول وغیره .

۹: د ټولو حربي کافرو ساتونکو او دوستانو د طالب ملېشو سره په بیعت کې پاتې کیدل .

دا ټول هغه کارونه او معتقدات دي چې قطعاً د اسلام او اسلامي نظام سره نه جمع کیږي خو ځه بالفرض که په کومه درواغجنه طمعه او امید یې لکه د افغاني طالبانو د کشرانو په تیاره کې ساتلي یاست ، نو بیا درته افغاني امارت در په ګوته کوو هلته کوم دی شریعت ، هلته کوم دی اسلامي نظام! دا ټولې د تحقیق لارې او د حق د معرفت د درک کولو هغه اسباب دي چې ستاسو مخې ته اوږې راوړې او تاسو ددې په تحقیق نه کولو کې هیڅ قسم ممانعت او عذر نلرئ

أی د پاکستان مسلمان ولسه!

په اخر کې عام مسلمانان او د پاکستان مسلمان ولس خاص په یوه مختصره خیرخواهۍ مخاطب کوو هغه دا : هرهغه څوک چې د اسلام دعوی کوي ، د رب په وحدانیت او د رسول الله صلی الله علیه وسلم په رسالت شاهدي ورکوي نو هغه ته پکاردي چې پدې اقرار او ګواهۍ تر اخري سلګو کلک او ولاړ پاتې شي ، په هیڅ وخت او صورت کې د الله تعالی سره په دې کړي عهد کې نقض رانه ولي او دا هغه وخت کیدای شي چې انسان د توحید په جمله أقسامو کې د الله تعالی سره شریک ونه نیسي ، مونږ مخکې په دلایلو دا ثابته کړه چې انتخابات د الله تعالی سره په حاکمیت او ربوبیت بلکې د توحید په جمله أقساموکې شرک کول دي ، نو لهذا تاسو کې هر د اخرت غم کونکی او د خپل رب سره په ملاقات یقین لرونکی دې پدې ګنده شرک ځان ککړ نه کړي ځکه دا د شیطان او طاغوت لار او په هغه ایمان راوړل دي او حال دا چې مؤمن بنده ته الله متعال په طاغوت د کفر کولو امر کړی دی ، رب متعال په سورة البقرة۲۵۶ نمبر ایت کې فرمایي :

فَمَن يَكْفُرْ بِالطّٰغُوتِ وَيُؤْمِن بِاللَّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَكَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقَى لَا انفِصَامَ لَهَا وَاللَّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ .

ژباړه : نو پس چا که په طاغوت کفر وکړ او پر الله یې ایمان راوړ نویقینا هغه یوه داسې کلکه کړۍ ونیوله ، چې هیڅکله ماتیدونکې نده ، او الله د هر څه اوریدونکی او پر هرڅه پوهیدونکی دی ، علامه جمال الدین قاسمي رحمه الله فرمایي :

" ولا شك أن الإيمان بالطاغوت كفر بالله كما أن الكفر بالطاغوت إيمان بالله"

ژباړه : او دې کې شک نشته چې په طاغوت ایمان راوړل په الله جل جلاله کفر کول دي ، لکه څنګه چې په طاغوت کفر ، په الله ایمان لرل دي ، تفسیرالقاسمي ج ۳ ص۱۹۵ ،

شیخ سلیمان بن عبد الله آل الشیخ رحمه الله فرمایي : فمن لم یکفر بالطاغوت لم یؤمن بالله ژباړه : چا چې په طاغوت کفر ونه کړ ، هغه په الله ایمان نه دی راوړی ، تیسیر العزیز الحمید في شرح کتاب التوحید ج۱ / ص ۱۴۸.

***

په طاغوت کفر کول څه ته وایي؟

دا چې طاغوت د یو باطل معبود اوګمراه کونکي أمیر

او مفتي نوم دی او دغه معنا په فضل رحمان، د هغه په همصفتو، د جمهوریت په اقتدار، د هغې په قانون او حاکم کې پوره موجودیږي، نو له دې کبله شریعت کې د الله متعال له لورې په ایمان لرونکو بنده ګانو ددې نه د اجتناب او پدې ورته د کفر کولو أمرشوی دی په طاغوت کفر کول څه ته وایي : نو علامه شیخ الاسلام محمد بن عبد الوهاب رحمه الله ددې متعلق فرمایي : **فأما صفة الكفر بالطاغوت فهو أن تعتقد بطلانها ، وتتركها وتبغضها ، وتكفر أهلها ، وتعاديهم.**

ژباړه : بهرحال کوم چې د کفر بالطاغوت صورت دی نو هغه دا دی چې د هغې د باطل والي عقیده به جوړوې بیا به یې پرېږدې، بغض به ورسره کوې، أهل به یې کافر ګڼې او دشمني به ورسره کوې.

ځکه بعضې خلک طاغوت ته کفر وایي خو جداکیږي ترې نه او که جداشي نو بغض ورسره نه کوي او که بغض ورسره هم وکړي نو أهل یې کافر نه ګڼي او که کافر یې هم وګڼي نو دشمني ورسره نه کوي نو چې یو هم پدې أمورو کې کم شي نو دا کفر بالطاغوت نه دی بس داسې وګڼئ چې دا د کفر بالطاغوت أرکان دي ترڅو چې دغه ټول أرکان ثابت نشي نو کفر بالطاغوت نه ثابتیږي او د کفر بالطاغوت دغه ټول ارکان په قران کې ذکر شوي دي .

الغرض : طاغوت کفر ګڼل، د هغې نه برأت کول، هغه پرېښودل، د هغې أهل کافر ګڼل او د هغوی سره عداوت کول یو د مؤمن د مهمو وجیبو او فریضو څخه ده چې ددې هدف او مقصود لپاره الله متعال جمله انبیاء رالیږلي الله متعال په سورة النحل ۳۶ نمبر ایت کریمه کې فرمایي :

وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَّسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الطَّاغُوتَ فَمِنْهُم مَّنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُم مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فَسِيرُوا فِي الْأَرْضِ فَانظُرُوا كَيْفَ كَانَ عَاقِبَةُ الْمُكَذِّبِينَ.

ژباړه : او یقینا مونږ په هر أمت کې یو پیغمبر لیږلی ددې لپاره چې خلکوته امر وکړي چې تاسو صرف د الله بندګي وکړئ او د طاغوت له بندګۍ څخه ځان وژغورئ، نو وروسته له هغو څخه چا ته الله لار وښودله او پر چا ګمراهي مسلطه شوه، نو په ځمکه کې وګرځئ راوګرځئ، وګورئ چې درواغ ګڼونکي له کوم برخلیک سره مخامخ شول.

دغه ډول په سُورَةُ النِّسَاء ۶۰ نمبر ایت کې فرمایي:

أَلَمْ تَرَ إِلَى الَّذِينَ يَزْعُمُونَ أَنَّهُمْ آمَنُوا بِمَا أُنزِلَ إِلَيْكَ وَمَا أُنزِلَ مِن قَبْلِكَ يُرِيدُونَ أَن يَتَحَاكَمُوا إِلَى الطَّاغُوتِ وَقَدْ أُمِرُوا أَن يَكْفُرُوا بِهِ وَيُرِيدُ الشَّيْطَانُ أَن يُضِلَّهُمْ ضَلَالًا بَعِيدًا .

ژباړه : ایا تا نه ګورې ای نبي هغو خلکو ته چې هغوی دا دعوه کوي چې : مونږ پر هغه کتاب چې تا ته راغلی دی او پر هغو کتابونو چې له تا څخه مخکې نازل شوي دي ایمان راوړی دی؟ خو غواړي چې خپلې لانجې د فیصلې دپاره طاغوت ته پېش کړي، حال دا دی چې هغوی ته أمر کړی شوی دالله له لورې دا چې دوی په هغه یعنې طاغوت کفر وکړي خو شیطان غواړي چې هغوی ګمراه کړي په ګمراهۍ لرې سره دحق نه، ددې ایت په تفسیر کې جمله مفسرینو په خپلو تفاسیروکې ددې د نزول متعلق روایت نقل کړی حتی سمعاني رحمه الله ور ته اصح ویلی،

د بشر په نوم یو منافق وو چې د رسول الله صلی الله علیه وسلم مقابل کې یې عمر رضي الله عنه ته فیصله وړې وه نو عمر توره را واخسته او د منافق نه یې وربانده څټ ووهلو تردې چې مړشو چې بیا دې باره کې د سورة النساء دغه ایاتونه نازل شول،

تفسير السمعاني ۱/۴۴۱
تفسير القرطبي ۵/۲۶۴ ،

نومسلمانو فکر وکړئ خومره د تعجب مقام دی نن چې یوکس د نبي صلی الله علیه په مقابل کې عمر رضي الله عنه ته فیصلې وړي د هغه وینه مباح ګرځي نو چې کله د لارډ میکالي کافر قانون د نفاذ او قیام او د هغې د محکمې د استحکام لپاره کوشش کوي او په هغې رضا ښکاره کوي نو دا به څنګه د ایمان نه خلاص او د مرګ لایق نه وي بس خلاصه بیا واورئ چې تاسو ددې سبب نه شئ چې ستاسو د کوششو په سبب یو طاغوت حاکم او طاغوتي محکمه قایمه شي ځکه ووېټونه د طاغوت لاره ده او پدې نه حاکمیږي مګر طاغوت او د طاغوت په لاره کې منډې او هلې ځلې دا په طاغوت ایمان او د هغه په لارکې جنګ کول دي چې الله متعال داسې خلکو ته کافر ویلي .

نو لهذا ددې نه اجتناب وکړئ او ځانونه ترې لرې وساتئ ترڅو خپل دین او ایمان د ضیاع او بربادۍ نه بچ وساتئ او د خپل رب سره په کلمه کې په کړي عهد ثابت پاتې شئ،

وبالله تعالی التوفیق وصلی الله تعالی علی خیر خلقه محمد وعلی اله وصحبه وسلم .

***

ابـــرارو تـــه زیـــری

او اشـــرارو تـــه انـــذار

الحمد لله القوي المتين والصلاة والسلام على من بعث بالسيف رحمة للعالمين أما بعد.

قال الله تعالى: يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَٰتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُم مِّنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَاعْلَمُوٓا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ [سُورَةُ التَّوبَة : 123]

عزتمندو مسلمانانو ورونو!

شاید ډیری خلکو سره دا سوال وي چې د اسلامي دولت مجاهدین ولې شیعه ، روافض د خپلو عملیاتو هدف ګرځوي او د هغوی ښارونه یې ورته په هدیرو بدل کړل ؟

او هره ورځ د نورو کفارو او مرتدینو ترڅنګ شیعه روافض د اسلامي دولت د استشهادي بریدونو سره مخامخ کیږي.

او یا به ډیری خلک د رافضي مشرکینو سره د طالب مرتدینو دوستۍ راشه درشه د دوی ساتنې او پالنې ته ګوري او د دوی په اړه به د طالب مشرکینو احساساتو او تبلیغاتو ته ګوري او ترینه به متاثره وي ،روافض به ورته مسلمانان ښکاري او د دوی تکیه خانې او د شرکي مراسمو د ترسراوي هډې به ورته مساجد ښکاري ، نو داسې خلک به ډیر له اسلامه ناخبره او یا د طالب په څېر د وطني ګټو او نورو ملاحظو په خاطر داسې فکر کوي .

راځئ تاسې په دې مقاله کې ولولئ چې روافض څوک دي او ولې زموږ د تندریزو بریدونو هدف دي .

دا واورئ ، چې زموږ د عملیاتو د شدت معیار او زموږه سخته دښمني په کفارو او مرتدینو کې په هغه چا ډیره متمرکزه ده ،چې هغوی د الله او رسول او د مؤمنانو په دښمنۍ کې شدت کوي او د هغوی په اهانت او سپکوالي یې مجلسونه اباد کړي وي، موږ ته خپل رب په همدې خبره امر کړی: **يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا قَٰتِلُوا الَّذِينَ يَلُونَكُم مِّنَ الْكُفَّارِ وَلْيَجِدُوا فِيكُمْ غِلْظَةً وَاعْلَمُوٓا أَنَّ اللَّهَ مَعَ الْمُتَّقِينَ** [سُورَةُ التَّوبَة : 123]

ژباړه: اې مؤمنانو! د حق له هغو منکرانو سره وجنګېږئ چې تاسې ته نېژدې دي؛ او بايد هغوی په تاسې کښې سختي او شدت ومومي؛ او وپوهېږئ چې الله د پرهېزګارانو ، تقوادارو ملګری دی.

د روافضو په باب د شدت او سخت دریځی دا عقیده کومه نوي خبره نده چې خیر د اسلامی دولت مجاهدینو درک کړې او مخکې له دې په دی باب چا څرګندونې نه دي کړې، بلکې هر قرن کې د دین اسلام امامانو او اهل علمو او د عقل او بصیرت خاوندانو د ددې خبرې درک کړې چې روافض په نړۍ کې تر ټولو سخت دریځه مرتدین دي ، د ارتداد او کفر دلائل یې څرګند دي.

په تاریخ کې دوی د قران کریم، او د رسول الله صلی الله علیه وسلم، او د صحابه

کرمو په مقابل کې هغه ځه وکړل چې تر دمخه یې نورو کفارو نه وو کړي، چې د هغې له جملې څخه :

ـ اول: دوی د قران کریم د تنقیص عقیده لري چې دا ناقص کتاب دی والعیاذ بالله او همدا عقیده دوی په ممبرونو د عامو خلکو په فکرونو کې اچوي چې د داسې عقیدې خاوندان په اتفاق د امت سره له دین څخه وتلي مرتدین دي

د دوی د نورو مشرانو او شیخانو په شمؤل یې نوري المالکي یې په ستېج د ټولې نړۍ په مخکې د قرآن کریم د تنقیص اعتراف وکړ او د دوی کتابونه د دې عقیدې څخه ډک دي تاسې وګورئ (کتاب الإرشاد ص365) همدارنګه (الأنوار النعمانیة د نعمة الله الجزائري ج2 ص360) او د دوی د دغه اعترافاتو په اړه د العزائم خپرندویه اداري اړوند نشر شوي ویډیوګانې وګورئ .

دویم: د رسول الله صلی الله علیه وسلم د اهانت او سپکوالي څخه د دوی کتابونه ډک دي کله وایي جبریل علیه الصلاة والسلام غلط شوی دی او د علي رضي الله عنه پر ځای یې نبي صلی الله علیه وسلم ته وحي راوړې والعیاذ بالله

حال دا چې داسې عقاید درلودل د امت مسلمه په نیز د ایمان اتفاقي ناقض دی ، ځکه دا عقیده د نبي صلی الله علیه وسلم د رسالت څخه په انکار راڅرخي.

دریم: دوی صحابه کرامو ته د کفر نسبت کوي او تر ځنګ یې د هغوی اهانت ، په هغوی طعن او لعن ویل له هیڅا څخه پټ ندي که مو نه وي لیدلي سترګې او غوږونه مو خلاص کړئ نن یې وګورئ او واورئ! چې دا د دوی همیشنی عادت دی، چې حتی په ممبرونو او محفلونو کې یې په اجتماعي شکل په صحابه کرامو باندې لعن او طعن وایي او صحابه کرامو ته کنځل او د هغوی پسې مسخرې کوي.

وګورئ د دوی کتابونه (بحار الأنوار ج40 ص2 بیروت چاپ) او (الصراط المستقیم د نباطي(ج3 ص23، 35).

ـ څلورم: دوی عائشې رضی الله عنها ته د زنا نسبت کوي والعیاذ بالله او دا د دوی پیشه ګرځیدلې، هغه عائشه چې د مؤمنانو مور ګڼل کیږي او په عفت او پاکدامنۍ یې رب ایاتونه نازل کړي

وګورئ د دوی کتابونه (بحار الأنوار ج40 ص2 بیروت چاپ) او (الصراط المستقیم د نباطي(ج3 ص23، 35).

ـ پنځم: د شرکیاتو جالی په

همدوی کې موجودي دي ،د یا علي مدد شرکي نارو ترڅنګ یې ورځ او شپه په قبر پرستئ، شیخ پرستئ او نورو شرکیاتو او کفریاتو کې تیریږي

ـ شپږم: دا چې د اهل السنت والجماعت د مؤمنانو وینې دوی حلالې ګڼي که نه د دوی کتابونه وګورئ چې خپلو امامانو یې ورته د اهل السنت والجماعت د سنیانو د وینو د اباحت فتوی ورکړې

د دوي په مشهور کتاب (علل الشرایع (ص601) کې ذکر دي چې د خپل امام نه پوښتنه کوي :

عن داوُدَ بنِ فَرقدٍ قال: قُلتُ لأبي عَبدِ اللهِ عليه السَّلامُ: ما تقولُ في قَتلِ النَّاصِبِ؟ قال: حَلالُ الدَّمِ، ولكِنِّي أتَّقي عليك، فإن قَدرتَ أن تَقلبَ عليه حائِطًا أو تُغرِقَه في ماءٍ لكي لا يشهَدَ به عليك فافعَلْ.

ژباړه: د داود بن فرقد نه نقل کوي، هغه وايي ما ابو عبد الله علیه السلام ته وویل چې ته د سنیانو د مرګ باره کې څه وایې؟ هغه وویل: وینه یې حلاله ده خو زه په تا ویریږم که ته قادر شوې، چې دیوال وربانديې راچپه کړې یا یې اوبو کې غرق کړې نو دا کار وکړه دې لپاره چې څوک دربانديې خبر نشي!

نو همدا پورته ټول عقائد او اعمال د دوی د کفر او ارتداد دلائل ګرځیدلي چې د امة مسلمه امامانو، فقهاؤ او علماؤ دوی ته کفار او مرتدین ویلي چې د نمونې په طور یې یو څو اقوالو ته اشاره کوو:

شیخ الاسلام ابن تیمیة رحمه الله فرمایي: **أَمَّا مَنْ اقْتَرَنَ بِسَبِّهِ دَعْوَى أَنَّ عَلِيًّا إلَهٌ أَوْ أَنَّهُ كَانَ هُوَ النَّبِيُّ وَ إِنَّمَا غَلِطَ جِبْرِيلُ فِي الرِّسَالَةِ فَهَذَا لَا شَكَّ فِي كُفْرِهِ بَلْ لَا شَكَّ فِي كُفْرِ مَنْ تَوَقَّفَ فِي تَكْفِيرِهِ .** [الصارم المسلول ١-/ ٥٩]

ژباړه : او چا چې د خپلو کنځلو سره دا دعوه هم ملګرې کړه چې علي رضي الله عنه اله دی، یا هغه نبي دی او جبریل علیه السلام په پیغام راوړلو کې خطاء شوی دی نو دا بې له شکه کافر دی، بلکې د هغه چا په کفر کې هم شک نشته چې د داسې خلکو په کفر کې شک او توقف کوي.

امام طحاوي رحمه الله فرمایي: **وَلَا نَذْكُرُهُمْ إِلَّا بِخَيْرٍ، وَحُبُّهُمْ: دِينٌ، وَإِيمَانٌ، وَإِحْسَانٌ، وَبُغْضُهُمْ: كُفْرٌ، وَنِفَاقٌ، وَطُغْيَانٌ** [العقيدة الطحاوية مع شرحها لابن أبي العز ص ـ ٦٨٩]

ژباړه: او مونږ صحابه نه یادوو مګر په خیر سره او د صحابه ؤ سره محبت او مینه کول دین، ایمان او احسان دی او صحابه ؤ سره بعض او کینه ساتل کفر، منافقت او سرکشي ده.

إمام ابن حزم رحمه الله وایي : **وَأَمَّا قَوْلُهُمْ -يَعْنِي النَّصَارَى- فِي دَعْوَى الرَّوَافِضِ تَبْدِيلَ الْقُرْآنِ، فَإِنَّ الرَّوَافِضَ لَيْسُوا مِنْ الْمُسْلِمِينَ، وَهِيَ طَائِفَةٌ تَجْرِي مَجْرَى الْيَهُودِ وَالنَّصَارَى فِي الْكَذِبِ وَالْكُفْرِ.** [الفصل ، ٢/٢١٣]

ژباړه :هر چې د نصاراؤ دا خبره کول دي چې روافض دعوه لري چې دا قرآن بدل دی (اصل نه دی) نو روافض خو مسلمانان نه دي، دا یوه داسې ډله ده چې د یهودو او نصاراؤ سره په دروغو او کفر کې یو شان ده.

امام ابوزرعة رحمه الله وایي: **إِذَا رَأَيْتَ الرَّجُلَ يَنْقُصُ أَحَدًا مِنْ أَصْحَابِ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَاعْلَمْ أَنَّهُ زِنْدِيقٌ.** [الفرق بين الفرق " ٣٥٦]

ژباړه: کله چې یو سړی ووینې چې د نبي علیه السلام په ملګرو او صحابه ؤ کې د یو کس سپکاوی کوي نو ته پوهه شه چې دا زندیق دی.

نو مسلمانانو ورونو دا د روافضو عقائد، اعمال او افکار و،

او دا د امت مسلمه د فقهاؤ مجتهدینو او د دین اسلام د امامانو پدوی باندی د کفر فتوی وي.

نو اوس که چیری کوم شخص کې تعصب، تنظیم پرستې او ډله پرستي نه وي او په الله او رسول الله او صحابه کرامو او خپلې مور عائشی رضی الله عنها باندی زره غیرت یې په زړه کې وي نو فیصله دي خپله وکړی چې آیا دغه روافضو سره مینه ، محبت ، همدردي او تحالفات او تعزیي پکار دی د وطني طالبانو پشان او که د اسلامي خلافت د مجاهدینو پشان ورسره د ایران د کرمان ، شاه چراغ ، عراق او افغانستان په څیر دښمني بغض ،نفرت او قتلول یې پکار دي؟

ایا دوی ته تحایف ورکول پکار دي که د عمر موحد او سیف الله مجاهد پشان استشهادیان ورلیږل پکار دي!؟

چې د دوی ښارونه او واټونه په هدیرو بدل کړي؟

نو اې د ایران منحوسو مجوسو!

او د افغانستان مرتدو طالبانو!

والله د دولت اسلامي مجاهدین په دار ځړولو نشئ ختمولی، په زندانونو یې حوصلې او ارادې نشئ بدلولی!

ستاسی شرکی او کفری تحالف او وروګلوئ لا زمونږ عقیدې او د قتال ارادې مظبوتوي!

ستاسي امنیتي کمربندونه ستاسی په وژنو لا زمونږ حرص زیاتوي!

ستاسی ظلمونه وحشتونه به د ستاسي په کور کې نور هم د انتقام اورونه بلوي ان شاءالله..

دا خو د رافضي مشرکینو له شرکي عقایدو څخه مشت نمونه یې خروار وه نور نو د دوی نورې کړنې ، اعمال ، خیانتونه او خباثتونه له شماره وتلي دي ،د دې مرتد او ذلیله قوم خیانتونه چې په روافضو مشهور دی، له هېڅ یو مسلمان چې الله تعالی د هغه سترګې او زړه د هدایت په نور او د اسلام مقدس دین د شریعت په معرفت روښانه کړې وي، پټ نه دی، د دعثمان رضی الله عنه او یو جماعت د صحابه ؤ رضوان الله علیهم له شهادته د بیت الله د حجاجو تر وژنې او د حجرالأسود تر غلا کولو، د نصیرالدین طوسی او ابن العلقمی رافضي له خیانته او د دې دوو رافضي شیاطینو پلیته برخه د بغداد په سقوط کې، د اسماعیلي روافضو په لاس د مسلمانانو د لومړنی قبلې بیت المقدس تر اشغاله، په اوسني عصر کې د مرتدو رافضي نظامیانو جنایات په عراق، ایران، شام، خراسان، یمن او لبنان کې هم له هېڅ مؤحد مسلمان څخه پټ او مخفي نه دي.

دا د اسلامي امت په حق کې له ماضي څخه تر اوسه د روافضو د خیانتونو کوچنۍ برخه ده.

شاید لوستونکي ځان سره ووایې، چې آیا د عثمان رضی الله عنه په عصر کې د روافضو په نوم مرتدې پلې شتون درلود؟ د سوال ځواب "هو" دی.

یهودي عبدالله بن سبأ – لعنه الله- او د عراق بعضې قبائلو چې په درواغو یې د آل بیت رضی الله عنهم اجمعین د محبت ادعا لرله، د دې مذهب اساس او بنیاد او دا شیطاني فکر یې پر بعضې صحابه ؤ له لعنت ویلو پیل کړ.

د عثمان رضی الله عنه کور یې محاصره کړ، هغه او د هغه قدرمنه مېرمن یې په شهادت ورسوله، دا د سبئیه روافضو لومړنی خیانت ؤ، چې د صحابه او امهات المؤمنین رضی الله عنهم و عنهن أجمعین د لعن د تهداب تیږه یې کېښوده،

د رسول الله صلى الله عليه وسلم له لمسي حسين بن علي رضى الله عنه سره د دې قوم د نورو خيانتونو تر څنګ بل خيانت ؤ. د ليک په استولو سره يې هغه کوفې ته وغوښته، او د هغه د شهادت مقدمات يې آماده کړل،حتى د روافضو ډېرى متفکران او پوهان لکه علي شريعتي او مرتضى مطهري او حتى د دې پليت مذهب د متأخرو علماؤ کتابونه، صراحتاً اعتراف کوي چې حسين رضى الله عنه د خپلو شيعيانو له لوري په شهادت ورسېده.

په دې دوره کې شيعه د يو اپوزيسيون او سياسي جريان په چوکاټ کې د خلافت خلاف ظاهر شو، او تر دې دمه کامل او مينځته نه ؤ راغلى چې ځانته مذهب او فقه ولري. د آل بويه رافضي په دور کې کله چې بغداد د احمد بن بويه رافضي په لاس سقوط وکړ، او تر ١٣٠ کالو پورې يې بنى العباس خليفه ګان خپل تابع او مطيع کړل، نو په تدريجي ډول سره د رافضي فقې د تشکيل او پيدا کېدو لپاره بستر آماده شو.

د روافضو د علماؤ له جملې حسين البحراني په خپل کتاب (المحاسن) کې وايي: د نواصبو (اهل سنتو) مالونه، نفسونه، ناموس او وينې غنيمت دي. شيخ صدوق د روافضو د محدثينو له جملې، له داود بن فرقد له أبى عبدالله نقل کړى دى چې د نواصبو (اهل سنتو) د قتل په باره کې پوښتنه وشوه، او أبى عبدالله د هغه په ځواب کې وويل: د هغوى قتل حلال دى، که د کولاى شواى نو د هغې سر په ديوال ووهه، او که دې کولاى شواى هغوى په اوبو کې غرق کړه تر څو د جرم اثر پټ پاتې شي. او همدارنګه حر عاملي د صفوي عصر د علماؤ له جملې په خپل کتاب (الوسائل الشيعة) او الجزائري په (الغيبة النعمانية) کتاب کې دا حديث راوړى او د اهل سنتو وژل يې مباح ګڼلي دي.

دا نجس روافض هېڅ داسې ورځ نه ده تېره شوې چې دوى تقيه نه وي کړې،کېداى شي د عوامو مسلمينو پر وړاندې تقيه وکړي، او د خپلو علماوو له دې کلامه منکر شي؛ لېکن پوهه شئ چې روافض د دروغ او تقيې اهل دي، روافض پر هغه څه چې وو اوس هم دي، هغوى فقط د تقيې اهل دي، او د ضعف په حال کې له هغې منکرېږي، د الله سبحانه و تعالى د مقدس شريعت په غياب او د مرتدو طواغيتو حاکميت په منطقه کې، د رافضي فکر د رشد او توسعي لپاره بستر آماده کړ.

د دې مرتدينو په کفري اساسي قانون کې د هېوادول او کليوال په نوم حسابېږي او له مسلمانانو سره د مساوي حقوقو درلودونکي دي، همدا مسئله باعث د دې شوه چې

نجس روافض د (انګل) په شان زېږون وکړي، کثرت وومي او خپل باطل عقاید نشر کړي.

په ایران کې پنځه پېړۍ کېږي چې اهل سنت تحقیرېږي او وژل کېږي، او په ډېر بدو شرایطو کې قرار لري او له خپلو ادنی حقوقو بې برخې دي، تازه مسلمان او مؤحد ځوانان چې د روافضو پلید او ناولی کفري مذهب پرېږدي، پېژندل کېږي، اسیرېږي او اعداموي یې،د مرتضی رادمهر له وژلو تر علی مظفریان او لسګونه نور تازه مسلمانو نارینه او ښځینه و او چې تشیع مذهب یې پرېښی،پر دې علاوه، تبعیض او د اهل سنت مناطقو تفقیر (فقیرول) له بلوچستان تر ترکمن صحراء، له خراسان تر طالش او کردستان، پېړۍ تېرې شوې طواغیتو د نورو طواغیتو ځای ونیو اما د اهل سنتو حال تغیر ونکړ، تهٔ به وایې د یو زندان ساتونکي یا مفتش شیفت تبدیل شوی او یو بل زندان ساتونکی او مفتش د هغه پر ځای راغلی دی.

اما افسوس دې وي د هغو فاسدو ملایانو پر پیروانو او اهل سنت ته منسوبو ډلګیو پر حال چې له نجسو روافضو د عزت او کرامت ګدایي کوي. الله سبحانه و تعالی فرمایي: **وَلِلَّهِ الْعِزَّةُ وَلِرَسُولِهِ وَلِلْمُؤْمِنِينَ وَلَٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَعْلَمُونَ**(المنافقون- 8)

ژباړه: «او عزت خو د الله، د هغه د پیغمبر او مؤمنانو لپاره دی، خو دغه منافقان نه پوهېږي.

او همدارنګه فرمایي: **مَنْ كَانَ يُرِيدُ الْعِزَّةَ فَلِلَّهِ الْعِزَّةُ جَمِيعًا** (فاطر- 10)

ژباړه: «څوک که عزت غواړي، نو ټول. عزت د الله لپاره دی

هو! زما مؤحدو وروڼو او خوېندو، عزت د الله تعالی د هغه رسول او د مؤمنانو دی، الله تعالی د عزت منشأ ده، د الله تعالی په اوامرو او احکامو باندې عمل کولو سره عزت لاسته راوړئ، نه د تهران طواغیتو او روافضو پر وړاندې ګدایئ سره.

اې د ایران اهل سنتو، په هوش راشئ، له ۵۴۰ کالو زیات وشول چې د روافضو تر حکم لاندې یاست، آیا کافي نه وو چې دومره یې له تاسو ووژل، او ستاسې مساجد یې وران کړل؟

آیا کافي نده چې درباري ملایان لکه عبدالحمید او د هغه مرستندویانو ستاسې له سادګی سوء استفاده وکړه، او ځان لپاره یې بې شمېره سرمایې ذخیره کړې، په داسې حال کې چې تر ټولو نږدې روغتون له تاسو کیلومترونه فاصله لري، د څښلو پاکې او سالمې اوبه نلرئ، آیا دومره ذلت او پستي کافي نده؟

آیا تاسو لپاره کافي نه وه، چې تاسو په سلګونه خپل عزیزان او ځوانان د تېر کال په اعتراضاتو کې له هغې جملې پر مکي مسجد باندې حملې کې له لاسه ورکړل، په داسې حال کې چې رافضي اپوزیسیون له ګوېدو او د جنسي آزادۍ تر چتر لاندې شعارونو پر تاسو وخندل. آیا تاسو ته کافي نده چې دا نجس روافض د حجاب او نقاب له کبله ستاسو د ښځو پر عفت طعنه ووهي.

سوچ وکړئ چې خامنه ای طاغوت نسکور شو، له هغه وروسته طاغوت به له اهل سنتو سره څه وکړي، د تجزیې غوښتنې په جرم به تاسو ټول ووژني، هماغه کار چې نجس رافضي خمیني د کردانو او ترکمنو له اهل سنتو سره وکړو، په دې حقیقت به ژر یا وروسته پوه شئ، د شیعه ایران له مرتد جمهوري حکومت سره د رافضي اپوزیسیون اختلافات، کورني اختلاف یا د شیعه له شیعه سره دعوا ده؛ نه له دې هاخوا، د خامنه ای رژیم مخالفان له فقیه ولایت سره مخالف دي نه د شیعه مذهب له کلیت سره، دا یعنې څه؟ یعنې شیعه مذهب به همداسې یو رسمي مذهب پاتې شي، او د ایران د خلکو جز پاتې کېږي، دقیقاً د پهلوي حکومت دور پشان،دا مسئله د دې باعث کېږي چې رافضي مرجعیت او روافض، په ډېر آسانۍ سره حکومت د اهل سنتو پر وړاندې تحریض کړي، او حکومت نغواړي چې خپل اعتبار د اکثریت په مینځ کې له لاسه ورکړي.

په هر حال د امتحان او خطا دور پای ته رسېدلی، اوس د عمل وخت ده، مجازي فضا ته لاړ شئ او وګورئ چې د خامنه ای رژیم د مخالفانو عکس العمل نسبت اسلام ته څه دی؟ اسلام او صحابه ؤ ته له توهین او تحقیر پرته، کټ مټ هماغه کار چې د خامنه ای رژیم پلویان یې کوي، په دې توپیر سره چې لومړني تقیه نکوي او دوهمه ډله د خپل قدرت او واک د بقا لپاره مجبور دي چې تقیه وکړي، که د هغوی دریځونو او موقفونو ته

ځير شئ، نو پوه به شئ چې د دې دوه رافضي ډلو په مينځ کې هېڅ اساسي فرق شتون نلري. يوه د اقتدار په ګدۍ ناسته ده، او د فرقه اى تعصب په انګيزه د ايران، شام، عراق او يمن اهل سنت وژني، او د اهل سنتو ضد دوهمه ډله چې د خامنه اى مخالفان دي، اکثراً قومي اړخ لري، دوهمه ډله وايي، چې صفويانو د تشيع په رسمي کولو سره اوسني ايران ته هويت ورکړ، او دا هېواد يې له اسلامي نړۍ بېل کړ او شيعه مذهب اګر چې په نوم يوه بهانه ده تر څو د خپل منصب غوښتنې اهداف لکه د ايران شهر حوزې زمکې (هغه مناطق چې د مجوسي ساساني امپراطورۍ برخه وو) بېرته احياء کړي.

بناءً چې دا مطلب لولې په هوش راشه او نور عوام مسلمين د روافضو له خطر او شره باخبره کړه.

له کلونو يا ښه ده چې ووايم پېړيو د مسلمانانو په اجتماعي ژوند کې د الله تعالى د شريعت فقدان او پېړيو ذلت، إسارت او تسليمۍ وروسته، الله عزوجل د رسول الله صلى الله عليه وسلم له نسب نه يو سړي ته پر ځمکه تمکين ورکړ، تر څو دين او سنن احياء کړي، هغه سړى پرته له شيخ ابراهيم بن عواد البدري ملقب په أبوبکر البغدادي

تقبله الله بل څوک نه ؤ. الله تعالی دې جلیل القدر شیخ ته عزت او تمکین ورکړ، او د نړۍ له ګوټ ګوټ نه مجاهدین او عوام مسلمانان پر ده راټول شول. او هم مهاله د حشد رافضي، پیشمرګه او د بشار نصیري له سرتېرو او رافضي ایران، حزب الشیطان، په سوریه کې صحوات، په نیجریه، افریقا ولایات، آسیا ختیځ، لیبي او سیناء کې له طواغیتو او وطني احزابو سره وجنګېدل. که د غشو لوري ته ځیر شو، نو ټولو اسلامي دولت اعزها الله خوا په نښه کړې ده، او دا خپله د دې مؤمن جماعت د منهج پر صدق دلالت کوي. د صحابؤ د سیرت په مطالعه او د قرآن عظیم الشأن مبارکو آیتونو ته په رجوع کولو سره پوهه شو، چې ابتلاء او امتحان د مؤمنانو د ژوندانه یوه برخه ده، او الله تعالی مؤمنان تل آزمايي. الله سبحانه و تعالی فرمایي: **إِنْ يَمْسَسْكُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِثْلُهُ وَتِلْكَ الْأَيَّامُ نُدَاوِلُهَا بَيْنَ النَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَتَّخِذَ مِنْكُمْ شُهَدَاءَ وَاللَّهُ لَا يُحِبُّ الظَّالِمِينَ وَلِيُمَحِّصَ اللَّهُ الَّذِينَ آمَنُوا وَيَمْحَقَ الْكَافِرِينَ**(آل عمران- 140-141).

ژباړه: «اوس که تاسې ټپي شوي یاست؛ نو له دې څخه مخکې ستاسې دښمنه ډله هم همداسې ټپیان شویدي. دا د زمانې خوږې ترخې دي چې موږ یې د خلکو تر منځ اړوو را اړوو. پر تاسې دا مرحله ځکه راوستل شوه چې الله دا کتنه غوښتله چې په تاسې کې ریښتیني مؤمنان څوک دي، او د هغو خلکو انتخابول یې غوښتل چې په واقعي توګه (د ریښتینولۍ) شاهدان وي؛ ځکه چې ظالمان د الله نه خوښیږي.

اما د هغه ناروغه زړونو منافقینو په ځواب کې چې د اسلامي دولت اعزها الله مناصرینو ته دا القاء کوي، چې نور اسلامي دولت په شام او عراق کې پر ښار، کلي او منطقې باندې تسلط او کنترول نلري، او فلان امیر، قومندان او یا خلیفه په شهادت ورسید، وبه وایو، چې هغه ځمکه چې پر هغې باندې یوه ورځ د الله تعالی شریعت حاکم وي، له دې غوره ده چې زر ورځې دې د طواغیتو حکم پرې حاکم وي، او د کفري قوانینو پر اساس پر خلکو حکومت وکړي. که څه هم د اسلامي دولت حکومت حداقل د حق او باطل د تفکیک لپاره په یو معیار تبدیل شو. د شام صحواتو او د خلیج سروري

او مدخلي مشایخو، اسلامي دولت د رافضي ایران او نصیري بشار اسد مزدور ګڼلو، له بل لوري نصیریه او روافضو، اسلامي دولت د خلیج عربي هېوادونو لکه عربستان سعودي او قطر مزدور ګڼلو او ګڼي.

آمریکا روسیه د اسلامي دولت په حمایت تورنه کړه، او روسیې، آمریکا د اسلامي دولت په ایجادولو او تشکیل تورنه کړه، اما په عمل کې، دا ټول هېوادونه او دا طواغیت او سیاسي احزاب او نظامي ډلې د سیاسي اختلافاتو او منافعو د تضاد سره سره، ټول په ټوله د اسلامي دولت اعزها الله پر ضد متحد شول، او د اسلامي دولت پر ضد یې په مختلفو سیاسي، فرهنګي، اقتصادي او امنیتي برخو کې هر اړخیزه جګړه پیل کړه، اما د اسلامي دولت په شاته تګ سره، د کفار تر مینځ د منافع تضاد راښکاره شو، روسیه او آمریکا په اوکراین کې د یو بل خلاف جنګیږي. اخواني حماس او رافضي حزب الشیطان، لومړنی په مستقیم ډول او دوهم په غیر مستقیم ډول د رافضي ایران په نیابت د ناڅیزه یهودي دولت سره په جنګ کې ښکیل شول، په عراق کې د شیعه ډلو او احزابو تر مینځ خپل منځي اختلافات په دې هېواد کې د راتلونکي نامعلومه سیاست په اړه او نور موارد ټول دغه تحولات په دې ټکي څرخېدل چې ټول دغه کفار د سیاسي اختلافاتو او منافعو تضاد باوجود د اسلامي دولت پر ضد سره متحد شول او دا د دې منهج پر صدق ګواهي ده.

لېکن د امراؤ او خلفاؤ د شهادت په اړه دا وایو، چې د یو امیر یا خلیفه شهادت نه یوازې ننګ او پیغور نه ده، بلکې د هغوی د راسخ او مضبوط ایمان او د اسلام په شرائعو د باور نښه ده.

الله تعالی فرمایي: **مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُم مَّن قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُم مَّن يَنتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا** (الأحزاب- 23)

ژباړه: «له مؤمنانو څخه ځینې داسې شخصیتونه شته چې له الله سره یې کړې ژمنه رښتیا کړې ده: له هغو څخه چا خپل نذر پوره کړ او څوك د وخت راتللو ته انتظار باسي. هغوی پخپله کړنلاره کې هیڅ تبدیلي را نه وسته د امراء او خلفاؤ شهادت هغوی او د اسلامي دولت

اعزهـا الله لپـاره لـه عـزت، ويـاړ او کرامـت پرتـه بـل څـه نـدی، پـه داسـې حـال کـې چـې پـه خراسـان کـې د طالـب او پـه إدلـب کـې د جـولاني قومندانـان د امريکايـي ډرونونـو او الوتکـو تـر ځـار لانـدې دي، خـو پرتـه لـه وېـرې خپلـو ورځنـي امـورو تـه دوام ورکـوي، دلتـه بايـد لـه ځانـه وپوښـتئ چـې لـه اسـلامي دولـت سره د دوی توپيـر پـه څـه کـې دی؟

اسـلامي دولـت، د اللـه تعالی د شريعـت د تحکيـم، لـه کفـارو سره مبـارزې او د طواغيتـو لـه إسـارته د مسـلمانانو د ژغورلـو لپـاره هېـڅ ځنـډ ونکـړ، د سـايکس-پيکو جعلـي مرزونـه چـې لـه يـوې پېـړۍ راهيسـې يـې د اسـلامي امـت تـر مينـځ واټـن اچولـی، پـه رسـميت نـه پېـژني، او لـه خپـل راسـخ منهجـه پـه شـا شـوی نـده.

امـا بـل خـوا، پـه إدلـب کـې جـولاني او پـه خراسـان کـې طالبـان د چميلـون (آفتـاب پرسـت) پـه شـان هـره ورځ يـو رنـګ واخيسـت او خپـل باطـل منهـج يـې تبديـل کـړ لـه يـو باطـل بـل باطـل تـه، او داسـې يـې د کفـر او ارتـداد منزلونـه طـی کـړل، چـې غرب هغـوی د منلـو وړ وګڼـل.

اې د ايـران اهـل سـنتو، لـه ټولـو تفاصيلـو سره چـې ذکـر شـول، بايـد ووايـو، چې تاسـو لـه اللـه عزوجـل او وروسـته له هغـې د اسـلامي دولـت اعزهـا اللـه لـه مجاهدينـو پرتـه بـل نـاصر او معيـن نلـرئ چـې د خمينـي پـه شرکـي مـزار، پـه ۲۰۱۷ کال کـې د طاغـوتي مجلـس پـر سـاختمان، پـه کال ۲۰۲۲ د سـپتمبر مياشـت کـې د أحـواز پـه نظامـي مانـور او د شـاهچراغ پـه شرکـي معبـد حملـو بانـدې دا ثابتـه کـړه، چـې دا د ايـران لـه قومندانانـو او نظاميانـو سـيوا دي، چـې پـه سـوريه او عـراق کـې د اسـلامي دولـت د مجاهديـن پـه لاس پـه هلاکـت ورسـېدل. پـه دې برخـه کـې دربـاري ملايانـو د هغـوی پـه رأس کـې عبدالحميـد إسـماعيل زهـی څـه وکـړل، پرتـه لـه دې چـې دا ذليلـه روافـض شـهيدان ونومـوي، او دا حملـې وغندي،کېدای شي د عبدالحميـد انصـار ووايـي چـې دا مصلحـت دی، امـا د چا مصلحـت؟ د عوامـو مسـلمينو مصلحـت يـا د عبدالحميـد او د هغـه پـه شـان د نـورو شـياطينو شـخصي مصلحـت، چـې د خلکـو لـه فقـر او سـاده توبـه يـې نـاوړه ګټـه پورتـه کـړه، او ځـان لپـاره يـې ډېـره سرمايـه او دارايـي لاس تـه راوړه.

کېدايـشي ووايـئ چـې د اسـلامي دولـت ملاتـړ او د هغـه داخلېـدل بـه پـه ايـران کـې د اهـل سـنتو د قتـل عـام لپـاره بهانـه شي، تاسـې تقريبـاً ۵۴۰ کالـه کېږي چـې د ايـران پـه نـوم يـاده شـوې خـاوره کـې چـې تاسـو خپلـه د هغـې تاريـخ جـوړ کـړ او

صحابه کرامو رضوان الله علیهم اجمعین هغه فتحه کړه، اسیر یاست او روافض تاسو ته ذلت درښئي.

آیا د دومره وخت په تېرېدو سره اسلامي دولت شتون درلود؟ آیا کله چې هغه طاغوت محمد رضا پهلوي، رافضي موسی صدر لبنان ته ولېږه او لبناني مسیحي او رافضي ملېشې يې مسلح کړې او هغوی ته يې نظامي زده کړې ورکړې، اسلامي دولت شتون درلود؟ آیا کله چې پهلوي زابلي نجس او مرتد روافض د بلوچستان او ترکمن صحرا خاورې ته راوړل، او زرګونه بلوچ او ترکمن اهل سنت يې ورټل او ووژل، آیا اسلامي دولت شتون درلود؟ ځان مه دوکه کوئ، تاسو په دواړو حالتونو کې څه له اسلامي دولت سره او څه بغیر له هغې به قیمت اداء کړئ. که اسلامي دولت راشي او نجسه روافض د اهل سنتو مناطق کېدايشي بمبارد کړي، اما له جهاد سره کولای شو انتقام واخلو او هغوی ته ضربه ورسوو، او د روافضو په ښارونو کې د استشهادي او انغماسي عملیات طرحه کړي، لکه د شیخ الزرقاوي تقبله الله په عهد کې چې د عراق نجسو روافضو پر خلاف سرته ورسېدل. د عوامو اهل سنتو د هرې وينې په بدله کې چې توییې شوې، د اسلامي دولت اعزها الله مجاهدینو څو رافضیان جهنم ته ولېږل، نو که چېرې اسلامي دولت نه وي هم تاسو به تاوان ورکړئ، فقط د دې نجسو صیغه زېږونکو روافضو ذلت، فلاکت، توهین او تحقیر به خپلو زامنو او لمسیانو ته په ارث پرېږدئ، او په تدریج سره، ستاسو د مناطقو به فقیرولو، او تاسو له خپلو حقوقو په محروم ساتلو او د بعضې خائنه ملایانو او سیاسي متخصصینو په وسیله ستاسو په خاموشولو د معروف قول په بناء په پختې (پنبه)سره به مو سرونه پرې کړي، لکه څنګه يې چې دا کار وکړو، او داسې ورځ به راشي چې بعضې خلک به ووايي، چې يو وخت اکثریت بلوچستان او یا کردستان اهل سنت وو، خو نن له هغوی هېڅ ندي پاتې او نفوس يې کم شوی او د هغوی ځای کډوالو روافضو ونیوه.

په پای کې په ایران کې د اسلامي دولت اعزها الله مناصرینو ته خطاب کوو، چې الله عزوجل مونږ قتال او جهاد ته دعوت کړي یو، نه فقط نصرت او بریا ته، شهادت هم يو ډول بریا او سعادت دی. د بیمار وزړونو والاؤ اراجيفو او منحرفانو ته غوږ مه ږدئ؛ هغوی هغه څه چې له خپلو شیاطینو زده کړل تاسو ته يې وايي تر څو تاسو ناامیده کړي. قال تعالی: **[وَإِنَّ الشَّيَاطِينَ لَيُوحُونَ إِلَىٰ أَوْلِيَائِهِمْ لِيُجَادِلُوكُمْ وَإِنْ أَطَعْتُمُوهُمْ إِنَّكُمْ لَمُشْرِكُونَ]** (الأنعام-121).

ژباړه: «شیطانان د خپلو ملګرو په زړونو کې شکونه او اعتراضونه اچوي چې هغوی له تاسي سره شخړه وکړي. خو که تاسې د هغوی اطاعت ومانه، نو بېله شکه به تاسې مشرکان یاست.

د ۲۰۱۹ کال په اوایلو کې تنها د الباغوز مرزي کلی د اسلامي دولت تر کنټرول لاندې باقي ؤ، چې تر ۳ کیلومتر مربع ډېر مساحت يې نه درلود، او شپه او ورځ د امریکایي جنګي الوتکو لخوا بمبارېده، او د PPK ملاحدؤ له لوري محاصره ؤ. لېکن دا د بیاځلي تمکین لپاره د امید تخم ؤ، په دې وخت کې، له بورکینافاسو، مالی، موزامبیک، کنګو او نیجر نه مجاهدینو له اسلامي دولت اعزها الله سره بیعتونه وکړل او نن بفضل الله تعالی په افریقایي ولایاتو کې مهم مناطق د اسلامي دولت تر تسلط لاندې دي، په دې پوهه شئ مونږ خپل خلفاء د هغوی په اقوالو او اعمالو پېژنو، نه د دوربین پر وړاندې له مختلفو خبرنګارانو سره په مکررو مصاحبو، لکه مرتد جولاني په إدلب او مرتد طالب مشران په خراسان کې د اسلامي دولت مناصرینو الشیخ أبی إبراهیم الهاشمی تقبله الله د طواغیتو پر زندانونو د حملې د مهندس په عنوان پېژندو. کله چې د ۲۰۲۲ کال په جنوري میاشت کې د اسلامي دولت اعزها الله (۱۲) تنه مجاهدینو په الحسکه ښار کې د غویران پر زندان برید وکړ، او سلګونه اسیران يې آزاد کړل، هماغه وخت ؤ چې د اسلامي دولت مناصرینو د خپل ګمان صحت تأیید کړ. حتی د شیخ أبی إبراهیم الهاشمي تقبله الله له شهادته وروسته او د صرف څو ورځې وروسته د آزاد فوځ د مرتدو صحواتو په لاس په درعا ښار په جاسم ښارګوټي کې د شیخ أبی الحسن الهاشمي تقبله الله له شهادت نه پس، د اسلامي دولت مجاهدینو د شاه چراغ مبارک عملیات

طرحه کړل،او دادی یو ځل بیا د اسلامي دولت سر شیندوکو غازیانو د کرمان په واټونو کې دومره رافضي ککړې وریبلې چې نړۍ یې پاره وریږدیده او بله کلکه څپېړه یې د رافضي خامنه ای پر مخ ووهله.

اې د حق مناصرینو او اې موحدینو، صبور او ثابت قدمه اوسئ، او د مجاهدینو په مناصرت کې له هېڅ کاره غافل نشئ.

لېکن نجسو روافضو ته زمونږ پیغام، ستاسو له خیانت او رذالته ډک تاریخ او د تاریخ په اوږدو کې ستاسو جنایات او ظلمونه به هېڅکله هېر نکړو. هغه ورځ به لېرې نه وي چې د جهاد اوبه ایران ته هم ورسېږي، او هغه وخت به هماغه کار چې په عراق، شام، یمن او خراسان کې مو ستاسو له سپیانو سره وکړو، له تاسو سره به یې په شیراز، اصفهان او أحواز کې وکړو. هغه ورځ چې له تاسو سره مخامخ شو، زمونږ د سترګو پر وړاندې به هېڅ څیز نه وي، پرته د هغه عراقي او شامي ماشومانو او زنانه ؤ له انځورنو چې ستاسو په لاس په شهادت رسېدلي؛ ټول اهانتونه چې زمونږ مور عائشه صدیقة رضی الله عنها او صحابه کرامو رضی الله عنهم اجمعین ته مو کړي، هېر نکړو، او زمونږ مقدساتو ته مو چې کوم اهانتونه او توهینونه کړي، له هغې به ستاسو پر خلاف د مسلمانانو د تحریض لپاره استفاده وکړو. ډېر ژر به تاسو د ابو مصعب الزرقاوي تقبله الله په شان د عراق د ورځو شاهدان اوسئ،قسم په الله چې ضعف او زوال مو نږدې او ساګانې مو شمېر ته لوېدلې. اې نجسو روافضو، د مجاهدینو حملې او په ایران کې یې عملیات به هېڅکله آخري نه وي، بلکې بالعکس د مهمو اهدافو او د لویو عملیاتو سره له ډېرو تلفاتو لپاره به مقدمه وي.

د مسلمانانو د وینو بدله چې تویې کړې مو دي د مؤحدینو په زړونو کې به تاسې د کینې، بغض او انتقام نیالګی کېنوي، شک مه کوئ، د هغو وینو چې تاسو تویې کړې څو برابره به له تاسې تویې کړو، زمکه به ستاسو پر نجسو وینو خړوبه کړو، او جسدونه به مو د سپیانو خوراک شي، او داسې ورځ به راشي چې هېڅ سپی به وږی نه وي، ځکه ستاسو له جسدونو به وخوري. په دې باندې پوهه شئ اې حقیرو سپیو، مونږ د شام صحوات او مرتد طالبان نه یو، چې له تاسو سره مصالحه او مذاکره وکړو. زمونږ مذاکره به استشهادي عملیات، او مصالحه به مو مزایل او مرمۍ وي، احمقانو، هغه امنیت چې ستاسو طاغوت خامنه ای درته د برابرېدو وعدې درکوي، د غنې له کوره هم سست دی، پوه شئ، نه دا فوج، نه سپاه او نه به هم بسیج زمونږ پر وړاندې د درېدو توان ولري، له هزاره نجسو روافضو عبرت واخلئ، چې څنګه مو هغوی د سپیانو په شان د خراسان له ځمکې وشړل او د ایران په لور مو په حرکت کړل، د اسلامي دولت اعزها الله د حملاتو له وېرې یې ایران ته پناه یوړه، هغه هېواد چې حتی د خپلو روافضو له دفاع او د ژوند له برابرولو عاجز دی. له هزاره ګانو وپوښتئ، له هغوی سره مو څه وکړل، مطمئن اوسئ چې له تاسو سره به خپل حساب په بدترین شکل تسویه او پاک کړو.

وروستنی پیغام مو په خاص ډول اسلام ته منسوب د مرز ساتونکي او پولیس ته او په خاص ډول د مرتد ایران مسلح ځواک او جواسیسو ته دی، د الله تعالی په مقدس او سپېڅلي ذات قسم، هغه لاس چې د مسلمانانو د نوامیسو او ښځو په لور اوږد شوی وي له څنګل به یې قطعه کړو، هغه سترګې به راوباسو چې ښځتن یې د جاسوسي اراده ولري، هغه ژبه چې أمهات المؤمنین او صحابه ؤ ته ښکنځلې او سپکې سپورې وایي، له ستوني به یې بهر کړو، او ستاسو سرکښه ورمېږونه به ووهو، هماغه کار چې له نصیریه سره مو په شام او روافضو سره په عراق کې کړی ؤ، ستاسو جسدونه به ټوټې ټوټې کړو، او مغزونه به مو وشیندو، د اسلام د نصرت او مسلمانانو د مقدساتو دفاع لپاره، د الله تعالی د شریعت تحکیم او د کفر او ارتداد د نابودۍ لپاره.

پوهه شئ چې د فتحې وعده نږدې ده، او ډېر ژر به ستاسو په لوري درشي.

وَاللَّهُ غَالِبٌ عَلَىٰ أَمْرِهِ وَلَٰكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لَا يَعْلَمُونَ

و الحمد لله رب العالمین

***

طالب ملېشي اوس د خپل شخصي او وطني ګټو لپاره دومره جرأت کوي، چې د یو بسته مؤمن قوم په پلورلو هم صرفه نه کوي، بلکې که د اسلامي امت سره په هر ډول خیانت کې د دوی ګټې خوندي وي دوی ترې دریغ نه کوي.
تروروستي حده پريوتي
دريځونه

له کومې ورځې چې طالبان د دوحې په شاندارو هوټلونو ننوتي او د قطر له لوري د دوی د اهلي کولو پروسه پیل شوې، له هماغه ورځې راهیسې طالب ملیشې ورځ تر بلې له خپلو موقفونو تنزل کوي او په داسې شرمناکو دریځونو رابښکاره کیږي چې هر مسلمان په داسې دریځ نیولو شرمیږي، خو دوی که د اسلامي امت، اسلامي نړۍ، مسلمانانو او کفري نړۍ پر وړاندې هر ډول بیکاره او له شرمه ډک دریځ خپل کړي، بیا هم پرې ویاړي، یو بل ته مبارکي وایي او دا ډول شاتګ ورته یو مصلحت او د سیاست په ډګر کې لوی بری ښکاري.

دوی که پرون ویل، چې شل کلنې جګړې هیڅ ګټه ونه کړه او زمونږ خو ټول حکومت او دا لاسته راوړنې په دوحه کې د هغو مذاکراتو زیږنده ده چې د امریکایي لوري سره مو وکړې، او په ډیر ویاړ یې د جهادي وسلوالې مبارزې څخه په شاندارو هوټلونو کې هغه مذاکرات، خبرې اترې او مفاوضات بریالي وبلل چې دوی په کې د ډیرو شرعي ارزښتونو او آن اسلام په سر معامله وکړه.

دوی یاد قرار داد د (مؤمن وژنې) امریکایي ماموریت د ترسراوي په بدل کې له نړیوالې ټولنې سره امضاء کړ، او دوی د امریکا د بهرنیو چارو د وزیر (مایک پمپیو) دا خبره هم په چکچکو بدرګه کړه چې ورته ویل یې: ”مونږ تاسې سره دا تړون امضاء کوو، خو تاسې به خپلې ژمنې پوره کوئ، اسلامي دولت سره به جګړه کوئ او ماتې به ورکوئ“، سره د دې چې طالب ملېشو لسګونه عقیدوي نیمګړتیاوې درلودلې، خو دا ځل کفري نړۍ هوډ کړی و چې ملېشې په بشپړ ډول د اسلام له دائرې وکاږي او د خپلو نیابتي ملېشو په څېر یې وکاروي.

دوی که له یوه لوري د اسلامي دولت سره د کفر په ګټه نیابتي جګړه پیل کړه، له بل لوري یې د ټولې اسلامي نړۍ او اسلامي امت سره پریکون وکړ او ټول تمرکز یې په همدې راټول کړ چې څنګه د صلیبي ټلوالې سره اوږه په اوږه ودریږي او هغوی راضي کړي.

نو شروع شول، یوه ورځ به یې د قطر د دفتر ویاند محمد نعیم وردګ ویل چې: ”د اسرائیلو سره د دوی کومه ستونزه نشته“ بله ورځ به یې ختیځ ترکستان او د ایغور مظلوم ولس د چین کورنۍ مسئله ګڼله.

د دوی هر قدم ایښودل په ښکاره له اسلامي شریعته تیښته وه او غوښتل یې دوی هم د دیموکراسۍ په اخور ودریږي، عباس ستانکزی چې اوس د بهرنیو چارو وزارت

لومړی معین دی او هغه وخت د قطر د دفتر معاوین وو وویل: "مونږ په راتلونکې کې داسې حکومت جوړوو چې خلک یې وغواړي" خبریال تري وپوښتل: که خلک دیموکراسي وغواړي، هم تاسې یې ورسره منئ؟ ستانکزي ویل: هو، مونږ هماغه حکومت قائموو چې خلک یې وغواړي او د افغانستان د ډیری خلکو غوښتنه وي.

دوی کلونه د الله تعالی په لاره کې د جهاد په نامه خلک وغولول، خو کله چې د آزموینې ځای راغی، بیا یې د الله تعالی د کلمې لوړوالي او د هغه د شریعت د تحکیم پرځای یې د خلکو حکومت او واک ته ترجیح ورکړه.

دوی نه یوازې په دوحه کې نړیوالې ټولنې څخه د (مؤمن وژنې) پروژه په خپله غاړه واخیسته، بلکې د دې کلکې وعدې یې هم ورکړې چې تر څو مونږ ژوندي یو، د امریکا امنیت ته به څوک ګواښ جوړ نکړي، چې دا د (ملا برادر) د خپلې خولې اقرار و، او په دې وروستیو کې به تاسې د (ملا کبیر) هغه خبرې هم اوریدلي وي چې ویل یې: "دا د اسلامي(!) امارت برکت دی چې نن په امریکا کې امنیت دی".

دوی یوازې په دې بسنه ونکړه چې په خراسان کې د اسلامي دولت پر ضد د نړیوالو د ګټو د تامین او امنیت د خوندیتابه لپاره وجنګېږي، بلکې ډیر ستر کفر ته یې لاس واچاوه، او رسماً یې نړیوالو طواغیتو، استخباراتي سازمانونو او طاغوتي حکومتونو ته د مجاهدینو جاسوسي شروع کړه او د ملګرو ملتونو طاغوت د خوښی لپاره یې دومره ستره بې ننګي وکړه چې په تاریخ کې یې ساری نه موندل کېږي، دوی له یوه لوري جاسوسي کوله او له بل لوري یې په ډیر ویاړ دا اعلانونه کول چې: "مونږ ایران او پاکستان ته د اسلامي دولت د وروستیو بریدونو او هلته د میشتو مجاهدینو په اړه بشپړ احوال لیږلی وو تر دې چې ایراني روافضو هم ومنله چې د ترهګرۍ (اسلامي دولت) پر ضد طالبانو له ایراني حکومت سره ډیره مرسته کړې او په (مشهد) او ځینو نورو سیمو کې د سپاه پاسداران او روافضو پر ضد د بریدونو مخه هم د

image_title#

أبو محمدڅه موده وړاندې المرصاد په یوه راپور کې ویلي وو چې داعش په سیمه (پاکستان، افغانستان، ایران) کې د دیني مذهبي علماؤ د ترور پلان درلود او ادعا یې کړې وه چې د اسلامي امارت استخباراتي ارګانونو د یادو بریدګرو په اړه مکمل مالومات د پاکستاني او ایراني چارواکو سره شریک کړي وو. همداسې یې پاکستاني مذهبي علماؤ ته سپارښتنه کړې وه چې باید پر حکومت اتکاء ونکړي او خپل امنیت په خپله ټینګ کړي. خپله اسلامي امارت په افغانستان کې د یاد پلان پلي کوونکي وژلي ووخو د پاکستاني لوري د بې غورۍ له امله د هغه وخت څخه په پاکستان کې د دیني او مذهبي علماوو ترور جریان لري، دوې ورځې وړاندې په کراچۍ ښار کې یو سلفي ملا شیخ ضیاء الرحمن ترور شو او پرون بیا د جمعیت علماء اسلام ګوند پر مخکښ غړي حافظ حمدالله باندې برید تر سره شو چې پړه یې داعش پر غاړه واخسته او همدا لړۍ نوره هم جریان لري. د اسلامي امارت د راتګ سره په افغانستان کې د داعش تغر په ټولیدو شو، او ددې فتنې نور مخنیوی هم وکړي، خو متأسفانه چې پاکستاني چارواکي اسلامي امارت غوارې چې د سیمې د هیوادونو سره په هماهنګۍ لکه څنګه چې د سیمې د امنیت لپاره ستر خطر دی، د داعش پراخ حضور

طالب چارواکو د استخباراتي معلوماتو پر اساس نیول شوي ده.

دوی په عقیده، الولاء والبراء، سیاست، حکومتولۍ او نورو ټولو چارو کې له شرعي موقفونو شاتګ وکړ، او د دې لپاره چې نړیوال کفري قوتونه ترې راضي شي په ډېره سپین سترګۍ یې د قرآني قوانینو پر ځای د (مرتد ظاهر شاه) وضعي قوانین نافذ کړل، حدود یې معطل کړل، جهاد یې منسوخ وګرځاوه او ټولو په ګډه د جهاد د ختمولو. لپاره متې راونغاړلې:

ملا یعقوب به یې ویل: د امیر له امر پرته جهاد نشته، که څوک جهاد وکړي، جهاد یې جهاد نه بلل کېږي، بلکې تشه جګړه ده!

د پېښور سفير یې ویل: په پاکستان کې جګړه حرامه ده!

او نورو ټولو چارواکو یې تر خپلې وسې کوښښ وکړ چې د جهاد مخه ډب کړي، خو د الله عز وجل د سپېڅلي وینا سره سم به د الله رڼا خپرېږي، اګر که د طالب ملېشو په څېر ډېری مشرکین یې بده وګڼي، الله تعالی فرمایي: **[يُرِيدُونَ أَن يُطْفِـُٔوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَٰهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّآ أَن يُتِمَّ نُورَهُۥ وَلَوْ كَرِهَ الْكَٰفِرُونَ]** [سورة التوبة: ۳۲].

ژباړه: «دا خلك غواړي چې د الله رڼا په خپلو پوکیو سره مړه کړي. خو الله د خپلې رڼا له بشپړولو پرته منونکی نه دی، که کافرانو ته دا هر څومره ناکاره وبرېښي هم.

دوی له یوه لوري د مجاهدینو سره جګړه پیل کړه، له بل لوري یې د جهاد د حرمت او ختمیدو فتواوې پیل کړې، او له بل لوري یې بیا د عامه ذهنیت جوړولو په پار کوښښ وکړ، چې په اسلامي امت د روانو ناخوالو په اړه دوی بې طرفه دي، او شرعا پر دوی د مسلمانانو نصرت واجب نه دی، والعیاذ بالله!

نو یې متقي، ملا برادر، سراج حقاني، ملا یعقوب، ذبیح وطني او نور ټول لګیا شول ویل یې: مونږ د چا په کورنیو چارو کې لاسوهنه نه کوو، چا د ایغوریانو د موضوع په اړه ویل چې هغه د چین داخلي موضوع ده، چا په سوریه کې پر مسلمانانو د روسیې بې رحمه بمباورنه توجیه کول او هغه یې خپله اړوند موضوع نه ګڼله، سراج حقاني بیا له ټولو جلا و، او ویې ویل: "فلسطین، د هغوی کورنۍ مسئله ده، مونږ د چا په کورنیو چارو کې لاسوهنه نه کوو"، دوی تر اوسه له اسلامي نړۍ او امت څخه د بېزارۍ لارې ګودرې لټولې، خو دا ځل یې له لومړۍ قبلې هم خپله بېزاري اعلان کړه، او یوازې په تشو چیغو، مظاهراتو او پوچو شعارونو د مظلوم اسلامي امت نصرت کاوه، دوی کټ مټ لکه د منافقینو په څېر غوښتل، الله ته دوکه ورکړي، خو الله عز وجل د دې قسم صفت لرونکو خلکو په اړه فرمایي: **[يُخَٰدِعُونَ اللَّهَ وَالَّذِينَ ءَامَنُوا وَمَا يَخْدَعُونَ إِلَّآ أَنفُسَهُمْ وَمَا**

يَشۡعُرُونَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ فَزَادَهُمُ اللَّهُ مَرَضًا وَلَهُمۡ عَذَابٌ أَلِيمٌ مَا كَانُوا يَكۡذِبُونَ} [سورة البقرة]

ژباړه: «هغوی له الله او مؤمنانو سره ټګي کوي، خو په اصل کې په خپله خپل ځانونه غولوي او له هغو سره ددې شعور نشته، د هغوی په زړونو کې یوه ناروغي ده، چې الله هغه لا پسې زیاته کړه. او کوم درواغ چې هغوی وايي، د هغه په بدله کې د هغو له پاره دردوونکی عذاب دی

نو دوی په دې ډول کارونو یوازې ځانته دوکه ورکوي او بس!

دوی د فلسطین په مسئله کې د ټولو شرمناکه دریځونو د نیولو سربیره، یو بل ستر کفر، چې د کفر له پاسه کفر و؛ ترسره کړ، د مرتدو طالب ملېشو مشر قاضي او ستر مفتي (عبد الحکیم حقاني) د فلسطین قضیه "نړیوالې طاغوتي محکمې ته وړاندې" کړه، دوی د اسلامي امت په ټولو سیاسي مسئلو کې د ملګرو ملتونو طاغوت، نړیوالو طاغوتي عدلیه سازمانونو او نورو طواغیتو ته مراجعه کوي، خو دا ځل یې تر ټولو مشر قاضي دا کار وکړ، او اسلامي امت ته یې وښوده چې نور طالب ملېشې په بشپړ ډول له وزیره تر اجیره او له والي تر جوالي د اسلام له دائرې څخه وتلي دي، او اوس دوی د الله تعالی پر ځای د یو بل معبود چې (ملګري ملتونه، امنیت شورا، نړیواله ټولنه او نړیواله طاغوتي محکمه) ده؛ عبادت کوي.

طالب مرتدین له مودو راهیسې د خپلو ګټو لپاره په اسلامي شعایرو ملنډې وهي، کله د طواغیتو په مړینه مرثیې وايي، کله د روافضو په مرګ ویرونه کوي، کله د نورو مرتدینو او مشرکینو په مرګونو د تعزیې او تسلیت مراتب وړاندې کوي، د مرتدینو او مشرکینو لپاره د جنت غوښتونکي او کورنیو لپاره یې د صبر غوښتونکي وي، چې تازه دوی د کویټ د ستر طاغوت په مړینه ماتمونه کول او د صلیب ددې وفادار سپي مرګ یې د اسلامي نړۍ لپاره ستره ضایعه بلله، حال دا چې له دې څخه الله عز وجل منع کړې ده، فرمايي **[مَا كَانَ لِلنَّبِيِّ وَالَّذِينَ ءَامَنُوٓاْ أَن يَسۡتَغۡفِرُواْ لِلۡمُشۡرِكِينَ وَلَوۡ كَانُوٓاْ أُوْلِي قُرۡبَىٰ مِنۢ بَعۡدِ مَا تَبَيَّنَ لَهُمۡ أَنَّهُمۡ أَصۡحَٰبُ ٱلۡجَحِيمِ]** [سورة التوبة]

ژباړه: «له پیغمبر او مؤمنانو سره نه ښايي چې د مشرکانو لپاره د بخښنې دُعاوې وکړي. که څه هم هغوی د دوی خپلوان هم وي کله چې دوی ته دا خبره روښانه شوېده چې هغوی د دوزخ وړ دي» خو دوی د قرآن د حکمونو څه پروا لري، دوی ته خو د الله تعالی له اوامرو خپلې ګټې، مصلحتونه او د ملګرو ملتونو رضایت مهم دی.

دوی په دغو مرثیو او تسلیتونو کې ډېر مخکې ولاړل او د هغو روافضو په وژل کېدو یې ویرونه پیل

کړل چې د نبي صلی الله علیه وسلم ناموس، صحابه کرامو او د امت سلفو ته ښکنځل کوي، د مؤمنانو په میندو تهمتونه لګوي او له الف تر یاء یې ټول عقاید فاسد او باطل دي، تر دې چې دوی دومره بې حیاء او سپین سترګي شول چې د اسلامي امت ستر مجرم، وحشي صفته انسان او غټ خنزیر (قاسم سلیماني) یې شهید وباله، د اتل لقب یې ورکړ، د اسلامي نړۍ نومیالی یې وګاڼه او ویې ویل چې ټوله اسلامي نړۍ د سلیماني خنزیر په مرداریدو خفه وه، خو مونږ حیران یو چې دوی کومه اسلامي نړۍ یادوي؟ حال دا چې له اندلس تر موزمبیقه او له لیبیا تر تهرانه ټولو اهل سنتو د سلیماني په وژل کېدو خوښي ښوده، او که د دوی هدف له اسلامي نړۍ څخه نجس روافض، ایراني اخوندان او یا د سپاه پلیتې ملیشې وي؛ نو طالب ملیشې دې پوهه شي چې له داسې اسلامي نړۍ څخه اسلامي امت په بشپړ ډول بېزاره ده، ځکه هغوی چې اسلام درسره نه مني، ته یې څنګه اسلامي امت حسابوې او ټوله اسلامي نړۍ یې ګڼې؟!

دا چې د دوی هر دریځ له بل ډېر شرمیدلی او رسوا وي، او په هر دریځ نیولو سره کوښښ کوي چې حتی الوسع دوی په دې اعلامیې سره نړیوال قوتونه خوښ وساتي، اګر که دا دریځ د اسلامي امت په سر معامله ولې نه وي، په همدې لړ کې په دې وروستیو کې طالب ملیشو اعلامیه خپره کړه او پکې یې په ډیره سپین سترګۍ د کمونست او ملحد چینایي رژیم د "واحد چین" له پالیسۍ څخه ملاتړ اعلان کړ.

دوی په دې سره د ایغوري مسلمانانو پر ټولې مبارزې اوبو واړولې، او هغوی ته یې یو بل وروستی پیغام هم دا ورکړ چې دوی د ایغوري مسلمانانو او چینایي ملحد رژیم ترمنځ کشمکش کې د چینایي کمونیست رژیم ترځنګ ولاړ دي او د دې ملاتړ کوي چې چینایي کمونستان یوه واحده رهبري ولري، ختیځ ترکستان د دې حق نه لري چې د چینایي ملحدانو څخه آزادي واخلي او د هغوی اشغال پای ته ورسوي.

طالب ملیشې اوس د خپل شخصي او وطني ګټو لپاره دومره جرأت کوي، چې د یو بسته مؤمن قوم په پلورلو هم صرفه نه کوي، بلکې که د اسلامي امت سره په هر ډول خیانت کې د دوی ګټې خوندي وي دوی ترې دریغ نه کوي.

دوی په مستقیم ډول د واحد چین د پالیسۍ ملاتړ کړی، چې له مخې یې چین ختیځ ترکستان او تایوان خپله خاوره بولي، چې په دې ډول طالب ملیشو یو ځل چینایي ملحدینو ته دا ډاډ ورکړ چې په ایغوري مظلومانو دوی هر ډول وحشت کولی شي،

او هیڅوک له دوی څخه د هغوی تپوس نه کوي، بلکې دوی په بشپړ ډول له ایغوریانو بېزاره او د چینایي ملحدینو ملاتړي دي.

چین د طالب ملېشو د یادې پریکړې سره سم اعلان وکړ چې کمونیست حکومت یې د طالب ملېشو سره د 100 میلیونه چینایي روپیو مرستې کوي، او دا خو تاریخ کې بار بار ثابته شوې ده، چې په کفارو د خپل اسلامي امت خرڅونکي دا بیعه په ډېره کمو پیسو ټکو کوي، خو شرم یې تلپاتې او همېشنی وي.

دوی تل د ملي ارزښتونو او ملي ګټو بابولالې غږوي، اګر که دا ګټې او ارزښتونه په بشپړ ډول له اسلام سره په ټکر کې دي او د "ملي" مختارۍ چې کله هم د یوې کلمې سره وتړل شو، مانا دا چې دا کار د اسلام سره تړاو نه لري، ځکه همدا یوه کلمه په دې معنا ده چې دوی اسلامي اصولو ته ژمن نه دي، اسلامي نړۍ نه مني، اسلامي امت نه بېزاره دي او د الولاء والبراء عقیده یې ټوټې ټوټې کړې ده، په دې یوې کلمې سره دوی ثابتوي چې دوی ملګرو ملتونو، د هغوی قوانینو او په اسلامي نړۍ کې د هغوی مجرمانه ویش ته ژمن دي، د کوم له مخې چې بیا د دوستۍ او دښمنۍ معیار اسلام او اسلامي ارزښتونه نه؛ بلکې وطن او وطني ارزښتونه وي، په همدې اساس دوی سیک مشرکین، نجس روافض، دیموکراټان، کمونیستان او نور سیکولران چې افغانان وي خپل ورونه ګڼي او د ډېرو هغو حقوقو څخه برخمن دي چې یو سم مسلمان ته یې نه ورکوي، بل لور ته که بیا د افغانستان له پولو بهر هر څومره ستر مؤمن وي، دوی یې نه پېژني، نه یې نصرت کوي او که افغانستان ته راشي دوی د ملګرو ملتونو د قوانینو له مخې مجبور دي بیرته یې خپل هیواد ته وسپاري.

دا په دې لنډه موده کې له شرعي دریځونو د طالب ملېشو شاتګ دی، دوی که نن پر ځای د دې چې نړیوال جهاد ته اوږه ورکړي، شریعت نافذ کړي، حدود تطبیق کړي، کافر سره د کافر، مرتد سره د مرتد او مشرک سره د مشرک په څېر چلند وکړي، د طواغیتو پرځای مؤمنانو ته ورونه وایي، د اسلامي امت مسائل د طاغوتي حکومتونو د کورنیو مسائلو پرځای خپل مسائل وګڼي، د مظلومو مسلمانانو نصرت وکړي، د ملګرو ملتونو له طاغوت براءت وکړي، له روسیې، امریکا، چین، هند، اسرائیلو، ترکیې، ایران او نورو طواغیتو سره د دوستۍ پرځای له هغوی د مظلوم اسلامي امت پوښتنه وکړي او د مسلمانانو غچ ترې واخلي او په ادارو کې د تېر نجس جمهوري نظم پرځای شرعي نظم تطبیق کړي او په نورو ټولو مسائلو کې شرعي دریځونو خپل کړي؛ د دې ټولو برعکس کوي، کله امریکا لوی هیواد ګڼي او وایي چې مونږ سره دې دوستي وکړي، کله سلیماني شهید بولي، کله د اسلامي امت ستونزې د طاغوتي هیوادونو کورني مسائل بولي، کله جهاد تعطیلوي، کله ملي ګټې او ارزښتونه د اسلامي ګټو او ارزښتونو نه پورته بولي او کله بیا د نړیوالو طواغیتو د رضایت لپاره هر کفر ته لاس کوي او هر له شرمه ډک دریځ خپلوي، دا ټول یوازې د دې لپاره چې په واک کې پاتې شي، دا ټول د دې لپاره چې امریکا او نړیواله ټولنه ترې راضي شي، دا ټول د دې لپاره چې دوی هم د قطر او ترکیې په څېر د نړیوال طاغوتي او جاهلي نظام یوه برخه وګرځي او دا ټول د دې لپاره چې نور دوی ته څوک د ترهګرۍ او کفر سره د جګړې ګوته ونه نیسي، او د نړۍ ټول کفار باید دوی خپل ورونه، دوستان، خواخوږي او نږدې ملګري وګڼي.

***

آیا د خلفاؤ شهادتونه
د خلافت د بطلان دلیل دی؟

الحمد لله وكفى والصلاة والسلام على من أرسله الله على ملة ليلها كنهارها البيضاء أما بعد: په موجوده اسلامي خلافت او د حق پرستو په دې حق جماعت او روڼ کاروان د سلسله وارو اعتراضاتو، تهمتونو او شبهاتو څخه يو اعتراض، تهمت او.شبهه دا هم ده چې که دا خلافت په حق واى او د دې د خليفه سره بيعت په هر مسلمان واجب وي، نو بيا ولې د دې خلفاء د دښمن د لاسه په قتل رسيږي، نو کله چې د دې خلفاء په خپله په امن ندي او له دښمن څخه د خپل ځان دفاع نشي کولی، نو دا خلافت به دبل دفاع او ساتنه څنګه وکړای شي؟ دا او دېته ورته اعتراضونه يوله هغه شيطاني وسوسو او هلاکونکو شبهو څخه ده چې ډېرى بې علمه مسلمانان يې په حق خلافت او ريښتوني جماعت بدګمانه کړي دي او ورته د صدٌ عن سبيل الله سبب ګرځيدلی ده.

نو راځو په لاندې بحث کې د لوى الله متعال په خاص فضل او توفيق د دې اعتراض او شبهې ځواب ذکر کوو او هغه دا چې بايد هر مسلمان دا د خپل ايمان عقيدوي برخه وګرځوي چې د کفارو او مشرکانو له لاسه د مسلمان او مؤمن بنده قتل په دنيا کې د شکست او ناکامی نه بلکې دا په مجموع کې د سعادت او کرامت يولوی دليل دی چې دا يې رب مستحق وګرځاوه ځکه دغه ډول مرګ د مرګ په جمله اقسامو کې د مؤمن بنده لپاره ډېر غوره او اعلی قسم دی! دا داسې مرګ دی چې په فضيلت او غوره والي کې هيڅ قسم مرګ دې ته نشي رسيدلی، بلکې دغه رقم مرګ د فتحې يو قسم دی چې الله تبارک وتعالی يې په [سورة التوبة: ٥٢] نمبرايت کريمه کې مدحه په دې الفاظو سره ذکر کوي فرمايي: **{قُلْ هَلْ تَرَبَّصُونَ بِنَآ إِلَّآ إِحْدَى الْحُسْنَيَيْنِ وَنَحْنُ نَتَرَبَّصُ بِكُمْ أَن يُصِيبَكُمُ اللَّهُ بِعَذَابٍ مِّنْ عِندِهِ أَوْ بِأَيْدِينَا فَتَرَبَّصُوٓا إِنَّا مَعَكُم مُّتَرَبِّصُونَ}**

ژباړه: ته ووايه دوی ته ای پېغمبره! چې تاسې انتظار نه کوئ زموږ په باب کې مګر يو له دوو ښېګڼو (چې هغه فتح او يا هم شهادت دی) او موږ چې ستاسې په باب کوم شي ته سترګې په لاره يوو، هغه دا دی چې يا به الله په خپله تاسې ته سزا درکوي او يا به يې زموږ په لاسونو درکوي پس نو تاسې هم انتظار اوسئ او موږ هم ستاسې سره منتظر يوو. دلته ابن جرير قرطبي بغوي او سمعاني بلکې جمله مفسرينو د ابن عباس رضی الله عنهما امام مجاهد قتادة او نورو مفسرينو څخه همدا نقل کړی چې د " إحدى الحسنيين " څخه مراد فتح او شهادت دی نو معلومه شوه چې څنګه فتح د خوشحالی او کاميابی دليل دی داسې د مسلمان لپاره شهادت هم د کاميابی او کامرانی دليل دی نه دا چې د دې په شکست او بطلان دليل وګرځي.

د شهادت بل فضيلت د دې اياتونو څخه معلوم کړئ چې الله تبارک وتعالی په [سورة البقرة ١٥٤] نمبرايت کريمه کې فرمايي : **{وَلَا تَقُولُوا لِمَن يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمْوَاتٌ بَلْ أَحْيَآءٌ وَلَٰكِن لَّا تَشْعُرُونَ}**

ژباړه: او مه وايئ هغو خلکو ته چې د الله په لار کې ووژل شي، مړه، داسې خلك خو په حقيقت کې ژوندي دي، خو تاسې دا شعور نه لرئ چې د هغو په ژوند خبر شئ! دلته څه غور وکړئ دا خلک مړه دي ځکه که مړه نه وي نو بيا دوی دفن شوي ولې دي؟ ښځې يې نور نکاحونه ولې کوي؟ خو دا دليل دی چې د دنيا څخه تللي دي نو اوس سوال دادی چې دلته ورته د دې باوجود د مړو ويلو نه منعه راغلې دا ولې؟ نو ځواب دا دی چې دوی د الله په لار کې شهيدان شوي نو د نورو مړو سره يې د درجې او فوقيت په بنا له دې خطاب نه بچ کړل داځکه چې دوی د عامو مړو غوندې ندي بلکې دوی ته الله په خپل نزد داسې ژوند ورکړی چې هغه يې نورو مړو ته نه دی ورکړی. د دې ايت تفسير خپله قران په [سورة ال عمران ١٦٩] نمبرايت کريمه کې داسې کړی، فرمايي: **{وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ**

اللّـــهِ أَمْوٰتًـــا بَـــلْ أَحْيَـــآءٌ عِنْـــدَ رَبِّهِـــمْ يُرْزَقُـــونَ}

ژبـــاړه: او ګـــمان مـــه کـــوئ تاســـو پـــه هغـــو کســـانو چـــې د اللـــه پـــه لار کـــې وژل شـــويدي د مـــړو بلکـــې هغـــوی خـــو د خپـــل رب پـــه وړانـــدې ژونـــدي دي او روزي ورکولـــی شي هغـــوی تـــه؛

نـــو وګـــورئ مســـلمانانو! دا د شـــهيد مقـــام او فضيلـــت دی چـــې د مســـلمانانو ترمنځـــه پـــه هرنوعـــه مـــرګ بانـــدې فضيلـــت لـــري ځکـــه خـــو رســـول اللـــه صلـــی اللـــه عليـــه وســـلم فرمايـــي:

(والذي نفسي بيده لوددت أني أقتل في سبيل الله، ثم أحيا، ثم أقتل، ثم أحيا، ثم أقتل، ثم أحيا، ثم أقتل)

ژبـــاړه: قســـم پـــه هغـــه ذات چـــې زمـــا روح د هغـــه پـــه واک کـــې دی زه دا ضرور خوښـــوم چـــې زه د اللـــه پـــه لارکـــې قتـــل کـــړی شـــم او بيـــا (دوبـــاره) ژونـــدی کـــړی شـــم او بيـــا قتـــل کـــړای شـــم او بيـــا ژونـــدی کـــړای شـــم بيـــا قتـــل کـــړای شـــم او بيـــا ژونـــدی کـــړی شـــم او بيـــا قتـــل کـــړی شـــم " امـــام بخـــاري رحمـــه اللـــه دې حديـــث تـــه پـــه دې عنـــوان بـــاب وضعـــه کـــوي " باب تمنـــی الشهادة " بغيـــر لـــه دې چـــې د شـــهادت في ســـبيل اللـــه څومـــره فضايـــل او غـــوره والـــی ذکـــر شـــوی دا بـــه د بـــل يـــو قســـم مـــرګ نـــه وي ذکـــر شـــوی چـــې د کتـــاب اوســـنت پـــه مطالعـــه کونکـــي بـــه پټـــ نـــه وي ان شـــاء اللـــه تعالـــی، عبداللـــه بـــن مبـــارک رحمـــه اللـــه پـــه ســـند سره د شاهســـوار صحـــابي خالدبـــن وليـــد رضي اللـــه څخـــه نقـــل کـــړي چـــې هغـــه بـــه فرمايـــل:

("مـــاأدري من أي يومين أفر، يوم أراد الله أن يهدي لي فيه شهادة، أو من يوم أراد أن يهدي لي فيه كرامة)

ژبـــاړه: زه نـــه پوهېـــږم چـــې زه پـــه هغـــه دوه ورځـــو کـــې لـــه کومـــې ورځـــې څخـــه تېښـــته وکـــړم؟ لـــه هغـــې ورځـــې وتېښـــتم چـــې اللـــه پـــه هغـــې کـــې ماتـــه شـــهادت هديـــه کـــوي او کـــه لـــه هغـــې ورځـــې چـــې اللـــه پـــه کـــې ماتـــه فتحـــه هديـــه کـــوي، [الجهـــاد لابـــن المبـــارك رقـــم الأثـــر:١٠٦]

نـــو وګـــورئ دلتـــه هـــم ثابتـــه شـــوه چـــې د.فتحـــې غونـــدې شـــهادت هـــم يـــوه هديـــه ده مســـلمان تـــه چـــې د اللـــه لـــه لـــوري ورکـــول کيـــږي، نـــو دغـــه هديـــې تـــه د ناکامـــی، بطـــلان او شکســـت نـــوم ورکـــول د کتـــاب، ســـنت او اجـــماع د امـــت مخالفـــت کـــول دي.

نـــو چـــې کلـــه تـــردې ځايـــه دا جوتـــه شـــوه چـــې شـــهادت پـــه اصـــل کـــې کامـــراني او ســـعادت دی نـــو پـــه دې اســـاس مونـــږ دلتـــه د دې شـــبهې د ديـــوال لمـــړی حصـــه راوغورځولـــه او هغـــه داچـــې د موجـــوده اســـلامي خلافـــت أقامهااللـــه وأدامهـــا د خلفـــاؤ يـــا د وُلاتـــو او أمـــراؤ شـــهادتونه د بطـــلان نـــه بلکـــې د حقانيـــت، ســـعادت، پـــه حـــق د ثبـــات او د احســـني خاتمـــې دلايـــل دي ان شـــاء اللـــه تعالـــی، خـــو کـــه د عنـــاد ګـــرو پـــه دې مطلـــق فضيلـــت د شـــهادت تشـــفي نـــه کيـــږي او خپـــل اعـــتراض واپـــس نـــه اخـــلي نـــو بيـــا مجبـــور يـــو چـــې ورتـــه لـــږ د.اســـلام د تېـــر بـــرم د خلفـــاء او خلافتونـــو مختـــصر تاريـــخ مخـــې تـــه کېـــږدو، کـــوم اعـــتراض چـــې دوی پـــه خپـــل ګـــمان د موجـــوده خلافـــت د بطـــلان لپـــاره کـــوي ايـــا دا د خلفـــاء راشـــدينو پـــه خلافـــت نـــه واقـــع کيـــږي؟! نـــو راځـــو او دغـــه مختـــصر وضاحـــت ذکـــر کـــوو!

(خليفـــه راشـــد عمـــر بـــن الخطـــاب رض اللـــه عنـــه)

د اســـلام د راتلـــو نـــه بعـــد د مســـلمانانو دويـــم خليفـــه راشـــد او أمـــير المؤمنـــين عمـــر بـــن خطـــاب العـــدوي رضي اللـــه عنـــه چـــې کلـــه درومبـــي خليفـــه ابوبکـــر صديـــق رضي اللـــه عنـــه لـــه لـــوري اســـتخلافا د مســـلمانو امـــام او خليفـــه مقرريـــږي نـــو پـــه انصـــارو او مهاجـــرو کـــې يوکـــس هـــم د ده پـــه خلافـــت او امامـــت اعـــتراض نـــه کـــوي بلکـــې دغـــه ټـــول ورسره پـــه علـــی الســـمع والطاعـــة بيعتونـــه کـــوي، د خلافـــة ټولـــه مـــوده يـــې تقريبـــاً لـــس کالـــه او څـــو مياشـــتې ذکـــر کيـــږي. [كمافـــي مـــورد اللطافـــة فيمـــن ولـــي الســـلطنة والخلافـــة ١/٥]

بيـــا دا څـــه معمـــولي هـــم نـــه بلکـــې هغـــه داســـې يومنلـــی او غبـــتلی شـــخصيت تېـــر شـــوی، مســـلمانان څـــه چـــې کفـــار او د ديـــن جملـــه دښـــمنان يـــې د غيـــرت، شـــجاعت تقـــوا، عـــدل، کـــثرة العبـــادة او شرعـــي سياســـت کـــې د عبـــور، مهـــارت او د کامـــل اجتهـــاد د ملکـــې متعلـــق اعـــتراف بانـــدې قايـــل دي، دا هغـــه کـــس دی صحيـــح البخـــاري کـــې راځـــي چـــې نبـــي صلـــی اللـــه عليـــه وســـلم ورتـــه مخامـــخ وفرمايـــل: **(والذي نفسي بيده، ما لقيك الشيطان قط سالكا فجا إلا سلك فجا غير فجك)**

ژبـــاړه: قســـم پـــه هغـــه ذات

چې زما روح د هغه واک کې دی مخامخ به نه شي شیطان له تاسره داسې چې هغه دې تاسره په یوه لار روان وي مګر داچې هغه به (ستاله ډاره) په بله لاره ستا د لارې نه بغیر بانډې لاړشي. باب مناقب عمر ... [رقم الحدیث ۳٦۸۳]

د هغه د خلافت په دور کې چې کوم فتوحات شوي او څومره أقوام د اسلام په حق او مبارک دین کې داخل شوي بې حسابه دي، د عراق او ایران نیمګړې فتحه د عمر بن خطاب رضي الله عنه په خلافت کې کامله شوه، ټول شام د هغه په خلافت کې فتحه شو، جزیره أرمینیة او الباب د هغه د خلافت په مبارک دورکې فتحه شوي، مصر هم د هغه په زمانه کې فتحه شو، افغانستان، شرقي چین، بحرقزوین، د تونس غربي حصه وغیره ښارونه ټول د هغه د خلافت په دور کې فتحه شو، د مهاجرینو او انصارو کور د رسول الله صلی الله علیه وسلم مدینه د خوشحالی، امن او.سکون سره سره د دنیا د ستر راشده خلافت مرکز دی، د عدل او انصاف تله وضع شوې، ذره برابر ظلم په چا نه کیږي خو د دې هرڅه باوجود د همدې ستر راشده خلافت دغه مبارک خلیفه او أمیرالمؤمنین د رسول الله صلی الله علیه وسلم په مسجد کې د هغه په مصلی ولاړ د لمانځه په حال په اول صف، په نبوي محراب کې د دښمن له لاسه په خنجر وهل کیږي او نه صرف دا بلکې ورسره نور دیارلس 13 غوره کبار صحابه کرام هم په دې زهرلیه خنجر وهل کیږي د مسلمانانو دغه امام او خلیفه د داسې وسیع تمکین او قوي خلافت باوجود په خپل مرکز کې په شهادت رسیږي چې د مسلمانانو زړونه د ډېرغم او پریشانی له کبله له خولو څخه بهر راوځي، مسلمان خو څه چې یومنافق هم که چېرته موجود وو هغه هم دا خبره ونه کړه دا څنګه خلافت دی چې خلیفه یې په دارالخلافة کې محفوظ نه دی او په خلکو خپل بیعت واجب ګرځوي، خو أفسوس نن منافقان د یو حق او ریښتوني خلیفه شهادت د خلافت او خلیفه د تکذیب او بطلان سبب ګرځوي، همدا کار د کفارو د جنګ یوه برخه ده، غواړي په دې طریقه د مسلمانانو په اذهانو حمله وکړي او د بیعت پرځای ورته د جاهلیت ژوند ښه او راحت مند ښکاره کړي ترڅو مسلمانان د اتفاق او جماعت پرځای د افتراق او جهالت ښکار وګرځي او د بیعت نه شاته شي ترڅو مسلمانان د ټل لپاره د کفارو د تأثیر او اقتدار لاندې ذلیل او رسواء ژوند تېرکړي، همدارنګه بیا د عمر رضي الله عنه د شهادت نه بعد چې کله عثمان رضي الله عنه خلیفه مقرریږي، راشئ لږ د هغه د خلافت څخه هم.

ځانونه خبرکړئ!

(خلیفه راشد عثمان الأموي رضي الله عنه) عمر رضي الله عنه د شدید زخمي توب په حالت کې فوراً د أهل الحل والعقد شپږ کسیزه شوری دایره کړه چې هغې کې علي، عثمان، طلحة، زبیر، عبد الرحمن بن عوف او سعد بن أبي وقاص رضي الله عنهم اجمعین وو، ابو طلحه انصاري رضي الله عنه یې د پنځوس کسانو انصارو سره په دوی مقرکړ چې دوی به یو کور کې وي هیڅ چاته به اجازه نه ورکوي چې د دوی داخل ته ورشي او نه به دوی پرېږدي چې د دریمې ورځې تېرېدو پورې دوی امیر ونه ټاکي. [کمافي الطبقات الکبری لابن سعد ۳/۲۷۸]

دا هرڅه د دې لپاره چې مسلمانانو ته امام او خلیفه ټاکل فرض دي، نو الغرض چې کله د هغوی اتفاق په عثمان رضي الله عنه راغی نو هغه سره مسلمانانو بیعت وکړ، عثمان رضي الله عنه هم بعینه د مخکې خلفاوو غوندې د جهاد او إعداد کاروان جاري وساته او په همدې عمري مسیر روان و، اسلام او مسلمانان چې د فتوحاتو، ساحاتو، سهولتونو او مالي پراخې سره څومره اندازه د خلافت په دې دور کې برخمن او مشرف شول، دغه زمانه دولس ورځې کم دولس کاله ذکر کیږي، [کما في مورد اللطافة فیمن ولی السلطنة والخلافة ۱/۵۵]

د خلافت په دې زمانه او عصر کې چې کوم

فتوحات شوي نو دا قسم فتوحات او مالي پراخي مخکې نده شوې، ارمينية، ازار بايجان، قبرص طرابل او قسطنطنيه فتح شوي دي، خلافت په افريقايي ممالکو وزرونه غوړولي، روم باندې د حملو لپاره د اسلام شهسواران مستعد شوي خو دلته بيا عجيب حکمت او لوی امتحان د الله رب العالمين دا وګورئ چې په خپل کور او د خلافت راشده په مرکز او دارالخلافة کې د دې خلافت دغه راشد خليفه او د رسول الله صلى الله عليه وسلم زوم ذوالنورين او ذوالهجرتين عثمان بن عفان رضي الله عنه د بغاتو او خوارجو د لاسه په بې حده بې رحمۍ سره په شهادت رسيږي داسې چې قلم يې د حکايت نه معذرت غواړي خو د دې هرڅه باوجود د مسلمانانو بالکلية اتفاق دی په دې چې داهم په حقه خليفه او هم يې خلافت حق خلافت دی.

بلکې يو د هغو حق او راشده خلافتونو څخه دی چې نبي صلى الله عليه وسلم يې وړاندوينه کړې ده، نو ترننه هيڅ مسلمان د هغه دغه ډول مظلومانه شهادت او د ده خلاف د خوارجو او بغاتو پاڅون او بغاوت د ده په خلافت بدګمانه نکړل، خو أفسوس راشئ چې نن اسلامي دولت او خلافت چې د ځمکې په مخ د جمله اصلي او طاري کفارو په مقابل کې يې د جهاد او برأت هوډ کړی او بعينه د مخکې راشده خلافتونو په منهج جوړ او روان دی نه حق ګڼل کيږي او نه ورسره ملګرتيا، تعاون او بيعت ته څوک اماده کيږي، بلکې د کفارو کم کرايه بلاعمه صفته ملايان او شيخان د دې خلافت او د دې د خلفاؤو متعلق قسما قسم شبهو او شيطاني وسوسو سره داشبهه او وسوسه هم مسلمانانو ته وراچوي چې داځنګه خلافت او خلفاء دي چې لا خپله محفوظ نه دي او خلکو باندې له ځان سره بيعت لازموي! نو مونږ وايو که دا اعتراض بالفرض په ځای وي، نو بيا دوی د عمر رضي الله عنه د خلافت او امامت څخه څه ځواب کوي؟ د عثمان رضي الله عنه د خلافت او امامت څخه څه ځواب کوي؟ وروسته راوان د علي رضي الله عنه د خلافت څخه څه ځواب کوي؟ دلته ډېر تعجب راشي چې د يادو خلفاؤو سره سرسخته دښمني کوونکي هغه روافض دي چې بدترين مرتد او د صحابه کرامو دښمنان دي هغوی په عثمان او عمر رضي الله عنهما چې کوم اعتراضونه او نيوکې کوي او دوی په حق کې چې د بطلان کوم دلايل ذکر کوي په هغې کې يو هم دغه دليل نه وړاندې کوي چې داځنګه خلفاء وو، چې محفوظ نه وو، خو نن ځانته مسلمان ويوونکي د خليفه قتل او شهادت د هغه د بطلان سبب ګرځوي، انا لله وانا اليه راجعون، د دوی يوه شيطاني وسوسه داهم ده چې دوی تمکين د خليفه سره د بيعت او خلافت د حقانيت د پاره شرط ګڼي، نو ځواب مو دا دی چې د رسول الله صلى الله عليه وسلم سره په دويمه ليلة العقبة کې چې په لسګونو انصارو په هجرت او طاعت بيعت کولو دغه وخت رسول الله صلى الله عليه وسلم يو لويشت ځمکه تمکين لرلو؟

دغه بحث مونږ بتوفيق الله تعالى په کرّه دلايلو سره په (وروره تا بيعت کړی دی) نومې رساله کې کړی، هغې ته مراجعه وکړئ دلته يې دوباره يادول مناسب نه ګڼو، دلته مو غرض دا دی چې د عمر او عثمان رضي الله عنهما غوندې خلفاء هم د خپل دارالاسلام په مرکز کې بيا په خپل کورکې د خپلې مظلومې ښځې سره بې ګناه ناحقه په قتل رسيږي، خو څوک د هغه دغه ډول مظلومانه قتل د هغه د خلافت او امامت د بطلان لپاره دليل نه ګرځوي! او بيا نه يواځې دا چې دويم خليفه د خلافت په مرکز کې په شهادت رسيږي، راشئ د مسلمانانو د څلورم خليفه راشد او د رسول الله صلى الله عليه وسلم دال بيت غوره فرد علي بن ابي طالب رضي الله عنه واقعې ته ځير شئ، دا پدې اعتبار سره دريم خليفه دی چې قتليږي.

(خليفه راشد علي بن ابي طالب رضي الله عنه)

موصوف هم يو د راشدينو مهدينو او هغو خلفاؤو څخه دی چې د امت هر بچی د

ده د کرامتونو، شجاعت، صحابیت، افضیلت او امامت په اثبات باندې لکه د فطرت داسې یقیني او باوري دی، خو د دې هرڅه باوجود په خپله دارالخلافة کې د دین د بدترینو دښمنانو خوارجو له لاسه په شهادت رسیږي، د هغه دغه قسم شهادت د اولنیو مسلمانانو څخه ترقیامته د راتلونکو مسلمانانو ترمنځ د خلافت او امامت د بطلان سبب نه ګڼل خو پرېږده بلکې دې باره کې سوچ ته هم جواز نه ورکوي، خو په نني عصر کې بیا د کفارو او مرتدینو د داسې فعالو او مجهزو اسبابو د لاس رسي باوجود که د مسلمانانو یو خلیفه د دوی دلاسه په شهادت رسیږي نو بیا د بلعام بچي د عامو مسلمانانو زړونو ته دا انجکشني وهي چې دا څنګه خلیفه او خلافت دی چې د دښمن نه محفوظ نه دی. انا لله وانا إلیه راجعون.

(خلیفة عبدالله بن زبیر رضي الله عنه)

همدارنګه عبد الله بن الزبیر رضي الله عنه هم د مسلمانانو یو حق او رښتونی خلیفه تېر شوی، مناقب او فضایل یې په امت کې د لمر په څېر روښانه دي، کله چې معاویه بن یزید رحمه الله چې د معاویه ابن ابي سفیان لمسي او د یزید زوی دی وفات شو، نو خلکو د عبدالله بن زبیر رضي الله عنه سره بیعت وکړ، چې د ابو بکر رضي الله عنه د لور له خوا لمسی کیږي، د مور نوم یې اسماء بنت ابي بکر ده، دا چې کله خلیفه شو نو په دیارالاسلام کې ورسره له هر جهت څخه بیعتونه وشول چې دا یو شرعي امام او خلیفه مقرر شو، البته د یزید ماما خیل چې حسان بن مالک یې په سرکې واقع و، چې دا د یمنیانو د قبیلې یو سردار او زعیم ګڼل کېده او دأمویانو سخت تائیدوونکی و، دوی نه غوښتل چې خلافت دې دأمویانو له لاسه ووځي، نو دوی دأمویه وو د بل جهت سره بیعت وکړ، چې هغه مروان بن حکم و، هغه یې وروسته له شپږو میاشتو په شام کې خلیفه مقرر کړ، دوی ورته خلیفه ویلی خو د محققینو او کامل عقل لرونکو په نزد یو باغي و، څکه چې ړومبی خلیفه عبدالله بن زبیر رضي الله عنه و، خو دوی یې مخالفت وکړ او مقابل کې یې مروان بن حکم ودرولو چې د دوی ترمنځ بیا ډېر خونړي جنګونه شوي. الغرض رفته رفته دغه حق خلیفه عبد الله بن زبیر رضي الله عنه د وخت د ظالم ترین انسان حجاج ابن یوسف د لاسه په سخته بې رحمۍ سره په شهادت رسیږي چې حتی څو ورځې یې جسد ورته په چوک کې زوړند کړی و، خو د نوموړي دغه ډول شهادت ترننه هیچا د ده د خلافت د بطلان او یا د ده د امامت غیر مستحقیت سبب نه دی ګڼلی، نو بیا نن د ابوبکر بغدادي القریشي، د ابو ابراهیم الهاشمي، د ابوالحسن القریشي او د ابوالحسین القریشي تقبلهم الله تعالی اجمعین شهادتونه ولې د دوی د امامت او خلافت د بطلان سبب وګڼل شي، سره له دې چې دوی په خپل عهد، ایمان، اسلام او توحید د کفارو او مشرکانو سره په جهاد او برأت تر اخري سلګۍ پورې کلک ولاړ پاتې شوي دي ان شاء الله تعالی نحسبهم کذلک والله حسیبهم.

مسلمانه وروره! نو د مقالې په اخر کې اول هغه مسلمان ورور په دې وجه مخاطب کوم چې د باطل پرستو په دې او دېته ورته شبهاتو او اعتراضاتو باندې دوکه او خطا شوی دی او په موجوده حق خلافت او یا یې په خلفاؤو بدګمانه شوی، اوله خبره دا ده: ای مسلمانه وروره! که نن په تا د خپل خلیفه شهادت یوغم او مصیبت ګرځیدلی نو دا غم او مصیبت د هاغه غم او مصیبت نه کم وګڼه کوم چې د عمر، عثمان، علي او زبیر رضي الله عنهم په شهادتونو ستا په ورونو صحابه کرامو او تابعینو باندې راغلی و! بل پدې خبره سر خلاص کړه چې څنګه شهادت د هغوی امامت، کرامت، حقانیت او خلافتونه باطل ونه ګرځول داسې، الحمد لله ستاسې خلافت هم په هماغه مسیر ګام په ګام روان دی چې د بطلان هیڅ دلیل او ثبوت یې څوک نه شي وړاندې کولای ولوکان بعضهم إلی بعض ظهیرا.

***

د بحث خلاصه :

نـود دي مختصر تفصیل نـه بایـد هـر چاته داجوته شـوي وي چې زمونږ د موجوده خلفاوو شـهادتونه او اسارتونه کومه نـوي خبره نـده، بلکې د اسلام په تاریخ کې د ړومبۍ ورځې څخه د إبتلاء دا کیسي او حادثې راروانې دي، چې دا محض یو امتحان دی، فقط الله رب العالمین ورباندې خپل بنده ګان ازمایي د دې لپاره چې سبا الله ته ورځي کامیابو ته جزأ او ناکامو ته که وغواړي نو سزأ ورکړي، الله متعال په [سورة الأنبیاء: ۳۵] نمبر ایت کریمه کې فرمایي: **{وَنَبْلُوكُم بِالشَّرِّ وَالْخَيْرِ فِتْنَةً وَإِلَيْنَا تُرْجَعُونَ }**

ژباړه : او مونږ تاسو لره په شر او خیر دواړو سره ازمایو لپاره د امتحان اخستو ستاسې نه او بیا زمونږ طرف ته ستاسو رجوع کېدی شي، نـو دا هـم نـه دی مګـر یـو د امتحاناتو څخه چې الله تبارک وتعالی یې په اړه په [سُورَةُ البَقَرَة ۱۵۵] نمبر ایت کریمه کې فرمایي: **{وَلَنَبْلُوَنَّكُم بِشَيْءٍ مِّنَ الْخَوْفِ وَالْجُوعِ وَنَقْصٍ مِّنَ الْأَمْوَلِ وَالْأَنفُسِ وَالثَّمَرَتِ وَبَشِّرِ الصَّبِرِينَ }**

ژباړه: او مونږ هرومرو په ویره، خطر، لوږه، د سر او مال په تاوان او د عایداتو په خساره کې په اخته کولو په تاسې ازمېښت کوو، او ای پیغمبره صبر کوونکو ته زیرې ورکړه!.

نـو لکـه څنګـه چې زمونږ اولني مسلمانان ورونه په داسې حادثو او مصیبتونو کې په حق ثابت قدمي پاتې شوي او د کلک صبر مظاهره یې کړې او په دې سره یې د رب مرسته او مدد حاصل کړی نه داچې په خپل نظام او حاکم بدګمانه شوي او نه د منافقانو په شبهو او وسوسو لـه حق څخه په بل مخ ګرځېدلي، نـو نـن مونږ هـم بایـد دا د اللـه رب کریم لـه لـوري یـو امتحان وګڼو، په دې کې د رب په نزد د کامیابۍ حاصلول همدا دي چې صبر وکړو، په حق او ریښتوني جماعت او د هغې په حق پرست مؤمن امام بدګمانه نشو، د حاکم د بطلان لپاره د کفارو لـه لاسه د هغه قتل د هغه د دین او ایمان د پختګی دلیل ګرځي، نـه د هغه د بطلان.

مسلمانه وروره! تاته د دې مخکنیو خلفاؤو په شهادتونو کې یو غټ درس پروت دی، هغه داچې ته هم باید په دې تولو حوادثو کې ثابت قدمې پاتې شې او دا زړه ته کوزه کړې چې دې باب کې په تا راغلي مشکلات او مصیبتونه صرف تنهـا پر تا نه، بلکې له تاڅخه مخکې په خیر القرون کې هم ستا په هغه ورونو راغلي چې په زر ها چنده له تاڅخه غوره او افضل انسانان وو، نـو مبارک شه داچې د خلفاؤو دغه قسم شهادتونه تاته ستا د خلافت او خلفاؤو حقانیت ثابتوي، نـو ته هم د علم لرونکو منافقانو او یا هم د ناپوهه بې علمه جاهلانو په وسوسو او شبهاتو باندې په خپل حق او نبوي منهج جوړ خلافت او په خپل حق پرست او مشروط بشروط الخلافة امام باندې بدګمانه او لـه طاعت څخه یې لاس په سر نـه شې ترڅـو یـې لـه بیعت نـه شاته او د جاهلیت د مرګ مستحق ونـه ګرځې، ځکه رسول اللـه صلـى اللـه علیه وسلم فرمایي : ("من خلع یدا من طاعة، لقي الله یوم القیامة لا حجة لـه، ومن مات ولیس في عنقه بیعة، مات میتة جاهلیة،

ژباړه: چاچې لاس لـه طاعت څخه واخست د الله سره به د قیامت په ورځ مخامخ شي چې هیڅ دلیل (عذر) به نه لري چې ځان خلاص کړي، او څوک چې مړ شو او په غاړه کې یې بیعت (د إمام) نـه وي نـو دا مـړ شـو پـه مـرګ (پـه شـان) د زمانې د جاهلیت والاو. [صحیح مسلم رقم الحدیث ۱۸۵۱]

دغه ډول د جماعت نـه د وتلو او د امام او خلیفه لـه طاعت نـه د لاس ویستلو چې څومره وعیدات احادیثو کې ذکر دي، نو هغه تقریباً تواتر تـه رسیږي اګر چې د منونکي بنده او امتي لپاره د خپل رب او یا د هغه د رسول یو فرمان هم کافي دی.

وباللـه تعالـی التوفیق والحمـد للـه رب العالمیـن.

هو! د طالب ملېشو او رافضي مشرکینو عقیده یوه ده ځکه یې ورونه ګڼي او ترینه ځاریږي . دوی دې ساتي او موږ به یې وژنو ، دوی دې ورونه بولي موږ به پرې اورونه بلوو، دا ځکه چې دوی مشرکین دي ، دوی صحابه رضي الله عنهم ته کنځل کونکي مرتدین دي ، دوی قران کریم نه مني او دا تحریف شوی بولي ، دوی د اهل سنتو قاتلین دي ، دوی د امریکا په شمول د ټولو کفارو ایتلافیان او د دوی نیابتي ملېشې دي

دوی دې داسې کفر او شرک کوي ، ښکاره دې ام المؤمنین عایشه رض الله عنها او نورو صحابه رضي الله عنهم ته کنځلې کوي او بدې ردې وايي ، علي رضي الله عنه

سنتو قتل عام کوي هغوی دې په اورونو کباب کوي د هغوی د تور سرو بېعزتي دې کوي ، ماشومان دې ورته د دوی په مخ کې وژني له هغوي دې په ژوندوني

دوی دې خپل ورونه وبولي ، د دوی امنيت دې وساتي او د دوی د نیابتي ملېشو رول دې ولري .

نه ،هیڅکله داسې نه ده .

که د آی ایس آی د وندر

څخه یې په خپلو ادارو کې د محتسبينو په شمول ګڼ کسان په مختلفو عهدو ګمارلي ، دوی خپل تن او وجود ګڼي .

او دا ځکه چې طالب ملېشو

دې نعوذ بالله خالق او مالک ګڼي قران کریم دې یو بدل کتاب بولي ،ستر طاغوت خمیني دې د نورو چټیاتو ترڅنګ الله سره د خبرو کولو دعوه کوي .

په شام ، عراق ، خراسان او نورو سیمو کې دې د اهل

غوړونه پرې کوي او سترګې دې ترې وباسي .

خو ددې هر څه باوجود دې رافضي مشرکين بيا له موږ دا تمه لري چې د اسلامي دولت مجاهدین دې هم د رافضي مشرکينو په غاړو کې ګلونه واچوي ،

سخوندر ملا متکي او نور يې روافض خپل ورونه بولي او دوی ته د هر ډول امنیت ډاډ ورکړي نه یوازې ډاډ بلکې دا چې دوی د رافضي مشرکينو ساتنه کوي ، په مراسمو کې ورسره اشتراک کوي ، د دوی

ته چې کله امریکا د کابل ګدۍ وسپارله د نورو کفري شرائطو ترڅنګ یې پرې دا په کلکه منلې وه چې امریکا ته د وفاداره رافضي مشرکينو هغسې ساتنه وکړي څنګه یې چې جمهوریت کوله او همغسې ورته د

هـرډول شرک او کفـر کولـو اذادي وي ځنګـه يـي چـې پـه جمهوريـت کـې وه ، ځکـه نـو طالـب ملېشـې شـپه او ورځ د رافـضي مشرکينـو پـه سـاتنه کـې سـتړي دي .

Zabihullah (ذبیح الله م..)
@Zabehulah_M33

د کابل والي محترم شيخ محمدقاسم خالد د محرم د مراسمو هغه ځايونه وکتل او امنيتي وضعيت يې و ارزاوه چې د اهل تشيع هيوادوالو لخوا په کې دغه مراسم لمانځل کيږي.

—

والی کابل محترم شیخ محمدقاسم خالد از آن اماکن دیدن نمود که هموطنان اهل تشیع ما مراسم محرم را در آن برگذار می نمایند.

4:42 PM · Jul 22, 2023 · 55.7K Views

د ايـران رافـضي مشرکينـو هم پـه همـدې خاطـر پـه هـره برخـه کـې د طالـب ملېشـو مـلا ورتړلـه ترڅـو دوی سره د کابـل ګـدۍ تـه پـه رسـيدو کـې همـکاري وکـړي او دوی د اسـلامي دولـت د بريدونـو څخـه خونـدي کـړي ، خـو کلـه چـې طالـب ملېشـې پـه واک کـې راغلـې نـه يـوازې دا چـې د خپلـو بـادارو رافـضي مشرکينـو د وژنـې مخـه يـې ونـه شـوه نيولـی بلکـې پـه ايـران ، افغانسـتان او پاکسـتان کـې د رافـضي مشرکينـو وژنـه لا زياتـه شـوه ، ايـراني مشرکـين مجبـور شـول چـې طالـب مشرکينـو سره خپلـې همـکارۍ زياتـې کـړې او طالـب ملېشـې هـم پـه دې برخـه کـې د رافـضي ايـران سره د اسـتخباراتي مالوماتـو پـه شريکولـو سره هڅـه کـوي چـې ايـران تـه د اسـلامي دولـت بريدونـه سرايـت ونـه کـړي .

خـو لـه څـه چـې دوی ويـره لـري اللـه عزجل همغسـې دوی ډاروي او دردوي ، د شـا چـراغ د اتلــوال بريـد راوروسـته رافـضي مجـوس سـخت ډار او هيبـت ونيـول.

هغـه مهـال يـې د اسـلامي دولـت دوه تنـه مجاهديـن پـه ډيـره بـې رحمـۍ پـه شـهادت ورسـول ، چـې همغـه وخـت ورتـه د اسـلامي دولـت د خراسـان ولايـت ميړنيـو غازيانـو اختـار ورکـړ چـې د خپلـو شـهيدو ورونـو داسـې درونـد غـچ بـه اخـلي چـې د دوی پـه تصـور کـې هـم نـه وي .

لـه دې اختاريـې وروسـته چې د اسـلامي دولـت مجاهديـن پـه ايـران کـې د رافـضي مشرکينـو د وژلـو پـه پـلان ګـذارۍ بوخـت وو، نـو ايـراني مجوسـو او طالـب مشرکينـو لـه دې خاموشـۍ داسـې فهـم واخيسـت چـې ګونـدې د اسـلامي دولـت مجاهديـن يـې ځپـلي پـه طالـب او رافـضي مشرکينـو يـې د بريدونـو لـه توانـه ويسـتلي ، ځکـه نـو ايـراني مشرکينـو هـم طالـب مرتديـن پـه شـاوتپول او طالب ملېشـو هـم پـه ډېـر شـدومد د اسـلامي دولـت د نابـودۍ سـندري زمزمـه کـړې.

دوی لا پـه همـدې تکـراري باتـو شـخوند واهـه چـې د اسـلامي دولـت دوه تنـه زړورو استشـهادي اتلانـو ....عمـر مؤحـد او سـيف اللـه مجاهـد د خپـل خليفـه سره دا عهـد تـازه کـړ چـې دوی بـه صحابـه و تـه سـپکاوي کونکـي د اهـل سـنتو قاتلـين او د امريـکا او نـوري کفـري نـړۍ متحديـن پـه خپـل کـور کـې د بـارودو پـه لمبـو سـيزي او د خپلـو دوه ملګـرو ....نعيـم قتـالي او محمـد رامـز رشـيدي غـچ بـه

یي د دار په مرګوني کمر ودروله ، د نړۍ د کفري او طاغوتي مشرانو په څېر طالب ملېشو هم په دغه برید خواشیني وښووده او د خپلو رافضي مشرکینو په درد یي اوښکې توی کړې او د خپلو مشرکو ورونو اوښکې یي ورپاکې کړې چې خیر مه خفه کیږئ زموږ او ستاسې دښمن یو دی .

هو!

طالب ملېشو د همدې برید په غبرګون کې په دې خاطر ډول ډول څرګندونې وکړې چې چرته ایراني مشرکین او نور کفار افغانستان ته ګوته ونه ونیسي چې برید له همدې ځایه طرحه شوی ، چې بیا به د طالب ملېشو دا لاپې او دعوې ټولې دروغجنې شي چې تازه یي تکرار کړې وې چې دوی اسلامي دولت په افغانستان کې ځپلی ، ځکه یي نو یو ځل بیا جاهل راوغیږل او ویي ویل چې اسلامي دولت په افغانستان کې هیڅ مرکزیت نه لري .

جاهل لا د مرتدو رسنیو سره په همدې تکراري باټو شخوند واهه چې په کابل کې د دوی د ډېرو لاندې د دوی په رافضي ورونو هم لمبې بلې شوې او د کابل په

Security Council Press Statement on Terrorist Attack in Kerman, the Islamic Republic of Iran

The members of the Security Council condemned in the strongest terms the cowardly terrorist attack in the city of Kerman, the Islamic Republic of Iran on 3 January 2024. This reprehensible act of terrorism resulted in the grievous loss of more than 100 lives, including children and women, and has left 211 others injured, some in critical condition.

The members of the Security Council expressed their deepest sympathy and condolences to the families of the victims and the Government of the Islamic Republic of Iran, and they wished a speedy and full recovery to those who were injured.

The members of the Security Council reaffirmed that terrorism in all its forms and manifestations constitutes one of the most serious threats to international peace and security.

The members of the Security Council underlined the need to hold perpetrators, organizers, financiers, and sponsors of these reprehensible acts of terrorism accountable and bring them to justice. They urged all States, in accordance with their obligations under international law and relevant Security Council resolutions, to cooperate actively with the Government of the Islamic Republic of Iran, as well as all other relevant authorities in this regard.

The members of the Security Council reiterated that any acts of terrorism are criminal and unjustifiable, regardless of their motivation, wherever, whenever, and by whomsoever committed. They reaffirmed the need for all States to combat by all means, in accordance with the Charter of the United Nations and other obligations under international law, including international human rights law, international refugee law, and international humanitarian law, threats to international peace and security caused by terrorist acts.

4 January 2023

Ministry of Foreign Affairs - Afghanistan reposted

Abdul Qahar Balkhi
@QaharBalkhi

وزارت امور خارجهٔ امارت اسلامی افغانستان وقوع دو انفجار در استان کرمان جمهوری اسلامی ایران را که منجر به جان باختن و جراحت تعدادی از شهروندان آن کشور گردیده، محکوم می‌نماید.

Translate post

7:25 AM · Jan 4, 2024 · 92.9K Views

کورني راپورونه

له مجاهد وایي هېواد کې د داعش ډلې ۸۰ کسان پاتې دي

3 اونۍ وړاندې

ند ذبیح الله مجاهد وایي چې په ټول هېواد کې د داعشو شمېر ۸۰ کسانو ته راټیټ شوی دی.

اهد دا څرګندونې د طالبان نیوز ټلویزیون سره په خبرو کې کړي دي او زیاته کړې یې ده چې ډېر ژر به د داعش ډلې دغه کسان د طالبانو لخوا تر پېژندنې ور ل شي.

ند همدارنګه وویل، چې په افغانستان کې د داعش ډلې ټول پټنځایونه له منځه وړل شوي دي او نور د دې ډلې څخه هېوادوالو ته هیڅ خطر موجود نه دی.

ند زیاته کړې: " د داعش ډلې ډېر کم کسان پاتې دي چې شمېر یې له ۷۰ څخه تر ۸۰ پورې رسېږي، که څوک وي هم په تېښته دي او تر څارنې لاندې دي، د د له منځه تللي دي»

ند همدارنګه ویلي: « د داعش ډلې زیات شمېر یې په زندانونو کې دي او تر محاکمې لاندې دي، ډېر لږ کسان یې پاتې دي چې ان شاء الله هغه به هم ډېر ژ او د هغوی ټول فعالیتونه مو ور بند کړي دي»

حال کې ده چې په وروستیو میاشتو کې داعشو د هېواد په ځینو برخو کې یو شمېر چاودنې تر سره کړي وې چې لسګونه افغانانو ته پکې مرګ ژوبله هم او

دې سره سره چې طالبان د افغانستان څخه د ترهګرو ډلو د پاکېدو ادعاوې کوي، خو بیا هم ګاونډي هېوادونه وایي چې په افغانستان کې د سیمې د ځینو پټنځایونه شتون لري، دا هغه موضوع ده چې طالبانو له وړاندې رد کړې ده.

تري هم اخلي .

هو!

د کرمان په واقعو کې د اسلامي دولت د دوه تنه انغماسي زمرو د تکبیر د هیبتي نارو سره د چاودیدونکو درنو واسکټونو تندریزو غږونو د ایراني مجوسو له سرونو د فارس د امپراطورۍ خیالي فکرونه وتروړل ، او د اهل سنتو د ستر قاتل قاسم سلیماني تلین ته راټول شوي د سلګونو رافضي مشرکینو د وینو ویالې وبهیدې .

په دغه مرګوني بریدونو کې چې د ایراني لوړ پوړو چارواکو ، پولیسو ، د فاطمیون د افغان مشرکو غړو په شمول په کې په سلګونو مشرکینو ته مرګ ژوبله واوښته ټوله نړۍ

دشت برچي کې د رافضي مشرکينو څخه ډک کاسټر د اور د لمبو خوراک شو او ورسره جوخت د کونړ په مرګونې درو کې د طالب ملېشو غبرګ جاسوسان د زمرو په پنجو کې ژوندي کيوتل او وروسته ترې سر ونه پرې شول .

طالب مرتدين چې تل يې د اسلامي دولت د نابودۍ باټې د اسلامي دولت زمرو په دې مخ ورويشتلي په هيڅ هم نه شرميږي ، دوی هغه مشرک سليماني ته په قهرمان ويلو هم نه شرميږي چې په عراق او شام کې يې د اهل سنتو د ښځو او ماشومانو قتل عام وکړ ، دوی يې ژوندي وسيځل ، او دوی يې په ډله ايز شکل ووژل .

دوی هغه سليماني ته شهيد وايي چې د

Maulvi Fazl Al-Hadi Ahmad, official from Ministry of Foreign Affairs of Taliban, called Soleimani a hero of the Islamic world and added: "The struggles and heroism of the martyr General Qassem Soleimani against global arrogance are the pride of the Islamic world."
Video
7/7

2:32 PM · Jan 4, 2024 · 28.4K Views

امريکا او روس په شمول د هر کافر سره يې د مسلمانانو په وژلو کې بيل ، بيل ايتلاف وکړ او د همدوی په حمايه يې د مسلمانانو کورونه او ښارونه ويجاړ کړل . هوا!

د طالب ملېشو او رافضي مشرکينو عقيده يوه ده ځکه يې ورونه ګڼي او ترينه ځاريږي .

دوی دې ساتي او موږ به يې وژنو ، دوی دې ورونه بولي موږ به پرې اورونه بلوو، دا ځکه چې دوی مشرکين دي ، دوی صحابه رضي

الله عنهم ته کنځل کونکي مرتدین دي، دوی قران کریم نه مني او دا تحریف شوی بولي، دوی د اهل سنتو قاتلین دي، دوی د امریکا په شمول د ټولو کفارو ایتلافیان او د دوی نیابتي ملیشې دي او دوی ....

طالب ملېشو ته وایو! که زموږ نه منئ او دا په ځلور مذهبه مشرک روافض خپله ورونه بولئ اګر که په دې دعوه کې رښتېني یاست ځکه تاسې هم مشرکین یاست او روافض هم مشرکان دي ځکه یې نو په درد دردمند یاست، د دوی په ساتنه کې خپل سرونه بایلئ او له دوی څخه د اهل سنت مسلمانانو په وژلو مرسته ترلاسه کوئ نو خپل د هغه وژل شوي ستر طاغوت رجیم فتوه خو به مو اوریدلي وي چې هغه مشرک هم روافض تکفیرول.

په طالب کشرخیلو غږ کوو چې له دې شرک او ارتداد څخه توبه وباسې د اسلامي دولت غېږ تاسې ته خلاصه ده، که مخکې له توبې موږ په تاسې لاس بري شو نو بیا مو توبه نه قبلیږي او دا ډېره نیږدې ده چې تاسې به هم د خپلو پلورل شویو مشرانو د خیانتونو، ارتداد او کفر ته د چوپړ حساب ورکړئ باذن الله، نو نه خو تاسې په دی تکراري تشو دعوو د اسلامي دولت مجاهدین ختمولای شئ او نه هم خپل رافضي او غربي مشرک ورونه او نه هم خپل سرونه د اسلامي دولت د غازیانو له ګذارونو ساتلای شئ باذن الله.

د رجب د میاشتې
بدعتونه او منکرات
د النبأ مجلې څخه

الحمد لله رب العالمين والصلاة والسلام على نبينا محمد خاتم المرسلين وعلى آله وصحبه أجمعين، وبعد:

په شريعت كې نوي شيان را پيدا كول او نوي عبادتونه را جوړول چې د الله له طرفه پرې هيڅ دليل نه وي د هلاكت لاره او د لويو ګمراهيو څخه ده، د جابر بن عبدالله رضي الله عنه څخه روايت دى، وايي: (رسول الله صلى الله عليه وسلم به چې كله خطبه ويله نو سترګې به يې سرې شوې، غږ به يې اوچت شو او قهر به يې زيات شو، تردې چې تا به ګمان كولو چې د كوم لښكر څخه دې وېروي (چې يا سبا درته راروان دى او يا بېګاه) او ويل به يې: (زه او قيامت داسې يو) او د شهادت او منځنۍ ګوتې به يې سره نږدې كړې او ويلې به يې: (اما بعد: تر ټولو ښې خبرې د الله كتاب دى، په طريقو كې تر ټولو غوره طريقه د محمد صلى الله عليه وسلم ده، ترټولو بد ترين كارونه په دين كې نوي شيان پيدا كول دي او هر بدعت ګمراهي ده). [رواه مسلم]

د رجب مياشت له هغو مياشتو څخه ده چې ترټولو مياشتو پكې ډېر بدعتونه او له ځانه طريقې جوړې شوې، په دې مقاله كې به مونږ په دې مياشت كې هغه مشهور بدعتونه ذكر كړو، ترڅو مؤمن ځان ترې ښه وساتي او تر ښه ځان ترې لرې كړي.

اې موحدينو.. د رجب مياشت ځكه په دې نوم نومول شوې چې د دې درناوى شوى لكه څرنګه چې ابن رجب رحمه الله وايي: "رجب ځكه په دې نوم نومول شوې چې د دې مياشتې احترام كېدلو: يعنې لويوالى يې كېدلو" [تفسير ابن رجب]، ابن كثير رحمه الله د سخاوي څخه د دې نوم په باره كې روايت كړى وايي: " رجب: ترجيب لويوالي ته وايي، او جمع يې أرجاب، رجاب او رجبات ده" [التفسير].

رجب د هغو حرامو (عزتمنو) مياشتو څخه ده چې الله تعالى يې په اړه فرمايلي: }په حقيقت كې د الله په وړاندې د الله په كتاب كې د مياشتو شمېر دولس دى له هغې ورځې چې اسمانونه او ځمكه يې پيدا كړي چې له هغو څخه څلور حرامې دي، همداسې دين دى، نو په دغو كې پرځپلو ځانونو ظلم مه كوئ{ [توبة: ٣٦].

حرامې مياشتې ذوالقعدة، ذوالحجه، محرم او رجب دي لكه څرنګه چې په صحيحينو كې راغلي ابو بكرة د نبي صلى الله عليه وسلم څخه روايت كړى وايي: (وخت بېرته هغه ځاى ته را وګرځېدلو چې الله آسمانونه او ځمكه پيدا كړي وو، كال دولس مياشتې دى، چې په دې كې څلورحرامې مياشتې دي، دري پرلپسې مياشتې: ذو القعده، ذو الحجه او محرم او بله مياشت رجب د مضر قبيلې هغه مياشت ده چې د جمادي او شعبان په منځ كې ده).

خو په حرامو مياشتو كې د جنګ په اړه كله چې كافران جنګ پيل كړي ټولو په جواز اجماع كړي خو د دې صورت پرته په نورو حالاتو كې بيا د علماوو اختلاف دى.

ابن قيم رحمه الله ويلي: "په حرامو مياشتو كې د قتال په اړه په داسې حال كې چې كافران جنګ شروع كړي كوم اختلاف نشته، بلكه اختلاف د مسلمانانو له لوري د جنګ په پيلولو كې دى، جمهورو دا روا بللى ويلي يې دي: په دې مياشتو كې د جنګ كولو تحريم منسوخ دى، چې دا د څلورو امامانو رحمه الله مذهب دى، عطاء او نورو ويلي چې دا ثابت دى او نه دى منسوخ، عطاء به په الله باندې قسم كولو چې په حرامو مياشتو كې جنګ نه دى روا او د دې حرمت نه دى منسوخ" [زاد المعاد].

كله چې په دې پوه شوئ نو مونږ به په هغه څه پيل وكړو چې زمونږ مقصد دى، چې هغه په دې مياشت كې خپاره منكرات دي والله المستعان.

له دې منكراتو څخه: د رجب د داخلېدلو دُعا ده:

د انس رضي الله عنه څخه روايت دى چې

رسول الله صلی الله عليه وسلم به د رجب د راتللو سره ويل: (اې الله مونږ ته په رجب او شعبان کې برکت واچوه او رمضان را ته راوله). دا حديث منکر حديث دی او اکثر محدثينو دا حديث ضعيف بللی.

بيهقي وايي: "زياد النميري په کې تنها شوی او يو بل راوي يې زائدة بن أبي رقاد دی بخاري وايي: زائدة ابن ابي رقاد چې د زياد النميري څخه روايتونه کړي هغه منکر دي" [شعب الإيمان].

د منکراتو له جملې څخه: دا مياشت په عباداتو، روژو، لمونځونو، ذبحو او نورو شيانو خاص کول دي

ځينې مسلمانان د رجب مياشت په ځينو عبادتونو سره خاص کوي، دا ګمان کوي چې دا مياشت افضليت، غوراوی او اجر لري، خو صحيح دا ده چې رجب د نورو مياشتو په څېر يوه مياشت ده او دا مياشت په کوم ځانګړي عبادت نه خاص شوی او نه ورته توجه شوې. د هغو عباداتو څخه يو

صلاة الرغائب دی: چې خلکو د رجب په مياشت کې را جوړ کړی، هغه د رجب په اوله جمعه کې د ماښام څخه وروسته دولس رکعته لمونځ دی، دا بې شکه يو منکر بدعت دی او حديث يې موضوع (د ځانه جوړ کړل شوی) دی، بلکې د جمعې شپه په لمونځونو باندې خاص کولو په اړه د نبي صلی الله عليه وسلم څخه منع راغلې، مسلم د ابو هريره څخه روايت کړی وايي: رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايلي: «په شپو کې د جمعې شپه لمونځونو ته مه خاص کوئ او همدارنګه په ورځو کې د جمعې ورځ روژې ته مه خاص کوئ، مګر دا چې يو څوک روژه نيسي نو ودې نيسي».

نووي رحمه الله وايي: " په دې حديث کې په شپو کې د جمعې شپه په لمانځه او ورځ يې په روژې باندې د خاص کولو څخه صريحه منعه راغلې لکه څرنګه چې مخکې تېر شول، د دې په مکروه والي باندې اتفاق شوی او عالمانو له دغه حديث څخه په دې له

ځانه جوړ شوي لمانځه مکروه والي باندې حجت نيولی چې په الرغائب باندې نومول شوی، الله دې د دې ايښودونکي او جوړونکي هلاک کړي، دا منکر بدعت ګمراهي او جهالت دی او په دې کې څرګند منکرات دي او د امامانو يوې ډلې د دې بدعت په بدځ او د دې بدعتي لمونځ کونکو او بدعت کونکو د ګمراهۍ په اړه او د دې بدعت په باطلوالي او دې بدعتيانو په ګمراهۍ او بدۍ باندې مدلل بې شمېره تاليفات کړي، والله اعلم" [شرح صحيح مسلم].

ابن تيمية رحمه الله وايي: "صلاة الرغائب هيڅ اصل نه لري، بلکې دا د ځانه جوړ شوی دی، نه يې په جماعت کړل مستحب دي او نه په تنهايی سره... او هغه حديث چې د دې په اړه ذکر شوی هغه د علماوو په اتفاق سره دروغ او د ځانه جوړ شوی حديث دی" [الفتاوی، باختصار].

ابن رجب رحمه الله وايي: " د رجب په مياشت کې خاص لمونځ کول نه دي صحيح چې

په دې پورې خاص وي او د رجب مياشتې د اولې جمعې په شپه د صلاة الرغائب په فضيلت کې چې کوم احاديث روايت شوي هغه ټول دروغ، باطل او صحيح نه دي او د ټولو علماوو په نزد دا لمونځ کول بدعت دی" [لطائف المعارف].

او د هغو منکراتو له جملې څخه: په رجب کې روژه نيول دي:

د رجب مياشت د نورو مياشتو په څېر ده، پدې مياشت کې د روژې نيولو په هڅونه کې کوم صحيح حديث نه دی روايت شوی، خو هغه چا ته د دې مياشتې دوشنبې، پنجشنبې او د ايام البيض ورځو روژه نيول روا دي چې په نورو مياشتو کې يې دا روژه نيول عادت وي، خو تنها په دې مياشتې کې بيا نه ده روا.

امام مسلم رحمه الله په خپل سند سره د عثمان بن حکيم الانصاري څخه روايت کوي وايي: ما د سعيد ابن جبير څخه د رجب په مياشت کې د روژې نيولو په اړه پوښتنه وکړه، په داسې حال کې چې د رجب

مياشت وه، نو ويې ويل: ما د عباس رضی الله عنه څخه اورېدلي، چې ويل يې: " رسول الله صلی الله عليه وسلم به روژه نيوله تردې چې مونږ به ويل، هيڅ روژه نه ماتوي، او روژه به يې نه نيوله تر دې چې مونږ به وويل: روژه نه نيسي".

نووي رحمه الله وايي: ظاهرا داسې ښکاري چې د سعيد ابن جبير د دې دليل څخه مراد دا دی چې پدې مياشت کې نه روژه نيول مستحب دي او نه هم پدې مياشت کې روژه نه نيول منع شوي لکه د نورو مياشتو په څېر. " [شرح صحيح مسلم].

او يواځې په رجب مياشت کې د روژې د نيولو او يا د رجب د يوې ورځې د روژې د نيولو د فضيلت په اړه ټول روايت شوي احاديث صحيح نه دي.

ابن رجب رحمه الله وايي: "يواځې په رجب مياشت کې د روژې د نيولو د غوروالي په اړه هيڅ شی نه د نبي صلی الله عليه وسلم څخه ثابت شوي او نه د هغه له صحابه ووڅخه".

ابن قيم رحمه الله وايي: " د رجب په مياشت کې د روژې نيولو او په ځينو شپو کې لمونځ کولو ټول احاديث دروغ او د ځانه جوړ شوي دي". {نقد المنقول}

ابن حجر رحمه الله وايي: "د رجب د مياشتې په فضيلت کې، د هغه په روژه کې او يا د هغې مياشتې څخه د يو څو ورځو د روژې په نيولو او يا په دې مياشت کې په لمونځ کولو باندې په يوه خاصه شپه کې داسې يو صحيح حديث نشته چې دليل پرې ونيول شي" [تبيين العجب]

او د هغه منکراتو له جملې څخه: په رجب کې

ذبح کول هم دي چې په (الرجبية) نومول شوي

ځينې خلک د مخنف بن سليم -رضي الله عنه- په حديث باندې دليل نيسي چې وايي: مونږ په عرفات کې د نبي صلی الله عليه وسلم سره ولاړ وو نو ما واورېدل چې ويل يې: (اي خلکو! د هر کور په خلکو باندې په هر کال کې قرباني او عتيره وي آيا تاسو عتيره پيژنئ؟ هغه چې (الرجبيه) ورته ويل کېږي)، دا حديث ضعيف دی.

ابن حزم رحمه الله وايي: "د مخنف حديث چې د ابو رملة الغامدي او حبيب بن مخنف څخه روايت شوی - دواړه مجهول دي څوک يې نه پيژني "خبره يې ختمه شوه. [المحلی]،

خطابي رحمه الله وايي: " د دې حديث تخريج کونکی ضعيف او ابو رملة مجهول دی" [عون المعبود]

ابن کثير رحمه الله وايي: په سند کې يې خبره شته " [التفسير]

صحيح حديث چې په صحيحينو کې دی، ابو هريره د نبي صلی الله عليه وسلم څخه روايت کړی وايي: (نه فرع شته او نه عتيره)

وايي: "فرع: اولي زيږېدلی حيوان به وو چې دوی به خپلو طواغيتو ته ذبح کولو او عتيره: په رجب کې وي".

همدارنګه د نورو عبادتونو په هکله هغه که زکات دی او که بل څه ابن رجب رحمه الله وايي: " د دې هېوادونو د خلکو دا عادت دی چې د رجب په مياشت کې خپل زکاتونه وباسي، چې په سنت کې دا هيڅ اصل نه لري او د سلفو له هيچا څخه نه دی ليدل شوی...

په رجب کې د عمرې کولو په اړه د ابن عمر رضي الله عنهما څخه روايت دی وايي: نبي صلی الله عليه وسلم په رجب مياشت کې عمره کړې، نو عائشې رضي الله عنها د هغه په دې قول انکار وکړ، په داسې حال کې چې ده اورېدلو خو چوپ پاتې شو" {لطائف المعارف}.

د الله تعالی څخه سوال کوم چې په خپل فضل او کرم سره د سنتو د اتباع او د بدعتونو څخه د ځان ژغورلو توفيق راکړي، والله تعالی اعلم.

وصلی الله وسلم علی نبينا محمد وعلی آله وصحبه والتابعين والحمد لله رب العالمين.

***

د خالد بن زيد رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم وفرمايل: چا چې د الله په لار کې مجاهد (په اسلحه او توښه) سنبال کړ يقيناً چې ده غزا وکړه او څوک چې د الله په لار کې د مجاهد د کورنۍ په کفالت کې پاتي شو ده غزا وکړه.

مقدمه:

الحمد لله الذي أمر بالإنفاق في سبيله، و يُضاعف فيه الأجر والثواب لمن يشاء من عباده ، والصلاة والسلام على من اجود الناس في خلقه أمابعد:

قال تعالى: **انفِرُوا خِفَافًا وَثِقَالًا وَجَاهِدُوا بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنفُسِكُمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ذَٰلِكُمْ خَيْرٌ لَّكُمْ إِن كُنتُمْ تَعْلَمُونَ** [سُورَةُ التَّوبَة : 41]

دا چې قتال او جهاد د مسلمانانو لپاره د اخروي کامیابۍ تر څنګ په دنیا کې د خپل دین ، نفس ، مال ، عقل او عزت ساتونکی دی ، او په همدې جهاد سره د ځمکې څخه شر او فسادونه ختمیږي ، د ظالمانو او بې رحمه خلکو مخه نیول کیږي ، د الله د شعائرو ساتنه وربانديې کیږي او مظلومان د ظالمانو له منګولو څخه پرې نجات مومي ، نو ځکه یې قرآن او سنت ډیر اوچت مقام ذکر کړی او د احیاء لپاره یې بې شمیره نصوص نازل کړي ، پدې مقاله کې به د الله عزوجل په توفیق سره د همدې مقدسي فریضې روح ، عصب ، او حیاتي عنصر باندې خبره کوو ، هغه روح چې جهاد بغیر له دې ژوندی نه ساتل کیږي ، هغه عصب چې د قتال او جهاد هر برخه په هوش کې راولي ، چې هغه انفاق في سبیل الله دی ، چې په بل تعبیر ورته جهاد بالمال هم ویلی شو ، چې قرآن او سنت کې په نا اشنا طریقو دې جهاد ته الله عزوجل خپل بندګان دعوت کړي ، کله د ترغیب په طریقه ، کله د مثالونو وړاندې کولو په طریقه کله د انفاق نه کونکو په مذمت ذکر کولو او داسې نورو مختلفو لارو دې جهاد ته مؤمنان بلل کیږي ، نو په همدې اساس به مونږ هم په راتلونکو صفحو کې د انفاق في سبیل الله فضائل ، اهمیت ، آداب ، فوائد ، د نبي صلی الله علیه وسلم او صحابه کرامو عملي نمونې ، د اسلامي نظام اقتصادي منابع او داسې نور ذکر کړو ترڅو د مؤمنانو په زړونو او عمل کې دا جهاد یو ځل بیا راژوندی شي.

وصلَّى اللَّه وسلَّم على نبيِّنا محمَّد، وعلى آلِه وصَحْبِه أجمَعِين.

***

د جهاد بالمال اهمیت او فضیلت:

جهاد بالمال هغه عمل دی چې د جهاد بالنفس څخه یې اهمیت او فضیلت کم نه دی ، ځکه د جنګي الاتو او اسلحو برابرول او د مجاهدینو او د هغوی د اهل عیال د کفالت کولو څخه پرته د دښمنانو پر وړاندې قتال او جهاد کول ناشوني دي ، نو اسلحې اخیستل او برابرول او مجاهدین مجهز کول او د دښمن مقابلې ته یې لیږل ټول مال ته ضرورت لري .

جهاد بالنفس او جهاد بالمال دا دوه نه جداکیدونکي خانګې دي چې قرآن کریم کې یې هم الله عزوجل بار بار سره یوځای ذکر کړي :

الله عزوجل فرمایي:

{إِنَّ اللَّهَ اشْتَرَىٰ مِنَ الْمُؤْمِنِينَ أَنفُسَهُمْ وَأَمْوَالَهُم بِأَنَّ لَهُمُ الْجَنَّةَ} [سُورَةُ التَّوبَة : 111]

ژباړه: حقیقت دا دی چې الله له مؤمنانو څخه د هغوی نفسونه او د هغوی مالونه د جنت په بدله کې اخیستي دي.

بشیر بن الخصاصیة رضي الله عنه وایي زه رسول الله صلی الله علیه وسلم ته راغلم چې بیعت ورسره وکړم نبي صلی الله علیه وسلم په ما شرط ولګاوه، چې باید ګواهي د (لا إله إلا الله محمدرسول الله) ورکړم او لمونځ قائم کړم ، زکات ورکړم او د بیت الله حج وکړم او د رمضان د میاشتې روژې ونیسم ، او د الله په لار کې جهاد وکړم ، هغه وایي ما ورته وویل: د جهاد او صدقې (زکات) ورکولو طاقت نلرم ، رسول الله صلی الله علیه وسلم دهغه لاس ونیو او ویې خوځوه او ورته یې وویل: **" فَلَا جِهَادَ , وَلَا صَدَقَةَ , فِيمَ تَدْخُلُ الْجَنَّةَ إِذًا ؟ " , قَالَ : قُلْتُ : يَا رَسُولَ اللَّهِ , أَنَا أُبَايِعُكَ , قَالَ : فَبَايَعْتُ عَلَيْهِنَّ كُلِّهِنَّ** .(مسند احمد رقم الحدیث: 21389)

[قال الهيثمي في مجمع الزوائد: رواه أحمد والطبراني في الكبير والأوسط واللفظ للطبراني ورجال أحمد موثقون)

ژباړه: چې نه جهاد وي او نه صدقه نو په څه شي جنت ته داخلیږي ؟ هغه وایي: ما ورته وویل: ای د الله رسوله زه درسره بیعت کوم ، هغه وایي: پدې ټولو اعمالو

مـې ورسره بيعـت وکـړ. همدارنګـه جهـاد چې څنګـه نفسـونو تـه ضرورت لـري همداسـې مـال تـه هـم ضرورت لـري ، لـه همـدې وجـې کـه قـران او سـنت تـه سر ورښـکاره کـړو، نـو بـې شـميره فضائـل ، ترغيبـات او مـال سره جهـاد کولـو اوامـر بـه ووينـو او ترڅنـګ بـه مـو د هغـه چـا مذمـت او بـدي او بـد عاقبـت پـه نظـر راشي چـې کـوم خلـک جهـاد بالمـال نکـوي ، د اللـه عزوجـل پـه لار کـې انفـاق او خرچـه نـه کـوي.

بلکـې د ډيـر تعجـب خـبر خـو داده چـې اللـه عزوجـل پـه خپـل کتـاب کـې جهـاد بالمـال پـه جهـاد بالنفـس مقـدم کـوي.

اللـه عزوجـل فرمايـې: {انفِـرُوا خِفَافًـا وَثِقَـالًا وَجَٰهِـدُوا بِأَمْوَٰلِكُـمْ وَأَنفُسِـكُمْ فِي سَـبِيلِ اللَّـهِ ذَٰلِكُـمْ خَـيْرٌ لَّكُـمْ إِن كُنتُـمْ تَعْلَمُـونَ} [سُـورَةُ التَّوبَـة : 41]

ژبـاړه: کـه سـپك ياسـت کـه درانـه (غـزا تـه) ووځـئ او د اللـه پـه لار کـې پـه خپلـو مالونـو او پـه خپلـو نفسـونو سره جهـاد وکـړئ. دا ستاسـې لپـاره ډېـره ښـه ده کـه پوهيـږئ.

همدارنګـه بـل ځـای اللـه عزوجـل فرمايـې: الَّذِيـنَ ءَامَنُـوا وَهَاجَـرُوا وَجَٰهَـدُوا فِي سَـبِيلِ اللَّـهِ بِأَمْوَٰلِهِـمْ وَأَنفُسِـهِمْ أَعْظَـمُ دَرَجَـةً عِنـدَ اللَّـهِ ۚ وَأُولَٰئِـكَ هُـمُ الْفَآئِـزُونَ [سُـورَةُ التَّوبَـة : 20]

ژبـاړه: د اللـه پـه وړانـدې د هماغـو خلکـو درجـه لـوړه ده چـې ايمـان يـې راوړ، د هغـه پـه لار کـې يـې هجـرت وکـړ (کـور او کلـی يـې پرېښـوی) او پـه سر او مـال يـې جهـاد وکـړ، هماغـوی بريـالي دي.

دارنګـه سـورة انفـال کـې هـم اللـه عزوجـل جهـاد بالمـال پـه جهـاد بالنفـس مقـدم کـړی او فرمايـې: إِنَّ الَّذِيـنَ ءَامَنُـوا وَهَاجَـرُوا وَجَٰهَـدُوا بِأَمْوَٰلِهِـمْ وَأَنفُسِـهِمْ فِي سَـبِيلِ اللَّـهِ وَالَّذِيـنَ ءَاوَوا وَّنَـصَرُوٓا أُولَٰٓئِـكَ بَعْضُهُـمْ أَوْلِيَـآءُ بَعْـضٍ [سُـورَةُ الأنفَـال : 72]

ژبـاړه: کومـو خلکـو چـې ايمـان راوړ، دغـه راز هجـرت يـې وکـړ او د اللـه پـه لاره کښـې پـه خپـل سر او مـال وجنګيـدل. او کومـو خلکـو چـې مهاجرينـو تـه ځـای ورکـړ او لـه هغـو سره يـې مرسـته وکـړه، هماغـوی پـه اصـل کـې يـو د بـل دوسـتان دي.

همدارنګـه اللـه عزوجـل فرمايـې: إِنَّمَـا الْمُؤْمِنُـونَ الَّذِيـنَ ءَامَنُـوا بِاللَّـهِ وَرَسُـولِهِ ثُـمَّ لَـمْ يَرْتَابُـوا وَجَٰهَـدُوا بِأَمْوَٰلِهِـمْ وَأَنفُسِـهِمْ فِي سَـبِيلِ اللَّـهِ أُولَٰئِـكَ هُـمُ الصَّدِقُـونَ [سُـورَةُ الحُجـرَات :15]

ژبـاړه: پـه حقيقـت کـې خـو مؤمنـان هغـه دي چـې پـر اللـه او د هغـه پـر پيغمـبر يـې ايمـان راوړ. بيـا هغـوی څـه شـك ونکـړ او پـه خپلـو مالونـو او سرونـو سره يـې د اللـه پـه لاره کـې جهـاد وکـړ، همغـوی رښـتيني خلـك دي.

امـام قرطبـي رحمـه اللـه وايـې: وقـدم الأمـوال في الذكـر إذ هـي أول مـصرف وقـت التجهيـز.

ژبـاړه: مـال يـې اول ذکـر کـړ ځکـه چـې پـه وخـت د تيـارۍ کـې اول مـصرف د مـال وي.

نـو پورتـه اياتونـه دليـل شـو پـه اهميـت د جهـاد بالمـال او د اللـه پـه لار کـې پـه مـال خرچـه کولـو ځکـه چـې جهـاد بالمـال يـې پـه جهـاد بالنفس مقـدم کـړی ، او د دې د اهميـت او اوچـت مقـام وجـه هـم همـدا کيدايـشي، چـې عـام خلـک د مـال پـه دفـاع کـې قتـال او جنـګ کـوي چـې مـال مـې ضايـع نـه شي زيـات شي او د غلـو او نـورو خلکـو څخـه يـې محفـوظ کـړي ،خـو مجاهـد بالمـال رالګيـږي او پـه خپلـه خوښـه خپـل مـال راخلـي او د اللـه پـه لار کـې يـې خـرچ کـوي!

تاسـې وګـورئ کفـار پـه خپلـو عسـکرو او هغـه چـا چـې د هغـوی د خـاورې دفـاع کـې ولاړ وي څومـره مالونـه خـرچ کـوي، بلکـې تـر هـر څـه همـدې عسـکرو تـه ترجيـح ورکـوي چـې د هغـوی د ملـک او پولـو سـاتنه کـوي، نـو مؤمنـان خـو ډيـر حقـدار دي چـې پـه هغـه فريضـه کـې خپـل مـال ولګـوي ،چـې د هغـې لـه وجـې يـې ديـن ، نفـس ، مـال ، او عـزت محفوظيـږي، او پـه همـدې فريضـې سره يـې د اسـلام سرحـدات سـاتل کيـږي!

پـه همـدې وجـه اللـه عزوجـل مؤمنانـو تـه اعـلان کـوي او فرمايـې: هَٰأَنتُـمْ هَٰٓؤُلَآءِ تُدْعَـوْنَ لِتُنفِقُـوا فِي سَـبِيلِ اللَّـهِ فَمِنكُـم مَّـن يَبْخَـلُ وَمَـن يَبْخَـلْ فَإِنَّمَـا يَبْخَـلُ عَـن نَّفْسِـهِ وَاللَّـهُ الْغَنِـىُّ وَأَنتُـمُ الْفُقَـرَآءُ وَإِن تَتَوَلَّـوْا يَسْـتَبْدِلْ قَوْمًـا غَيْرَكُـمْ ثُـمَّ لَا يَكُونُـوٓا أَمْثَٰلَكُـم [سُـورَةُ مُحَمَّـد : 38]

ژبـاړه: وګـورئ، تاسـې تـه بلنـه درکـول کيـږي، چـې د اللـه پـه لاره کـې مـال ولګـوئ، نـو ستاسـې څخـه

ځيني كسان داسې دي چې بخيلي کوي او چې څوک بخيلي کوي، په حقيقت كښې پر خپل ځان بخيلي کوي الله خو شتمن دى او تاسې هغه ته اړ ياست، كه تاسي مخ واړوئ، نو الله به ستاسي په ځاى كوم بل قوم راولي؛ او هغوى به بيا ستاسي په څير نه وي.

دارنګه جهاد بالمال او د رب په لار كې انفاق كول يوه داسې ستره سوداګري او تجارت دى چې هيڅ تاوان نه لرى، سورة فاطر كې الله عزوجل دې خبرې ته اشاره كوي او فرمايي: **إِنَّ الَّذِينَ يَتْلُونَ كِتَٰبَ اللَّهِ وَأَقَامُوا الصَّلَوٰةَ وَأَنفَقُوا مِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً يَرْجُونَ تِجَٰرَةً لَّن تَبُورَ** [سُورَةُ فَاطِر : 29]

ژباړه: كوم كسان چې د الله كتاب لولي او لمونځ قائموي او څه چې موږ هغو ته روزي وركړېده ، د هغې څخه په ښكاره او پټه (د الله په لار كې) لګښت كوي، په يقيني ډول هغوى د داسې يوې سوداګرۍ هيله مند دي چې په هغې كې به هيڅكله زيان نه وي.

همدارنګه جهاد بالمال د انسان څخه د بخل او حرص بد مرضونه ورك كوي او دا د انسان لپاره يوه كاميابي شميرل كيږي .

الله تعالى فرمايي: **فَاتَّقُوا اللَّهَ مَا اسْتَطَعْتُمْ وَاسْمَعُوا وَأَطِيعُوا وَأَنفِقُوا خَيْرًا لِّأَنفُسِكُمْ وَمَن يُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولَٰئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ** [سُورَةُ التَّغَابُن : 16]

ژباړه: له دې امله تر څو پورې چې ستاسې په وس كې وي، له الله څخه وېرېدونكي اوسئ او (د هغه فرمان) واورئ او اطاعت وكړئ او خپل مال (د الله په لار كې) ولګوئ،همدا ستاسې لپاره خير دى، څوك چې د خپل نفس د حرص څخه خوندي پاتې شو، نو همغوى بري موندونكي دي.

قرآن كريم كې الله عزوجل انفاق في سبيل الله ته په نا اشنا طريقو سره دعوت وركوي ،كه انسان چيري فكر وكړي ، سورة بقره كې الله عزوجل انسانان مخاطب كوي چې اې خلكو پر تاسې داسې يوه ورځ حتمي راتلونكې ده چې د دنيا ټول ساز و سامان به درڅخه جدا شي، ټول قوتونه به مو زائل شي او په يواځې ځان به مو معامله د الله جل جلاله سره شروع شي ، په دغه وخت كې به اخيستل خرڅول او تجارت نه شئ كولاى ، دوستان به مو هم نه وي ، او څوك به مو سفارش هم نه شي كولاى ، نو لهذا د دغې ورځې له راتلو څخه مخكې د خپلو مالونو يوه برخه د الله په لاره كې ولګوئ :

الله تعالى فرمايي: **يَٰٓأَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوٓا أَنفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَٰكُم مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خُلَّةٌ وَلَا شَفَٰعَةٌ وَٱلْكَٰفِرُونَ هُمُ الظَّٰلِمُونَ** [سُورَةُ البَقَرَة : 254]

ژباړه: اې مؤمنانو! څه مال شتمني چې مو دركړېده، له هغه څخه لګښت وكړئ، مخكښې له دې چې هغه ورځ راشي چې په هغې كښې به نه اخيستل او خرڅول وي، نه دوستي په درد خوري او نه به سپارښت كار وكړي او ظالمان په اصل كې هغه كسان دي چې د كفر لاره غوره كوي.

همدارنګه الله عزوجل فرمايي: **قُل لِّعِبَادِىَ الَّذِينَ ءَامَنُوا يُقِيمُوا الصَّلَوٰةَ وَيُنفِقُوا مِمَّا رَزَقْنَٰهُمْ سِرًّا وَعَلَانِيَةً مِّن قَبْلِ أَن يَأْتِيَ يَوْمٌ لَّا بَيْعٌ فِيهِ وَلَا خِلَٰلٌ** [سُورَةُ إبراهيم : 31]

ژباړه: اې پيغمبره زما كومو بندګانو چې ايمان راوړى دى، هغو ته ووايه چې لمونځ قايم كړي او څه چې موږ وركړيدي، له هغو څخه (د خير په لاره كې) په پټه او ښكاره لګښت وكړي، مخكې له دې څخه چې هغه ورځ راشي چې نه به په كې رانيول او خرڅول وي او نه به د خپلوۍ پالنه وشي.

دارنګه د قرآن كريم ترڅنګ رسول الله صلى الله عليه وسلم هم په خپلو سنتو كې جهاد بالمال ته زيات ترغيبات وركړي، چې د كفارو او مشركين مقابل كې خپل مالونه خرڅ كړئ: **عَنْ أَنَسٍ ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : " جَاهِدُوا الْمُشْرِكِينَ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَأَلْسِنَتِكُمْ"** (سنن ابي داود:2146)

ژباړه: د انس رضي الله عنه څخه روايت دى چې يقيناً نبي صلى الله عليه وسلم وويل: جهاد وكړئ د مشركانو سره په خپلو مالونو ،نفسونو او

ژبو سره.

إمام شوكاني رحمه الله وايي : **فيه دليل على وجوب المجاهدة للكفار بالأموال والأيدي والألسن. وقد ثبت الأمر القرآني بالجهاد بالأنفس والأموال في مواضع، وظاهر الأمر الوجوب.** (نيل الأوطار: 7/251)

ژباړه: په دې کې د کفارو سره په مال ، لاسونو او ژبو د جهاد د فرضيت ثبوت دی ، او په ډېرو ځايونو کې په نفس او مال سره جهاد ثابت دی په قراني دليل سره او حکم يې فرض دی.

همدارنګه إمام صنعاني وايي: **الحديث دليل على وجوب الجهاد بالنفس وهو بالخروج والمباشرة للكفار، والمال وهو بذله لما يقوم به من النفقة في الجهاد والسلاح ونحوه، وهذا هو المفاد من عدة آيات في القرآن.** {وجاهدوا بأموالكم وأنفسكم} [التوبة: 41]

والجهاد باللسان بإقامة الحجة عليهم ودعائهم إلى الله تعالى وبالأصوات عند اللقاء والزجر ونحوه من كل ما فيه نكاية للعدو. (سبل السلام: 2/460)

ژباړه: دا حديث دليل دی په نفس سره د جهاد کولو په فرضيت او دا عملاً د کفارو مقابل کې د وتلو په معنی دی ، او (دليل دی په جهاد کولو) د مال سره او دا مصرفول د مال دي د هغه څه لپاره چې په جهاد او اسلحې وغيره کې کافي شي ، او دا په قرآن کې د يو شمير آيتونو څخه معلوميږي (لکه) «او د هغوی سره په خپلو مالونو او ځانونو سره جهاد وکړئ او په ژبې سره جهاد ، قائمول د حجت دي په هغوی او الله تعالی ته په بلنې سره ، او چغې وهل دي د (تکبير) د مخامخ کيدو په وخت کې (دشمن) ته او رټل د هغوی دي او داسې نور هغه چې په هغی کې درد (ذلت) وی دشمن ته.

بل روايت کې هم نقل دي:

عن زَيْدُ بْنُ خَالِدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، أن رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَالَ : " مَنْ جَهَّزَ غَازِيًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَقَدْ غَزَا ، وَمَنْ خَلَفَ غَازِيًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِخَيْرٍ فَقَدْ غَزَا" (صحيح البخاري)

ژباړه: د خالد بن زيد رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم وفرمايل: چا چې د الله په لار کې مجاهد (په اسلحه او توښه) سنبال کړ يقيناً چې ده غزا وکړه او څوک چې د الله په لار کې د مجاهد د کورنی په کفالت کې پاتې شو ده غزا وکړه.

همدارنګه جهاد بالمال يوه قرينه ده ظاهرا د انسان په صداقت ، او د هغه د ايمان په قوت دلالت کوي ، او هر چې باطن دی په هغې خو الله عزوجل پوهيدونکی ذات دی.

حديث د صحيح مسلم رقم 333 کې راغې:

رسول الله صلی الله عليه وسلم وفرمايل: **وَالصَّدَقَةُ بُرْهَانٌ** ....

ژباړه: او صدقه ورکول دليل دی (په ايمان او صداقت د انسان)

همدا خبره د عبدِ اللهِ بنِ مسعودٍ رضي الله عنه څخه هم امام طبراني نقل کړي چې هغه وايي: **الصَّدقةُ بُرهانٌ والصَّدقةٌ جُنَّةٌ** ...(رواه الطبراني باسناد جيد)

ژباړه: صدقه ورکول دليل دی (په ايمان او صداقت د انسان) او صدقه ډال دی (د اور څخه).

همدارنګه انفاق في سبيل الله هغه بهتر او اوچت عمل دی چې جنت کې به الله عزوجل خاص دروازه پدې نوم جوړه کړي وي ، حديث کې نقل دي.

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَالَ : " مَنْ أَنْفَقَ زَوْجَيْنِ فِي سَبِيلِ اللَّهِ نُودِيَ مِنْ أَبْوَابِ الْجَنَّةِ : يَا عَبْدَ اللَّهِ ، هَذَا خَيْرٌ ، فَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الصَّلَاةِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الصَّلَاةِ ، وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الْجِهَادِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الْجِهَادِ ، وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الصِّيَامِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الرَّيَّانِ ، وَمَنْ كَانَ مِنْ أَهْلِ الصَّدَقَةِ دُعِيَ مِنْ بَابِ الصَّدَقَةِ" (صحيح البخاري)

ژباړه: د ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم وفرمايل: چا چې دوه جوړه شيان د الله په لار کې خرچ کړل د جنت له دروازو څخه به ورته اواز کيدايشي: ای د الله بنده دا (عمل چې تا کړی) دا ډير غوره دی ، نو څوک چې لمونځ والا وي نو هغه ته به د باب الصلاة څخه اواز کيدلی شي (چې داسې راشه) او

څوک چې جهاد والا وي نو هغه ته به د باب الجهاد څخه اواز کيدلی شي (چې داسې راشه) او څوک چې روژې والا وي نو هغه ته به د باب الريان څخه اواز کيدلی شي (چې داسې راشه) څوک چې صدقې والا وي نو هغه ته به د باب الصدقه څخه اواز کيدلی شي (چې داسې راشه).

فائده: جهاد بالمال کې نا اشنا وسعت دی، چې حکم يې هر چاته شامل دی که هغه سړي وي که زنانه او که هغه ځوانان وي که بوډاګان ، هغه ماشومان وي او که لويان په خلاف د جهاد بالنفس چې هغې کې خاص خلک برخه اخلي او ځينې نور له هغې څخه مستثنی کيږي!

بيا پدې جهاد کې د مال لپاره شريعت کوم خاص نصاب هم ندی فرض کړی بلکې هر انسان د خپل استطاعت په اندازه پکې برخه اخيستلی شي! چې رسول الله صلی الله عليه وسلم دي خبرې ته هم ترغيب ورکوی چې که د يوې کجورې په اندازه مال خرچ کړئ دا هم د الله په نزد ډير اوچت عمل دی:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، أَنّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَالَ : " لاَ يَتَصَدَّقُ أَحَدٌ بِتَمْرَةٍ مِنْ كَسْبٍ طَيِّبٍ ، إِلَّا أَخَذَهَا اللَّهُ بِيَمِينِهِ ، فَيُرَبِّيهَا كَمَا يُرَبِّي أَحَدُكُمْ فَلُوَّهُ أَوْ قَلُوصَهُ ، حَتَّى تَكُونَ مِثْلَ الْجَبَلِ أَوْ أَعْظَمَ" (صحيح مسلم)

ژباړه: د ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت دی چې رسول الله صلی الله عليه وسلم وفرمايل: صدقه نکوي يو شخص په يوې کجورې سره د حلال مال څخه مګر الله يې په ښي لاس ونيسي پس تربيت يې کوي لکه څنګه چې تاسې کې يو کس د آس او اوښي بچي تربيت کوي ، تر دې چې د غره په اندازه يا د هغې څخه هم لوي شي.

نو عزتمندو مسلمانانو!

دې باب ته په دې خاتمه ورکوم چې په نظام کې اقتصاد او مال د امير قوت او مضبوطه قلعه شميرل کيږي ، او دا د دښمن پر وړاندې په ظاهري اسبابو کې يوه مضبوطه اسلحه ده او سبب دی!

دارنګه مال د جهاد د قيام او ژوندي ساتلو لپاره يو رکن او بنياد دی چې بغير له دې د جهاد ابادي نه ساتل کيږي بلکې رانسکوريږي ، د جهاد ډانچه راړنګيږي ، او تنه يې خرابيږي!

نو لهذا هر مؤمن او مؤمنه زنانه بايد په جهاد بالمال او انفاق في سبيل الله کې پوره برخه واخلي تر څو د خپل اخرت جوړولو ترڅنګ د جهاد ډانچه او ابادي وساتو او دښمنان ونه توانيږي ،چې د مسلمانانو دين ، عزت مال او معاشره فاسده کړي.

د جهاد بالمال يا انفاق في سبيل الله دنيوي او اخروي ګټې:

د الله په لار کې خپل مالونه لګول که هغه زکات وي يا نفلي صدقات وغيره وي ، قرآن کريم کې يې الله عزوجل نا اشنا فضايل او ګټې ذکر کړي ،چې د هغې له جملې څخه به يو څو ته د الله عزوجل په فضل اشاره وکړو:

۱: انفاق في سبيل الله او صدقات ورکول د متقيانو صفت دی ، او داسې خلک به رب خپلو نعمتونو او جنت ته داخلوي .

الله تعالی فرمايي: **إِنَّ الْمُتَّقِينَ فِي جَنَّاتٍ وَعُيُونٍ (15) آخِذِينَ مَا آتَاهُمْ رَبُّهُمْ إِنَّهُمْ كَانُوا قَبْلَ ذَلِكَ مُحْسِنِينَ (16) كَانُوا قَلِيلاً مِّنَ اللَّيْلِ مَا يَهْجَعُونَ (17) وَبِالأَسْحَارِ هُمْ يَسْتَغْفِرُونَ (18) وَفِي أَمْوَالِهِمْ حَقٌّ لِّلسَّائِلِ وَالْمَحْرُومِ** [سورة الذاريات:19]

ژباړه: يقيناً متقيان به په جنتونو او چينو کې وي ، په داسې حال کې چې هغه څه لره به نيوونکي وي چې دوی ته يې د دوی رب ورکوي، بيشکه دوی له دې نه مخکې نيکي کوونکي وو ، دوی به د شپې په لږه برخه کې ويده کيدل ، او د سبا ختلو پر مهال به دوی استغفار کاوه ،او د دوی په مالونو کې به د سوالګر او د محروم (مسکين) حق و.

۲: زکات او صدقات ورکول د کاميابی سبب دی

الله تعالی فرمايي: **قَدْ أَفْلَحَ الْمُؤْمِنُونَ(1) الَّذِينَ هُمْ فِي صَلاَتِهِمْ خَاشِعُونَ (2) وَالَّذِينَ هُمْ عَنِ اللَّغْوِ مُعْرِضُونَ (3) وَالَّذِينَ هُمْ لِلزَّكَاةِ فَاعِلُونَ** [سورة المؤمنون: 4]

ژباړه : په باوري توګه هغو مؤمنانو بری موندلی،

هغه کسان چې پخپل لمانځه کې عاجزي کوي ،او هغه کسان چې له بدو کارو او بدو ویناوو لرې اوسي ، او هغه کسان چې د زکات ورکونکي وي.

۳- صدقات او زکاتونه او جهاد بالمال هغه عمل دی ،چې انسان ته د رب له خوا بښنه کیږي ، او د دې تر څنګ په اداء کولو سره یې مال هم پاکیږي او په معنوي لحاظ د ګناهونو څخه پاکیدل دي.

الله تعالی فرمایي: **خُذْ مِنْ أَمْوَالِهِمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُمْ وَتُزَكِّيهِم بِهَا وَصَلِّ عَلَيْهِمْ إِنَّ صَلاَتَكَ سَكَنٌ لَّهُمْ وَاللّهُ سَمِيعٌ عَلِيمٌ** [سورة التوبة:103]

ژباړه: د دوی له مالونو څخه صدقه (زکات) واخله څو دوی د هغې (صدقې) له مخې پاک او برکتي کړې ، او دوی ته دعا وکړه په رښتیا سره چې ستا دعا دوی ته هوساینه ده .

همدارنګه حدیث کې راغلي چې نبي صلى الله علیه وسلم فرمایي : **وَالصَّدَقَةُ تُطْفِئُ الْخَطِيئَةَ كَمَا يُطْفِئُ الْمَاءُ النَّارَ** ...(جامع الترمذي رقم الحديث 558)

ژباړه : صدقه ګناهونه داسې له منځه وړي لکه اوبه چې اور سړوي .

۴- صدقاتو ورکولو سره د مؤمن مال زیاتیږي ځکه الله عزوجل پکې برکات اچوي:

الله تعالی فرمایي: **يَمْحَقُ اللّهُ الْرِّبَا وَيُرْبِي الصَّدَقَاتِ وَاللّهُ لاَ يُحِبُّ كُلَّ كَفَّارٍ أَثِيمٍ** [سوره البقرة :276]

ژباړه : الله سود له منځه وړي او صدقات زیاتوي او الله نا شکره ګنهکار نه خوښوي.

حدیث کې هم راغلي:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ , قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ : " مَنْ تَصَدَّقَ بِعَدْلِ تَمْرَةٍ مِنْ كَسْبٍ طَيِّبٍ وَلَا يَقْبَلُ اللَّهُ إِلَّا الطَّيِّبَ، وَإِنَّ اللَّهَ يَتَقَبَّلُهَا بِيَمِينِهِ ، ثُمَّ يُرَبِّيهَا لِصَاحِبِهِ كَمَا يُرَبِّي أَحَدُكُمْ فَلُوَّهُ حَتَّى تَكُونَ مِثْلَ الْجَبَلِ" (صحيح البخاري)

ژباړه: د ابو هریره رضي الله عنه څخه روایت دی هغه وایي چې رسول الله صلى الله علیه وسلم وفرمایل: چا چې د یوې خرما په اندازه حلال مال صدقه کړ ، او الله پاک نه قبلوي مګر یوازې د پاک (حلال) مال (صدقه) او الله تعالی هغه پخپل ښي لاس کې نیسي او هغه ته داسې وده ورکوي د هغه شخص لپاره لکه تاسې چې کره آس ته روزنه او پالنه ورکوئ تر هغه چې دا خرما په اندازه د یوه غره شي.

۵- د الله په لار کې زکات او صدقات ورکول د دنیا او اخرت غمونه او خفګانونه ختموي، الله تعالی فرمایي: **إِنَّ الَّذِينَ آمَنُواْ وَعَمِلُواْ الصَّالِحَاتِ وَأَقَامُواْ الصَّلاَةَ وَآتَوُاْ الزَّكَاةَ لَهُمْ أَجْرُهُمْ عِندَ رَبِّهِمْ وَلاَ خَوْفٌ عَلَيْهِمْ وَلاَ هُمْ يَحْزَنُونَ** [سوره البقره :277]

ژباړه : یقیناً هغه کسان چې ایمان یې راوړی او ښه کارونه یې کړي دي او لمونځ یې قائم کړی دی او زکات یې ورکړی دی ، د هغوی اجر د دوی د رب سره دی پر دوی نه کومه ویره شته او نه به غمجن شي .

۶- انفاق او د الله په لار کې مال ورکول ، انسان لپاره سبب د نجات دی جهنم څخه الله تعالی فرمایي: وَسَيُجَنَّبُهَا الْأَتْقَى (17) الَّذِي يُؤْتِي مَالَهُ يَتَزَكَّىٰ[سورة الليل:18]

ژباړه : د (جهنم د اور نه) به هغه متقیان خلک تر ټولو ژر ګوښه شي چې خپل مال د الله په لار کې ددې د پاره لګوي چې ده ته سپېڅلتیا حاصله شي.

حدیث کې هم راغلي:

عن عَدِيَّ بْنَ حَاتِمٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ , قَالَ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَقُولُ : " اتَّقُوا النَّارَ وَلَوْ بِشِقِّ تَمْرَةٍ" (صحيح البخاري)

ژباړه: د عدي بن حاتم رضي الله عنه څخه روایت دی هغه وایي چې ما د رسول الله صلى الله علیه وسلم څخه واوریدل چې ویل یې: ځان بچ کړئ د اور نه اګر که په (صدقه کولو د) نیمې کجورې سره وي.

۷- په جهاد بالمال او انفاق سره انسان جنت ، تقوی او اکرام او اعزاز ته رسیږي.

الله تعالی فرمایي:

لَن تَنَالُواْ الْبِرَّ حَتَّى تُنفِقُواْ مِمَّا تُحِبُّونَ وَمَا تُنفِقُواْ مِن شَيْءٍ فَإِنَّ اللّهَ بِهِ عَلِيمٌ [سُورَةُ آل عِمرَان : 92]

ژباړه: تاسي نیکی (جنت، تقوی) ته هیڅکله نشئ رسیدای تر څو خپل هغه شیان (د الله په لار کښې) ونه لګوئ چې

تـاسي تـه ګـران وي؛ او ښـه شی چـې تاسـې ولګـوئ، اللـه پـرې عـالم دی.

د (الْـبِرَّ) تفسـير عبـد اللـه ابـن عبـاس او ابـن مسـعود رضي اللـه عنهـم پـه تقـوی سره کـړی او بعضـو پـه جنـت او پـه اعـزاز ورکولـو سره کـړی.

۸- جهـاد بالمـال او انفـاق في سـبيل اللـه سـبب د رحمـت دی د مؤمـن لپـاره.

حديث کې راځي:

عَـنْ عَبْـدِ اللَّـهِ بْـنِ عَمْـرٍو ، قَـالَ : قَـالَ رَسُـولُ اللَّـهِ صَـلَّى اللَّـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ : " الرَّاحِمُـونَ يَرْحَمُهُـمُ الرَّحْمَـنُ ، ارْحَمُـوا مَـنْ فِي الْأَرْضِ يَرْحَمْكُـمْ مَـنْ فِي السَّـمَاءِ ...“ (جامـع الترمـذي:1843)

ژبـاړه: د عبـد اللـه بـن عمـرو څخـه روايـت دی هغـه وايـې چـې رسـول اللـه صلـی اللـه عليـه وسـلم وفرمايـل: رحـم کونکـو بانـدی بـه رحمـن ذات رحـم کـوي ، تاسـو ځمکـې والا بانـدې رحـم وکـړئ تاسـو بانـدی بـه هغـه ذات رحـم وکـړي چـې اسـمان کـې دی...

۹- صدقـه او انفـاق في سـبيل اللـه ورکونکـی بـه د قيامـت پـر ورځ د اللـه عزوجـل د خـاص سـيوري لانـدې وي پـه هغـه ورځ چـې بـل سـيورى بـه نـه وي.

حديث کې راځي:

وي عَـنْ أَبِي هُرَيْـرَةَ ، عَـنِ النَّبِـيِّ صَـلَّى اللَّـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ ، قَـالَ : " سَـبْعَةٌ يُظِلُّهُـمُ اللَّـهُ فِي ظِلِّـهِ يَـوْمَ لَا ظِـلَّ إِلَّا ظِلُّـهُ ، الْإِمَـامُ الْعَـادِلُ ، وَشَـابٌّ نَشَـأَ فِي عِبَـادَةِ رَبِّـهِ ، وَرَجُـلٌ قَلْبُـهُ مُعَلَّـقٌ فِي الْمَسَـاجِدِ ، وَرَجُـلَانِ تَحَابَّـا فِي اللَّـهِ اجْتَمَعَـا عَلَيْـهِ وَتَفَرَّقَـا عَلَيْـهِ ، وَرَجُـلٌ طَلَبَتْـهُ امْـرَأَةٌ ذَاتُ مَنْصِـبٍ وَجَـمَالٍ ، فَقَـالَ : إِنِّي أَخَـافُ اللَّـهَ ، وَرَجُـلٌ تَصَـدَّقَ أَخْفَـى حَتَّـى لَا تَعْلَـمَ شِـمَالُهُ مَـا تُنْفِـقُ يَمِينُـهُ ، وَرَجُـلٌ ذَكَـرَ اللَّـهَ خَالِيًـا فَفَاضَـتْ عَيْنَـاهُ“. (صحيـح البخـاري)

ژبـاړه: ابوهريـره رضـی اللـه عنـه څخـه روايـت دی هغـه يـې د نبـي صلـی اللـه عليـه وسـلم څخـه روايـت کـوي چـې هغـه وفرمايـل : اوه کسـان دي چـې اللـه تعالـی بـه دوی تـه پـه هغـه ورځ سـيورى ورکـړي پـه کومـه ورځ بـه چـې د ده لـه سـيوري پرتـه بـل سـيورى نـه وي هغـه دادي :

اول : عادل پاچا

دويـم :- هغـه ځـوان چـې پـه ځوانـی کـې د اللـه تعالـی عبـادت کـوي

دريـم :- هغـه ځـوک چـې د هغـه زړه مسـجد سره تړلـی وي (پنځـه وختـه لمونـځ پـه جمـع کـوی کلـه چـې يـو لمونـځ آدا کـړي د بـل پـه فکـر کـې وی)

څلـورم: - هغـه دوه کسـان چـه د اللـه تعالـی د رضـا لپـاره يـې خپـل منـځ کـې محبـت وی ،هـم پـه همـدې د هغـوی يوځـای کيـدل وي او هـم پـه همـدې د دوی جدايـي وي .

پنځـم :- هغـه کـس چـه يـوه ښايسـته ، شريفـه ښـځه يـی خپـل طـرف تـه متوجـه کـړي او هغـه ورتـه ووايـي چـه زه د اللـه تعالـی نـه ويريـږم.

شـپږم: - هغـه سـړی چـې پداسـې پټـه طريقـه صدقـه)انفـاق في سـبيل اللـه (ورکـړي چـې چـپ لاس هـم خـبر نـشي چـې ښـي لاس څـه خـرچ کـړل

اوم :- هغـه کـس چـه د اللـه تعالـی ذکـر پـه تنهايـي کـې وکـړي او اوښـکي يـې وبهيـږي (يـا پـه پټـه کـی د خپلـو ګناهونـو پـه يادولـو د اللـه تعالـی لـه ويـرې وژاړي يـا د شـوق او محبـت لـه وجـې د ذکـر پـر وخـت پـټ وژاړي.

۱۰- مـالي جهـاد او انفـاق في سـبيل اللـه هغـه عمـل دی چـې د مـرګ څخـه وروسـته هـم د انسـان لپـاره د هغـې اجـر جـاري وي

عَنْ أَبِي هُرَيْـرَةَ : أَنَّ رَسُـولَ اللَّـهِ صَـلَّى اللَّـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ ، قَـالَ : " إِذَا مَـاتَ الْإِنْسَـانُ انْقَطَـعَ عَنْـهُ عَمَلُـهُ إِلَّا مِـنْ ثَلَاثَـةٍ ، إِلَّا مِـنْ صَدَقَـةٍ جَارِيَـةٍ ، أَوْ عِلْـمٍ يُنْتَفَـعُ بِـهِ، أَوْ وَلَـدٍ صَالِـحٍ يَدْعُـو لَـهُ“ (صحيـح مسـلم)

ژبـاړه: د ابـو هريـره رضي اللـه عنـه څخـه روايـت دی هغـه وايـي چـې رسـول اللـه صلـی اللـه عليـه وسـلم وفرمايـل: کلـه چـې انسـان مـړ شي ، د هغـه عمـل کـټ شي مګـر درې (اعـمال بـه يـې جـاري وي) مګـر د صدقـه جاريـه څخـه او علـم چـې فائـده اخيسـتلی شي پـه هغـې او نيـک اولاد چـې دي تـه دعـا کـوي.

۱۱- انفـاق في سـبيل اللـه هغـه عمـل دی چـې لـه دې بـه مؤمـن لپـاره د اخـرت پـر ورځ سـيوري جـوړ شي مخکـې لـه دې چـې اللـه عزوجـل د انسـانانو ترمنـځ فيصلـه وکـړي ، حديـث کـې راځـي: **عُقْبَـةَ بْـنَ عَامِـرٍ ، يَقُـولُ : سَـمِعْتُ رَسُـولَ اللَّـهِ صَـلَّى اللَّـهُ عَلَيْـهِ وَسَـلَّمَ ، يَقُـولُ : " كُلُّ امْـرِئٍ فِي ظِـلِّ صَدَقَتِـهِ حَتَّـى يُفْصَـلَ بَـيْنَ النَّـاسِ“** (مسـند أحمـد رقـم: 16999)

ژباړه: د عقبه بن عامر رضي الله عنه څخه روایت دی هغه وایي : ما د رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه اوریدلي چې فرمایل یې: هر انسان به د خپلې صدقې په سیوري کې وي تردې چې د خلکو تر منځ فیصله وشي.

عزتمندو مسلمانانو خویندو او ورونو!

دا د نمونې په طور یو څو فوائد و چې ستاسې مخ ته مو ذکر کړل اګر چې د انفاق في سبیل الله بې شماره دنیوي او اخروي ګټې دي چې قرآن او سنت ته په رجوع کولو سره یې انسان ترلاسه کولی شي ، نو دغه فوائد حاصلول او دې مقام ته ځان رسول یواځې په لوستلو نه کیږي بلکې دا مقام به رب عاملینو ته ورکوي ، کوم خلک چې د رب په سپیڅلې لار کې خپل مال خرچ کړي ، نو راځئ که تر وسه مو په جهاد بالمال کې برخه نه وي اخیستې نو لا هم فرصت لرو چې د خپل مال یوه حصه د رب په لار کې قرباني کړو ترڅو د رب سره خپل ځان د مجاهدبالمال په مرتبه کې ولیکو!

***

د انفاق او جهاد بالمال نکولو مذمت:

دا چې کومو خلکو ته رب العالمین پدې ازمایښتي دنیا کې د مال یو څه برخه ورکړې وي ، نو یقینا چې دا یو لوی امتحان وي پدې شخص ، ځکه چې بیرته یې ورڅخه په خپل کتاب او سنت د رسول الله صلی الله علیه وسلم کې د انفاق او خرچ کولو مطالبه کړې وي ، که د الله دې حکم ته کوم شخص لبیک ووایي نو یقیناً چې کامیابي به یې په نصیب شوه او که چیرې کوم شخص پدې باب کې وروسته شي انفاق ونکړي او یا هم په جهاد بالمال کې برخه وانخلي نو دا خپل ځان هلاکت ته د اچولو په معنی وي چې الله عزوجل ورته اشاره کړې: **وَأَنفِقُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ وَلَا تُلْقُوا بِأَيْدِيكُمْ إِلَى التَّهْلُكَةِ وَأَحْسِنُوا إِنَّ اللَّهَ يُحِبُّ الْمُحْسِنِينَ** [سُورَةُ البَقَرَة : 195]

ژباړه: د الله په لار کې (مال) ولګوئ او په خپلو لاسونو خپل ځانونه (په سر او مال سره د جهاد په پرېښودلو) په هلاکت کې مه غورځوئ. د ښېګڼې لاره غوره کړئ چې الله ښېګڼه کوونکي خوښوي.

د دې ایات په تفسیر کې د صحابه کرامو او مفسیرینو همدا قول دی چې ځان هلاکت ته اچول ، انفاق في سبیل الله او جهاد بالمال نه کول دي.

امام ابن جریر طبري رحمه الله د ډیرو اهل علمو نه نقل کړي هغه وایي:

عن الأعمش، عن سفيان، عن حذيفة: "ولا تلقوا بأيديكم إلى التهلكة" قال: يعني في ترك النفقة." (تفسیر الطبري:3/583)

ژباړه: د اعمش نه نقل دی هغه یې د سفیان او هغه یې د حذیفه نه نقل کوي (د دې ایات باره کې "ولا تلقوا بأيديكم إلى التهلكة") هغه وویل: په ترک کولو د انفاق سره(ځانونه هلاکت ته مه اچوئ)

امام قرطبي د دې ایات په تفسیر کې وایي:

فيه ثلاث مسائل: الأولى- روى البخاري عن حذيفة:" وأنفقوا في سبيل الله ولا تلقوا بأيديكم إلى التهلكة" قال: نزلت في النفقة.(تفسیر قرطبي:2/361)

ژباړه: پدې کې درې مسائل دي: اول امام بخاری د حذیفه څخه نقل کړی چې **(وأنفقوا في سبيل الله ولا تلقوا بأيديكم إلى التهلكة)** دا ایات د انفاق باره کې نازل شوی.

امام ابن کثیر هم همدا پورته قول کړی وګورئ (تفسیر ابن کثیر:1/528)

همدارنګه هغه مؤمن چې جهاد بالمال نکوي ، د الله په لار کې مال نه مصرفوي ، صدقات نه ورکوي هغوی ته هره ورځ ملائک ښیراوې کوي. او کوم مؤمن چې مال مصرفوي نو ملائک ورته د نور مال د ورکړې دعا کوي.

حدیث کې راځي:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : " مَا مِنْ يَوْمٍ يُصْبِحُ الْعِبَادُ فِيهِ إِلَّا مَلَكَانِ يَنْزِلَانِ فَيَقُولُ أَحَدُهُمَا : اللَّهُمَّ أَعْطِ مُنْفِقًا خَلَفًا ، وَيَقُولُ الْآخَرُ : اللَّهُمَّ أَعْطِ مُمْسِكًا تَلَفًا" (صحیح البخاري)

ژباړه : د ابو هریره رضي الله عنه څخه روایت دی چې نبي صلی الله علیه وسلم وفرمایل: نشته هیڅ یوه ورځ چې بندګان پکې سبا کوي ،مګر دوه

ملائکې (ځمکې) ته را کوزیږي ، یوه یې وایي : ای الله! څوک چې ستا په لار کې انفاق کوي هغې ته بدله ورکړې ، او بله یې وایي : ای الله! څوک چې ستا په لار کې انفاق (خرڅ) نه کوي د هغه مال هلاک کړه ،(یعنې د هغې مال تلف کړې).

د الله په لار کې انفاق او خرڅ نکول الله عزوجل د منافقانو صفت ذکر کړی. الله تعالی فرمایي:

هُمُ الَّذِينَ يَقُولُونَ لَا تُنفِقُوا عَلَىٰ مَنْ عِندَ رَسُولِ اللَّهِ حَتَّىٰ يَنفَضُّوا وَلِلَّهِ خَزَائِنُ السَّمَاوَاتِ وَالْأَرْضِ وَلَٰكِنَّ الْمُنَافِقِينَ لَا يَفْقَهُونَ [سُورَةُ المُنَافِقون : 7]

ژباړه: دا همغه کسان دي چې وایي: "د پیغمبر پر ملګرو لګښت کول بند کړئ، تر څو چې تیت پرک شي." - پداسې حال کې چې د اسمانونو او ځمکې د خزانو مالك الله دی، خو دغه منافقان نه پوهیږي.

فائده: دا خبره یاد ساتل پکار دي چې انفاق او د الله په لار کې مال لګول هیڅکله د انسان رزق نه کموي او بخل او حرص هیڅلکه د کوم انسان رزق نشي زیاتولی ځکه چې د رزق کمول او زیاتول د الله تعالي په اختیار کې دي ، د همدې خبرې ذکر الله عزوجل خپل خوږ پیغمبر محمدرسول الله صلی الله علیه وسلم ته کوي او فرمایي:

قُلْ إِنَّ رَبِّي يَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَن يَشَاءُ مِنْ عِبَادِهِ وَيَقْدِرُ لَهُ وَمَا أَنفَقْتُم مِّن شَيْءٍ فَهُوَ يُخْلِفُهُ وَهُوَ خَيْرُ الرَّازِقِينَ [سُورَةُ سَبَإٍ : 39]

ژباړه: اې پیغمبره دوی ته ووایه: "زما رب چې له خپلو بنده ګانو څخه یې چا ته اراده وشي، پراخه روزي ورکوي او چا ته چې وغواړي روزي پرې تنګوي. څه چې تاسې لګوئ، د هغه په ځای هماغه الله تاسې ته نور درکوي، هغه تر ټولو روزي ورکوونکو څخه ښه روزي ورکوونکی دی."

همدارنګه حدیث قدسي کې نقل دي:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ : " قَالَ اللَّهُ : أَنْفِقْ يَا ابْنَ آدَمَ أُنْفِقْ عَلَيْكَ" (صحیح البخاري)

ژباړه: د ابو هریره رضی الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم فرمایلي: ای د ادم بچیه ته په نورو نفقه کوه زه به پرتا نفقه وکړم .

یو بل روایت کې راځي:

عن أبي هريرة، أن رسول الله صلى الله عليه وسلم، دخل على بلال وعنده صبرة من تمر، فقال: " ما هذا يا بلال؟ " قال: تمر ادخرته، قال: " أما تخشى يا بلال، أن يكون له بخار في نار جهنم؟ أنفق بلال ولا تخش من ذي العرش إقلالا" (شعب الإيمان 2/483)

قال الهيثمي: ورواه الطبراني في الأوسط بإسناد حسن. (مجمع الزوائد: 3 / 126)

ژباړه: د ابو هریره رضی الله عنه څخه روایت دی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم بلال رضي عنه ته راغی او د هغه سره یوه ډیره کې د کجورو وه هغه وویل: دا څه دي ای بلال؟ هغه وویل دا کجورې دي چې ما زخیره کړي هغه وویل: ای بلال ته نه ویریږې چې دي (کجورو) لره به په اور د جهنم کې بخار وي (هغه کس به سیځي چې چا زخیره کړي وي او خرڅ کوي یې نه)؟ ای بلال خرڅ کوه او د عرش د مالک څخه د فقر نه ویره مکوه.

او بل حدیث کې راځي:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ ، عَنْ رَسُولِ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَالَ : " مَا نَقَصَتْ صَدَقَةٌ مِنْ مَالٍ ، وَمَا زَادَ اللَّهُ عَبْدًا بِعَفْوٍ إِلَّا عِزًّا ، وَمَا تَوَاضَعَ أَحَدٌ لِلَّهِ إِلَّا رَفَعَهُ اللَّهُ" (صحیح مسلم)

ژباړه: د ابو هریره رضی الله عنه څخه روایت دی هغه یې د رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه نقل کوي چې هغه فرمایلي: صدقه د مال څخه څه نه کموي ، او نه زیاتوي الله بنده ته په معافي کولو سره مګر عزت او عاجزي نکوي یو شخص الله ته مګر الله هغه پورته کوي.

دا شو مختصر فضایل ، اهمیت او ګټې د انفاق في سبیل الله ، په راتلونکې ګڼه کې به د الله عزوجل په فضل د انفاق في سبیل الله اداب ، عملي نمونې او د اسلامي نظام اقتصادي منابع وغیره ذکر کوو.

وصلَّى الله وسلَّم على نبيِّنا محمَّد، وعلى آله وصَحْبِه اَجمَعِين.

٦

اسباب النصر والتمکین

بـــرخــه

الْحَمْدُ لِلَّهِ الَّذِي صَدَقَ وَعْدَهُ وَنَصَرَ عَبْدَهُ وأعزَّ جنده، وَهَزَمَ الْأَحْزَابَ وَحْدَهُ، لاشيأً قبلهُ ولا شيأً بعده: وأشهدُ أن محمداً عبدهُ ورسولهُ أما بعد.

قال تعالى: {وَأَعِدُّوا لَهُم مَّا اسْتَطَعْتُم مِّن قُوَّةٍ وَمِن رِّبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِن دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ} [سُورَةُ الأنفال : 60]

عزتمندو مجاهدينو ورونو! تيرو درسونو کې د رب العالمين د نصرت په معنوي اسبابو خبره وشوه چې تقريباً دولس معنوي اسباب ذکر شول راتلونکو صفحو کې به د رب العالمين په توفيق سره د الله د نصرت او تمکين دويم قسم اسباب ذکر کوو چې هغه ظاهري يا مادي اسباب دي، يواځې په معنوي اسبابو تکيه کول او په هغې اکتفاء کول دا زمونږ د شريعت لارښونه نه ده، بلکې د معنوي اسبابو تر څنګ دين اسلام د ظاهري او مادي اسبابو توصيه او حکم هم کړی چې د دې خبرې تذکره مو په (توکل على الله مع الاخذ بالاسباب المشروعة) تر عنوان لاندې کړې وه، چې مشروع اسباب استعمالول زمونږ د دين يو حکم دی، چې مؤمن مجاهد به دې باب کې هم غفلت نکوي بلکې حتی الوسع به کوشش کوي چې د دښمنانو پر وړاندې په مادي او ظاهري اسبابو هم ځان سنبال کړي:

الله تعالی فرمايي: **{وَأَعِدُّوا لَهُم مَّا اسْتَطَعْتُم مِّن قُوَّةٍ وَمِن رِّبَاطِ الْخَيْلِ تُرْهِبُونَ بِهِ عَدُوَّ اللَّهِ وَعَدُوَّكُمْ وَآخَرِينَ مِن دُونِهِمْ لَا تَعْلَمُونَهُمُ اللَّهُ يَعْلَمُهُمْ}** [سُورَةُ الأنفال : 60]

ژباړه: او تاسې تر خپلې وسې ډېر زيات طاقت او تيار زين کړي اسونه، د هغوی د مقابلې لپاره برابر کړئ، تر څو چې په دې وسيله د الله پر دښمنانو، پر خپلو دښمنانو او پر هغو نورو دښمنانو هيبت راولئ، چې تاسې يې نه پيژنئ خو الله يې پيژني.

د اسبابو استعمالولو په اړه مونږ ته قرانکريم کې رب العالمين ځای پر ځای اشاري کوي، چې د تمکين حاصلولو لپاره به اسباب استعمالوئ، انبياء عليهم السلام او اولياء کرامو هم په خپله زندګی کې اسبابو ته خپل خاص اهميت او ځای ورکړی و، چې د نمونې په ډول:

۱ - د ذوالقرنين په قصه کې رب العالمين د مادي او ظاهري اسبابو درس مونږ ته راکوي.

الله تعالی فرمايي: **{إِنَّا مَكَّنَّا لَهُ فِي الْأَرْضِ وَآتَيْنَاهُ مِن كُلِّ شَيْءٍ سَبَبًا}** [سُورَةُ الكهف : 84]

ژباړه: موږ هغه ته په ځمکه کښې قدرت ورکړی ؤ او هر ډول وسايل او اسباب مو وربښلي وو.

د دې اسبابو باره کې مفسرين وايي چې مراد ترې علم، کثرة الجند (لوی لښکري) تعليم الألسنة (د ژبو زده کړې)، وسائل البناء (د ابادۍ اسباب) او داسې نور وو.

امام بغوي رحمه الله وايي: كل ما يستعين به الملوك على فتح المدن ومحاربة الأعداء.

ژباړه: هر هغه څه چې بادشاهان ورباندې د ښارونو په فتحه کولو او د دښمنانو سره په جنګ کولو کې ګټه اخلي.

نو دې قصه کې وروڼو زمونږ لپاره دا اشاره رب العالمين کوي چې هغه خپلو بندګانو ته مناسب اسباب ورکړي وو، چې د دښمنانو پر وړاندې به يې استعمالول، نو مؤمنان به هم په هره زمانه کې د وخت او حالاتو د تقاضا مناسب اسباب استعمالوي.

۲-: په سورة سباء او نورو سورتونو کې د داود او سليمان عليهما السلام قصص دا درس مونږ ته را کوي، چې مؤمنان به د دښمنانو پر وړاندې مادي اسباب برابروي، د اسلحو تر څنګ به د مهمو اسبابو کارخانې جوړوي ترڅو د تمکين لپاره تري کار واخلي، داود او سليمان عليهما السلام ته رب العالمين اوسپنه نرمه کړې وه، بلکې د اوسپنې چينې يې ورته رواني کړې وې، د هغې څخه به يې د زغرو تر څنګ قسما قسم اسباب جوړول، لکه الله تعالی فرمايي: **{وَلَقَدْ آتَيْنَا دَاوُدَ مِنَّا فَضْلًا يَا جِبَالُ أَوِّبِي مَعَهُ وَالطَّيْرَ وَأَلَنَّا لَهُ الْحَدِيدَ} [10] {أَنِ اعْمَلْ سَابِغَاتٍ وَقَدِّرْ فِي السَّرْدِ وَاعْمَلُوا صَالِحًا إِنِّي بِمَا تَعْمَلُونَ بَصِيرٌ}** [سُورَةُ سَبَإ]

ژباړه: موږ داؤد (عليه السلام) ته له خپل لوري څخه لوی فضل په برخه کړی ؤ. (موږ حکم وکړ چې) اې غرونو! له هغه سره همغږي اوسئ (او همدغه حکم موږ) مرغانو ته وکړ. او موږ اوسپنه د هغه لپاره پسته کړه.

له دې لارښووني سره چې زغري جوړي کړه او د هغو

کړئ په سمه اندازه (ور کړه) (اې د داود کورنۍ!) نېك عمل وکړئ، تاسې چې څه کوئ زه هغه وينم.

٣ـ: همدارنګه د مريم عليه السلام قصه کې د اسبابو او حرکت کولو درس پروت دی. الله تعالی فرمايي: **{وَهُزِّيٓ إِلَيْكِ بِجِذْعِ ٱلنَّخْلَةِ تُسَٰقِطْ عَلَيْكِ رُطَبًا جَنِيًّا}** [سُورَةُ مَرْيَم : 25]

ژباړه: او ته لږ غوندې د دغې ونې تنه وخوځوه. پر تا به خوږې تازه خُرماوې را توی شي؛

دلته د کجورې تنه خوځول اسان کار ندی او د دې سره رب العالمين قادر هم دی چې بغير له خوځولو د تنې سره مريم عليه السلام ته کجورې ورکړي خو ديکې اشاره ده چې انسان به حرکت کوي اسباب به په کار اچوي قلار تکيه به نه وهي.

٤ـ د موسی عليه السلام قصه کې رب العالمين همدا درس مؤمنانو ته ورکوي چې هغه د دښمن څخه هجرت کوي، اخر بحر ته رسيږي يو طرف بحر بل طرف دښمن اسباب نشته نه کښتۍ شته نه لامبو بحر کې وهل کيږي، نو څکه ورته قوم وايي: **{فَلَمَّا تَرَٰٓءَا ٱلْجَمْعَانِ قَالَ أَصْحَٰبُ مُوسَىٰٓ إِنَّا لَمُدْرَكُونَ}** [سُورَةُ الشُّعَرَاء:61]

ژباړه: کله چې دواړه ډلې سره مخامخ شوې، نو د موسی عليه السلام ملګرو چيغه کړه چې موږ خو ونيول شو.

خو موسی عليه السلام ورته وايي: **{قَالَ كَلَّآ ۖ إِنَّ مَعِىَ رَبِّى سَيَهْدِينِ}** [سُورَةُ الشُّعَرَاء:62]

ژباړه: موسی عليه السلام وويل: "هيڅکله نه، زما سره زما رب دی، هغه به هرومرو ما ته لارښوونه وکړي.

هماغه وو، چې موسی عليه السلام ته رب امر کوي چې په امسا دې بحر ووهه: **{فَأَوْحَيْنَآ إِلَىٰ مُوسَىٰٓ أَنِ ٱضْرِب بِّعَصَاكَ ٱلْبَحْرَ ۖ فَٱنفَلَقَ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَٱلطَّوْدِ ٱلْعَظِيمِ}** [سُورَةُ الشُّعَرَاء:63]

ژباړه: موږ موسی عليه السلام ته د وحي په وسيله حکم وکړ چې: "سمندر په خپله لکړه ووهه!. نو په ناڅاپي ډول سمندر وچاوده او د هغه هره ټوټه د يو لوی غره په څېر شوه.

دلته رب العالمين قادر و چې د دې بشر د حرکت او اسبابو استعمالولو نه بغير دا بحر کې لارې جوړې کړي، خو رب العالمين دا ښودنه انسانانو ته کوي چې خپل وس او اسباب به دنيا کې استعمالوئ.

٥ـ د رسول الله صلی الله عليه وسلم زندګي او سيرت که : مطالعه کړو نو د هجرت څخه راواخله د دښمنانو سره د معرکو او د نبوي دولت د جوړولو په دوران کې يې د اسبابو څخه استغناء نده کړې بلکې خپله يې هم اسباب استعمال کړي او مؤمنانو ته يې هم توصيه کړې لکه چې رسول الله صلی الله عليه وسلم هجرت کوي د علي رضي الله په خپل ځای (بستره) کې د دې په خاطر څملاوه چې کفارو ته دهوکه ورکړي، او د شپې د خطري علاقې څخه ووځي، د استخباراتي معلوماتو لپاره يې عبد الله ابن ابي بکر رضي الله عنه انتخاب کړ، بيا د لارې لپاره ځانته رهبر پيدا کوي، د لارې لپاره ملګری پيدا کوي، توښه او سورلي هم له ځانه سره اخلي، په هغه لار باندې اول حرکت کوي چې د خلکو فکر هغې طرف نه اوړي.

نو ورونو دا ټول هغه ظاهري او مادي اسباب دي، چې رسول الله صلی الله عليه وسلم د خپل هدف لاسته راوړلو او هدف ته د رسيدلو په خاطر استعمال کړي، همدارنګه جنګونو کې زغرې استعمالول، خندقونه کنستل دا هم اسباب دي، چې رسول الله صلی الله عليه وسلم دا ټول استعمال کړي دي.

نو مقصد دادی ورونو چې د رب العالمين د نصرت د اسبابو څخه دويم قسمه اسباب مادي او ظاهري اسباب دي چې مؤمن به د هغې هم لحاظ ساتي هغه به برابروي او په دې باب کې به غفلت نکوي.

د ظاهري او مادي اسبابو قِسمونه:

د کفارو سره په مبارزه او جهادونو کې او د تمکين حاصلولو لپاره يوازې بدني اعداد يا يوازې د اسلحې اعداد ندی، بلکې په جهادي مبارزه کې که د رسول الله صلی الله عليه وسلم زندګۍ ته وګورو نو د رب العالمين له طرفه د تمکين د لاسته راوړلو په لار کې هغه قسما قسم اسباب په کار اچولي، ترڅو خپل هدف ته ورسيږي، په دښمنانو باندې رب العالمين هغه ته غلبه ورکړي او يو اسلامي دولت د مؤمنانو لپاره تأسيس کړي چې د هغې له جملې څخه اولنی سبب:

١: مهاجرينو برابرول او د هغوی لپاره د مناسبو ځايونو برابرول.

دا د تمکين د ظاهري اسبابو

څخه یو سبب دی.
رسول الله صلی الله علیه وسلم هم د دار الاسلام په رامنځته کیدو کې او د تمکین لاسته راوړلو کې د مهاجرینو په برابرولو کې پوره کوشش کولو د دې لپاره چې د الله تعالی مرسته او مددونه راشي او رب په ځمکه کې مؤمنانو ته تمکین ورنصیب کړي چې دې باب کې به د قران کریم ایاتونه هم وخت په وخت نازلیدل، او رسول الله صلی الله علیه وسلم به هم ترغیبات ورکول ترڅو خلک هجرت ته تیار شي سره د دې چې هجرت کوم چکر نه و، چې سړي به خپل نفس ته راحت پکې ورکولو بلکې هجرت پدې معنی و چې د خپل کور او کلي نه جدا کیدل، د خپلو خپلوانو څخه جدایې، د خپلو اولادونو څخه جدا کیدل د خپلو باغونو او مالونو څخه جدا کیدل دا به اسان کار نه و، خو لیکن دا یو ظاهري سبب و، چې مؤمنان باید هجرت وکړي او یو ځای یې قوت راجمعه شي او د یو اسلامي دولت بنیاد کیږدي او دې باب کې الله تعالی مؤمنانو ته اشارات وکړل: لکه د سورة زمر ایات نازل شو: **{قُلْ يَٰعِبَادِ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا رَبَّكُمْ لِلَّذِينَ أَحْسَنُوا فِي هَٰذِهِ الدُّنْيَا حَسَنَةٌ وَأَرْضُ اللَّهِ وَٰسِعَةٌ إِنَّمَا يُوَفَّى الصَّٰبِرُونَ أَجْرَهُم بِغَيْرِ حِسَابٍ}** [سُورَةُ الزُّمَر : 10]
ژباړه: اې پیغمبره ووایه: "اې د الله بندګانو چې ایمان مو راوړی دی، د خپل رب څخه ووېرېږئ. کومو کسانو چې په دې دُنیا کښې نیک چلند غوره کړی دی، د هغو لپاره ښېګڼه ده. او د الله ځمکه پراخه ده. صبر کوونکو ته به خپل اجر بې حسابه ورکړای شي."
بیا د سورة کهف نزول وشو او دې خبرو ته پکې اشارې وشوې، چې څه ځوانان وو، په خپل رب یې ایمان راوړی و او بیا یې د خپلو ښارونو څخه هجرت کړی و، پدې کې هم د مؤمنانو تربیت او هجرت ته د ترغیب کولو او د خپل وطن څخه د جدایۍ طرف اشارې وې، چې مؤمنان به خپل وطن خپل کلی او کور، خپل مالونه او ځمکې د عقیدې او ایمان ساتلو، او د اسلامي دولت د قائمولو په خاطر پرېږدي.
د سورة نحل ایاتونه نازل شول چې الله تعالی پکې تصریح وکړه: **{وَالَّذِينَ هَاجَرُوا فِي اللَّهِ مِن بَعْدِ مَا ظُلِمُوا لَنُبَوِّئَنَّهُمْ فِي الدُّنْيَا حَسَنَةً وَلَأَجْرُ الْءَاخِرَةِ أَكْبَرُ لَوْ كَانُوا يَعْلَمُونَ}** [سُورَةُ النَّحل: 41]
ژباړه: کومو خلکو چې د ظلم له زغملو وروسته د الله په خاطر هجرت کړی دی، هغو ته به موږ په همدې دنیا کې ښه استوګنځای ورکړو او د اخرت ثواب خو ډېر لوی دی، کاشکې هغه مظلومان وپوهیږي.
نو دې ټولو ایاتونو کې دیته اشاره ده چې د رب العالمین د نصرت او تمکین د حاصلولو لپاره به مؤمنان هجرتونه کوي، قربانۍ به ورکوي بیا به رب تمکین ورکوي دا د الله قانون او سنت ندی چې هر سړی دی په کور ناست وي یواځې په معنوي اسبابو دی اکتفا کوي او هیڅ حرکت دې نکوي، هیڅ قربانۍ ته دې نه تیاریږي، کور او کلی نه شي پریښودلای، پټي او باغ نشي پریښودلای او تمه د تمکین کوي، د دښمنانو مغلوبیدل غواړي دا د رب سنت نه دی.

مجاهدینو ته ځای او مکان برابرول:

کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ملګري هجرت ته تیار کړل، نو عملاً یې د حبشې پر لور ولیږل اګر که هلته دار الاسلام نه و، خو دار الأمن و د مسلمانانو لپاره د امن ځمکه وه، او د هغې څخه وروسته یې مصعب ابن عمیر رضي الله عنه د مدینې پر لور ولیږه، ترڅو د هجرت او د اسلامي دولت د بنیاد ایښودو لپاره زمینه سازي وکړي اګر چې مدینه هم دغه وخت د یهودو او مشرکینو کور و، خو رسول الله صلی الله علیه وسلم دا ظاهري اسباب په کار واچول تر څو تمکین لاسته راوړي.
زمونږ او ستاسې اوسني هجرتونه هم د همدې جملې څخه دي اګر که دار الاسلام ته نه دي، خو د تمکین او د دارالاسلام د حاصلولو په خاطر ملګري جمعه کول او د یو نظم لاندې یې راوستل دا د تمکین لپاره سبب او مقدمه ده، نو هجرت یوازې دار الاسلام ته نه وي، بلکې په هجرت کې اقسام دي حبشې ته صحابه کرامو هجرت وکړ، مدینې ته اوائلو کې ځینې صحابه کرام لاړل لکه (أبو سلمة بن عبد الأسد، عامر بن ربيعة د خپلې ښځې ليلى بنت أبي حَثْمَة سره) او داسې نور.
نو هغه هم دار الاسلام نه و، بلکې د تمکین لاسته راوړلو په خاطر هجرت کول خپل کلی کور پریښودل، دا هم

هجـرت دی.

نـو اولنـی ظاهـري سـبب د نـصرت او تمکیـن هغـه هجـرت تـه ملګـري برابـرول او هغـوی تـه ځـای د هجـرت برابـرول دي.

- دويـم مـادي او ظاهـري سـبب د اسـبابو د نـصرت او تمکيـن ځخـه:

۲ إعدادالعدة:

د قتـال او جهـاد لپـاره تیـاری کـول، د جنـګ اسـباب برابرول، مجاهدينـو تـه نظامـي، عسـکري، او اداري تربيتونـه ورکـول، دا ټـول پـه اعـداد کـې شـامل دي.

د اعـداد ډيـر قسـمونه دي، چې پـه هـر يـو بـه جـدا خـبره کـوو ان شـاءالله خـو اول بـه د رب العالميـن پـه توفيـق سره پـه هغـه اسـبابو او نظامـي وسـائلو خـبره کـوو چـې د قتـال او جهـاد پـه لار کـې اسـتعماليږي، چـې مجاهديـن بايـد هغـه حاصـل کـړي او د دښـمنانو پـر وړانـدې يـې اسـتعمال کـړي.

ځکـه رب العالميـن پـه مؤمنانـو جهـاد فـرض کـړی، چـې دعـوت بـه کـوي او د خپـل ناموس ځخـه بـه دفـاع کـوي، د خپلـو مسـتضعفينو وروڼـو او خوينـدو دفـاع بـه کـوي، د دنيـا ځخـه بـه د شرک او کفـر ټغـر ورټولـوي، تمکيـن بـه لاسـته راوړي او د همـدې تمکيـن دفـاع رب العالميـن پـه مؤمنانـو فـرض کـړي.

نـو کله چـې دا د مؤمـن فريضه ده نـو پـدې لار کـې چـې کـوم اسـبابو تـه ضرورت وي، کومـو تربيتونـو تـه ضرورت وي، هغه هـم د دې فريضـې تابـع دي چـې مؤمـن به هغـه وسـائل او اسـباب برابـروي.

همـدا وجـه ده چـې سـورة انفـال کـې رب العالميـن پـه اعـداد بانـدې امـر کـړی:

قـال تعالـى: {وَأَعِـدُّوا لَهُـم مَّـا اسْـتَطَعْتُم مِّـن قُـوَّةٍ وَمِـن رِّبَـاطِ الْخَيْـلِ تُرْهِبُـونَ بِـهِ عَـدُوَّ اللَّـهِ وَعَدُوَّكُـمْ وَآخَرِيـنَ مِـن دُونِهِـمْ لَا تَعْلَمُونَهُـمُ اللَّـهُ يَعْلَمُهُـمْ} [سُـورَةُ الأَنفَـال : 60]

ژبـاړه: او تاسـې تـر خپلـې وسـې ډيـر زيـات طاقـت او تيـار زيـن کـړي اسـونه، د هغـوی د مقابلـې لپـاره برابـر کـړئ، تـر ځـو چـې پـه دې وسـيله د اللـه پـر دښـمنانو، پـر خپلـو دښـمنانو او پـر هغـو نـورو دښـمنانو هيبـت راولـئ، چـې تاسـې يـې نـه پيژنـئ خـو اللـه يـې پيـژني.

دې ايـات کـې رب العالميـن ډيـر نـا اشـنا کلـمات ذکـر کـړي او هـره کلمـه کـې يـې جـدا فوائـد او مسـائل پراتـه دي.

اول: دا چـې (وَأَعِـدُّوا) دا امـر دی او امـر د وجـوب لپـاره وي، بيـا خـاص طـور کلـه چـې جهـاد او قتـال پـه مسـلمانانو فـرض وي، کلـه چـې تمکيـن في الارض نـه وي مؤمنانو سره، نـو داسـې وخـت کـې خـو اعـداد کـول، اسـباب او وسـائل د جهـاد او قتـال برابـرول پـه طريـق اولـی بانـدې فـرض او واجـب دي.

بـل: دا امـر هـر مؤمـن مکلـف تـه شـامل دی.،کـه هغـه د هـر ملـک سره تعلـق لـري، د نـړۍ پـه هـر کونـج کـې وي، د هرې ژبـې او قـوم سره تعلـق لـري د دې ځخـه مسـتثنی نـه دی.

دويـم: ضمـير الغائـب (لَهُـمْ) چـې د دې کفـارو مقابـل کـې دا اعـداد او اسـباب او وسـائل برابـر کـړئ دې کـې بيـا د نـړۍ ټـول کفـار شـامل دي، د مؤمـن اعـداد او تيـاری، د مؤمنانـو اسـباب او وسـائل، او د مؤمنانـو غـشي بـه پـه ټولـو کفـارو ويشـتل کيـږي، کـه يهـود دي، کـه نصـارى دي، کـه هنـدوان او مجـوس دي، او کـه مرتديـن دي دا ټـول پکـې شـامل دي.

نـو مقصـد دا چـې مؤمنـان بـه تيـاری کـوي او د دې تيـاري هـدف او مقصـد بـه يـې د کفـارو ځپـل او د تمکين لاسـته راوړل او د هغـه ځخـه دفـاع کـول وي.

دريـم: إعـداد المسـتطاع: څومـره چـې د مؤمنانـو وس او طاقـت وي تـر اخـري وسـعې پـورې بـه د رب العالميـن پـه لار کـې اعـداد کـوي او اسـباب او وسـائل بـه برابـروي، نـو د (مَّـا اسْـتَطَعْتُم) همـدا معنـی ده.

دا نـه چـې مؤمـن کوشـش نـدی کـړی، خپـل وسـعه يـې نـده اسـتعمال کـړی او وايـې چـې زمـا اسـتطاعت نشـته، زه فلانـې اسـباب نشـم جوړولـی، نـه بلکـې دا موجوده وسـعه او جهـد دې چـې کلـه اسـتعمال کـړ او ځـه لاس تـه نـه راتلـل بيـا دا خـبره کـول يـوه معنـی لـري.

ځلـورم: (مِّـن قُـوَّةٍ) دلتـه يـې (قـوة) نکـره ذکـر کـړی او پـه نکـره کـې معنـی د عمـوم وي نـو دلتـه معنـی داده چـې (خُـذوا مـن کل نـوع مـن أنواع القـوة مـا اسـتطعتم، ولا تترکوا جانبًـا مـن جوانـب القـوة إلا وقـد أخذتـم منـه المسـتطاع) معنـی دا چـې تاسـې د هـر قسـمه د اقسـامو د قـوت ځخـه حاصـل کـړئ او يـو قسـم د اقسـامو د قـوت ځخـه تاسـې مـه تـرک کـوئ څومـره مـو چـې وسـعه وي.

لـه همـدې وجـې تاسـې کفـار وګـورئ هغـوی د باطـل هـدف او د باطـل لپـاره څومـره محنت کـړی، څومـره کوشـشونه يـې کـړي، چـې اوس ورسره د يـو

قسم اسلحو کمی نشته! دا مسلمان هم کولای شي بلکې مسلمانان د هغوی څخه ډیر ذهین او زیرکه دي، د کفارو دماغ خو شرابو، فحشاؤ او نورو بدفعلیو خراب کړي اما مؤمن د دې څخه بچ دی خو دومره ده چې مؤمنانو دی باب کې غفلت کړی، نه یې ځانته فرصتونه برابر کړي او نه یې د فرصتونو څخه استفاده کړې.

د دې اعداد پر وړاندې چې کوم خنډونه دي، هغه خنډونه یې ندي لرې کړي، هغه قیدونه چې د مسلمانانو پر وړاندې دي هغه قیدونه یې نه دي مات کړي، په دې باب کې حریت او ازادي یې نده حاصله کړې.

دا قسمه اعداد زمونږ او ستاسې د طاعاتو څخه دی دا زمونږ او ستاسې عبادات دي، ترڅو چې دا قسم اعداد ته د طاعت او عبادت په سترګه مسلمانان ونه ګوري همداسې به بې برخې پاتې وي.

اسلامي دولت په عراق او شام کې په لنډه موده کې چې دی خبرې ته متوجه و څومره اسباب او وسائل یې اختراع کړل، د اطلاعاتو او بمبار طیارې هغوی جوړې کړې، د میزایلو او راکیټونو کارخانې هغوی برابرې کړې، د اسلحو اقسام هغوی برابر کړل، د متفجراتو ډیپوګانې هغوی ډکې کړې او داسې نور ...

او هغه تنظیمونه چې دا مفکوره ورسره نشته د نورو کفارو په قیدونو کې ورځې شپې تیروي په لسګونه کاله وشول خو یوه اختراع نه لري!

نو مقصد دادی چې مجاهدین به مختلف قسمه انواع او وسائل د دښمنانو پر وړاندې تیاروي:

دا ایات رسول الله صلی الله علیه وسلم ملګرو ته په منبر ولوست او ورته یې وویل: **(عَنْ أَبِي عَلِيٍّ ثُمَامَةَ بْنِ شُفَيٍّ ، أَنَّهُ سَمِعَ عُقْبَةَ بْنَ عَامِرٍ ، يَقُولُ : سَمِعْتُ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ وَهُوَ عَلَى الْمِنْبَرِ ، يَقُولُ: "{ وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ}** [سورة الأنفال آية 60]..**(أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمْيُ ، أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمْيُ ، أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمْيُ ")** [صحيح مسلم]

ژباړه: د ابو علي ثمامه بن شُفَي نه روایت دی چې ده د عقبه بن عامر څخه واوریدل چې ویل یې: ما د رسول الله صلی الله علیه وسلم څخه واوریده پداسې حال کې چې هغه په منبر ناست و او ویل یې:" **{وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ".}** او تاسې تر خپلې وسې ډېر زیات طاقت، د هغوی د مقابلې لپاره برابر کړئ" خبردار یقیناً دا قوت نښه ویشتل دي، خبردار یقیناً دا قوت نښه ویشتل دي، خبردار یقیناً دا قوت نښه ویشتل دي (درې ځله یې وویل).

دې حقیقت کې یو صورت دی د قوة چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ملګرو ته ذکرکړ، نور دا ایات عام دی، ټولو قسمونو د قوت ته شامل دی.

پنځم: (وَمِن رِّبَاطِ الْخَيْلِ) اسونه تربیه کول او په جنګونو کې استعمالول دا هم د اعداد او قوت بله نوعه ده.

بلکې دلته یې (رِّبَاطِ الْخَيْلِ) د (قوة) او رمي څخه وروسته ذکر کړ، دې کې رب العالمین د جهاد او د قتال طریقه او چل هم مؤمنانو ته ښایي چې اول په دښمنانو غشي وولئ، بمبار یې کړئ بیا ورباندې اسونه ورزغلوئ، صحابه کرامو به هم همداسې کول، کله چې صحابه کرامو به غشي وویشتل، د هغه نه وروسته به یې اسونه په دښمنانو باندې ورخوشې کړل، لکه اوس وخت کې دا طریقه دښمنان هم استعمالوي، چې یوځای باندې بمبار وکړي او میزایل، هوانونه، او نوره اسلحه استعمال کړي، بیا له هغې نه وروسته خپل ټانګونه او پیدل راوړاندې کوي، د رسول الله صلی الله علیه وسلم په زمانه کې اسونو هم د ټانګونو په حیثیت درلود، بلکې آسونو کې تر قیامته پورې رب العالمین برکت اچولی او مسلمانان به یې استعمالوي لکه حدیث کې نقل دي.

(عَنْ عُرْوَةَ بْنِ الْجَعْدِ ، عَنِ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ ، قَالَ : " الْخَيْلُ مَعْقُودٌ فِي نَوَاصِيهَا الْخَيْرُ إِلَى يَوْمِ الْقِيَامَةِ") [بخاري]

ژباړه: د عروة بن جعد نه روایت دی،.هغه یې د نبي صلی الله علیه وسلم څخه نقل کوي چې هغه وفرمایل: د اسونو په تندو کې خیر تړل شوی د قیامت تر ورځې پورې.

اعداد او تیاری نکول د جهاد او قتال لپاره، اسباب او وسائل ورته نه برابرول دا رب العالمین د نفاق علامه ګرځولې:

قال تعالی: **{وَلَوْ أَرَادُوا الْخُرُوجَ لَأَعَدُّوا لَهُ عُدَّةً وَلَٰكِن كَرِهَ اللَّهُ انبِعَاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَقِيلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقَاعِدِينَ }** [سُورَةُ التَّوبَة:

[46

ژباړه: که په رښتیا سره هغوی د وتلو اراده درلودلای، نو د دې لپاره به یې څه تیاری نیولی وای، خو د هغو پاڅون له سره د الله خوښ نه ؤ، ځکه خو یې هغوی سُست کړل او وویل شول چې له ناستو (خلکو) سره کښېنئ.

همدا وجه ده ورونو چې دین اسلام تجهیز الغازي (مجاهد ته اسلحه او اسباب برابرول) ته ترغیب ورکړی، د هغه فضائل یې بیان کړي پدې خاطر چې مجاهدین مسلح شي، اسباب او وسائل د جهاد او قتال لپاره برابر شي:

(عن زَيْدُ بْنُ خَالِدٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ، قَالَ: " مَنْ جَهَّزَ غَازِيًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ فَقَدْ غَزَا، وَمَنْ خَلَفَ غَازِيًا فِي سَبِيلِ اللَّهِ بِخَيْرٍ فَقَدْ غَزَا") [بخاري]

ژباړه: د زید بن خالد رضي الله عنه څخه روایت دی، چې رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل: چا چې د الله په لار کې مجاهد (په اسلحه او توښه) سنبال کړ یقیناً چې ده غزا وکړه او څوک چې د الله په لار کې د مجاهد د کورنۍ په کفالت کې پاتې شو ده غزا وکړه.

قران ته که لږ سړی متوجه شي رب العالمین بار بار مونږ او تاسې ته اشارات کوي چې ای مؤمنانو اسباب مې پیدا کړي، اوسپنه مې پیدا کړې لږ حرکت تاسې وکړئ اسباب او وسائل ترینه جوړ کړئ لکه سورة حدید کې الله تعالی فرمايي: **{وَأَنزَلْنَا الْحَدِيدَ فِيهِ بَأْسٌ شَدِيدٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَلِيَعْلَمَ اللَّهُ مَن يَنصُرُهُ وَرُسُلَهُ بِالْغَيْبِ إِنَّ اللَّهَ قَوِيٌّ عَزِيزٌ}** [سُورَةُ الحَدِيد : 25]

ژباړه: او اوسپنه مو راکوزه کړه چې په هغې کښې ډېر زور دی او د خلکو لپاره ګټې دي، دا د دې لپاره شوي دي چې الله معلومه کړي چې څوك د هغه له لیدلو پرته د هغه او د هغه د پیغمبرانو مرسته کوي. بېشکه الله ډېر قوي او برلاسی دی.

نو دې ایات کې اشاره ده چې اوسپنه کې فوائد دي، باید اسلحې ورڅخه جوړې شي، د دښمن مقابل کې ورڅخه استفاده وشي، او همدا اسباب د الله او د رسول او د دین اسلام د نصرت لپاره استعمال شي.

احادیثو کې هم رسول الله صلی الله علیه وسلم ترغیبات ورکړي:

عَنْ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ عَبْدِ الرَّحْمَنِ بْنِ أَبِي حُسَيْنٍ ، أَنَّ رَسُولَ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ : " (إِنَّ اللَّهَ لَيُدْخِلُ بِالسَّهْمِ الْوَاحِدِ ثَلَاثَةً الْجَنَّةَ، صَانِعَهُ يَحْتَسِبُ فِي صَنْعَتِهِ الْخَيْرَ، وَالرَّامِيَ بِهِ، وَالْمُمِدَّ بِهِ، وَقَالَ : ارْمُوا وَارْكَبُوا، وَلَأَنْ تَرْمُوا أَحَبُّ إِلَيَّ مِنْ أَنْ تَرْكَبُوا، كُلُّ مَا يَلْهُو بِهِ الرَّجُلُ الْمُسْلِمُ بَاطِلٌ إِلَّا رَمْيَهُ بِقَوْسِهِ، وَتَأْدِيبَهُ فَرَسَهُ، وَمُلَاعَبَتَهُ أَهْلَهُ، فَإِنَّهُنَّ مِنَ الْحَقِّ")

[ترمذي رقم الحديث 1559]

ژباړه: د عبد الله بن عبد الرحمن بن ابی حسین څخه روایت دی، چې رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل: یقیناً الله تعالی په یو غشي درې کسان جنت ته داخلوي: د هغې جوړوونکی چې نیت یې په کې د اجر وي، او ویشتونکی په هغې سره، او هغه چې رسَوي (وړي) هغې لره (مجاهدینو ته) او ویې فرمایل: نښه ویشتل وکړئ او سورلي وکړئ، او هغه چې تاسې ویشتل کوئ ماته له سوارۍ څخه ډېر محبوب دی، ټولې هغه مشغلې (لوبې، تفریح) چې مسلمانان یې کوي بې اجره دي، پرته د نښې ویشتلو نه په لیندۍ خپله، او تربیه ورکول آس خپل ته، او د خپل اهل سره لوبې کول د هغه، ځکه چې دا د حق څخه دي.

نو په همدې اساس دا دویم مادي او ظاهري سبب د تمکین او د نصرت شو چې (اعداد العدة) د قتال او جهاد لپاره او د دښمنانو مقابله کې اسباب او وسائل برابرول او مختلف قسمه اسلحې برابرول. دې باب کې به مجاهدین غفلت نه کوي، بلکې د اختراع او نوښت فکر به مجاهدینو کې موجود وي، دې باب کې به محنت کوي، ځان به یو ځای ته رسوي.

دریم سبب: التدریب:

تربیت کول او ټرینګ کول:

تدریب دا یوه عامه کلمه ده او د دې لاندې ډېر قسمونه د تربیت داخل دي چې مجاهد به قسما قسم تربیتونه کوي، د دښمنانو پر وړاندې به په هر میدان کې زده کړه کوي، او ځان به په مختلفو علومو سنبالوي، چې یو یو باندې مستقل د الله د توفیق نه وروسته خبره کوو.

د تدریب اقسام :

ا: العسکري ـ التدریب:

عسکري تربیتونه کول.

د عسکري او نظامي اسبابو او وسائلو ټرینګ او تربیت کول، د هغې علم حاصلول او ځان وربانديې پوهول،

ځکه مجاهدين خو به ظاهري اسباب زيات برابر کړي، خپل اقتصاد به پرې مصرف کړي، کفارو څخه به يې غنيمت کړي، خو کله چې د هغه اسبابو د استعمال طريقه بانديې مجاهدين نه پوهيږي او يا د هغې علم ورسره نه وي، نو بيا هم دا اسباب او وسائل عبث دي، نو په همدې اساس مجاهدين به د نظامي او عسکري اسبابو او وسائلو برابرولو تر څنګ د همدې اسبابو تدريب او ټرېنينګ کوي، ځکه دا د رب العالمين حکم دی او د الله تعالی دا امر ورته شامل دی چې **{وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ}**

ځکه مخکې مو حديث د مسلم ذکر کړی و چې رسول الله صلی الله عليه وسلم په ممبر بانديې صحابه کرامو ته وفرمايل: **(أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمْيُ، أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمْيُ، أَلَا إِنَّ الْقُوَّةَ الرَّمْيُ)**" [صحيح مسلم]

ژباړه: خبردار يقيناً دا قوت نښه ويشتل دي، خبردار يقيناً دا قوت نښه ويشتل دي، خبردار يقيناً دا قوت نښه ويشتل دي (درې ځله يې وويل).

په اسلامي نظام کې به د مجاهدينو لپاره مستقل معسکرات جوړيږي د دې لپاره چې د دښمنانو پر وړاندې ورته عسکري او نظامي زده کړې ورکړل شي، د اسلحو او متفجراتو طريقې ورته وروخودل شي، چې لله الحمد زمونږ او ستاسې نظام کې هم ديته پوره توجه شوې د تأسيسو تر څنګ د کتائبو تربيتونه مجاهدينو ته ورکول کيږي، د توپخانې تر څنګ مجاهدينو ته د متفجراتو معسکرات جوړ شوي.

د دې وجه هم دا ده چې دا د تمکين او د رب العالمين د نصرت ظاهري او مادي اسباب دي چې رب العالمين مؤمنانو ته پرې امر کړی دی تر څو د معنوي او مادي اسبابو په استعمال سره پر خپلو دښمنانو غالبه شي او دعوت د نړۍ هر لور ته ورسوي، او د رب پر ځمکه د رب قانون حاکم کړي.

صحابه کرام زمونږ او ستاسې لپاره غوره نمونې دي، د محمد رسول الله صلی الله عليه وسلم په معسکر کې روزل شوي عسکر وو، هغوی د رب العالمين په نصرت سره د نړۍ ګوټ ګوټ ته د اسلام دعوت ورساوه.

هغوی د هغه وخت او اسبابو ماهرين وو، هغوی په نيزو او غشو ويشتلو کې اعلا تربيتونه حاصل کړي وو، د هغوی د تورو مقابله کې به کفارو لحظه مقاومت نشو کولای، هغوی د آس په سورلۍ کې خصوصي مهارت درلوده، د لامبو ترڅنګ يې د غرونو په ختلو کې خاص تجربې درلودې.

ځکه رسول الله يې تربيت کولو، وخت په وخت به يې ترغيبات ورکول عملاً به رسول الله صلی الله عليه وسلم ورسره په عسکري تمريناتو کې برخه اخيستله. امام بخاري رحمه الله په کتاب الجهاد کې باب لګولی (باب التحريض على الرمي و قول الله تعالى: {وَأَعِدُّوا لَهُمْ مَا اسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ}. بيا يې حديث ذکر کړی.

عَنْ يَزِيدَ بْنِ أَبِي عُبَيْدٍ ، حَدَّثَنَا سَلَمَةُ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، قَالَ : خَرَجَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ عَلَى قَوْمٍ مِنْ أَسْلَمَ يَتَنَاضَلُونَ بِالسُّوقِ، فَقَالَ : " ارْمُوا بَنِي إِسْمَاعِيلَ فَإِنَّ أَبَاكُمْ كَانَ رَامِيًا وَأَنَا مَعَ بَنِي فُلَانٍ لِأَحَدِ الْفَرِيقَيْنِ فَأَمْسَكُوا بِأَيْدِيهِمْ ، فَقَالَ : مَا لَهُمْ قَالُوا وَكَيْفَ نَرْمِي وَأَنْتَ مَعَ بَنِي فُلَانٍ ، قَالَ : ارْمُوا وَأَنَا مَعَكُمْ كُلِّكُمْ)" [صحيح بخاري]

ژباړه: د يزيد بن ابي عبيد نه نقل دي چې سلمه رضي الله عنه مونږ ته بيان کړی چې ويل يې: رسول الله صلی الله عليه وسلم د اسلم په قبيله راووتو چې په بازار کې يې په غشو ويشتلو مسابقه کوله پس ويې ويل: ای د اسماعيل (عليه السلام) اولاده نښې ولئ ځکه ستاسې پلار نښه ويشتونکی و او زه د فلاني قوم سره يم يو د دې دوه ډلو سره، پس هغوی خپل لاسونه بند کړل، هغه وويل: څه وجه ده د دوی لپاره (چې مسابقه يې پريښوده) هغوی وويل: څرنګه به مونږ ويشتل وکړو حال دا چې ته د فلاني قوم سره يې هغه وويل: ويشتل وکړئ زه تاسې ټولو سره يم.

له دې حديث څخه معلوميږي چې محمد رسول الله صلی الله عليه وسلم خپلو ملګرو ته هم ترغيب ورکولو، هم امر خپلو عسکرو ته کوي، او هم ورسره عملاً برخه اخلي!

نو عسکري زده کړې کول، عسکري اسبابو او وسائلو بانديې ځان پوهول دا زمونږ او ستاسې فريضه ده او دا د نصرت او تمکين اسباب دي چې مؤمنان به يې برابروي او د معنوي اسبابو تر څنګ

به يې استعمالوي.

بل حديث کې هم نقل دي:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ، قَالَ: (" بَيْنَا الْحَبَشَةُ يَلْعَبُونَ عِنْدَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِحِرَابِهِمْ، دَخَلَ عُمَرُ فَأَهْوَى إِلَى الْحَصَى فَحَصَبَهُمْ بِهَا، فَقَالَ: دَعْهُمْ يَا عُمَرُ") [صحيح البخاري]

ژباړه: د ابوهريره رضي الله عنه څخه روايت دی هغه وايي: يو وخت حبشيانو د نبي صلى الله عليه وسلم سره په نيزو لوبې کولې، عمر رضي الله عنه داخل شو پس قصد يې وکړ کاڼو ته پس هغوی يې ورباندې وويشتل، هغه (رسول الله صلى الله عليه وسلم) وويل: پريږده هغوی لره ای عمره!

بل روايت کې راځي: **عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ ، قَالَ : "(كَانَ أَبُو طَلْحَةَ يَتَتَرَّسُ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ بِتُرْسٍ وَاحِدٍ، وَكَانَ أَبُو طَلْحَةَ حَسَنَ الرَّمْيِ، فَكَانَ إِذَا رَمَى تَشَرَّفَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فَيَنْظُرُ إِلَى مَوْضِعِ نَبْلِهِ")** [صحيح البخاري]

ژباړه: د انس بن مالک رضي الله عنه څخه روايت دی هغه فرمايي: ابو طلحه رضي الله عنه به ځان ساته د نبي صلى الله عليه وسلم سره په يو ډال او ابو طلحه رضي الله عنه ډير ښه نښه ويشتونکی و پس هغه به چې کله نښه ويشتله نبي صلى الله عليه وسلم به سر ورجيګ کړ پس د غشي د لړيدو ځای ته به يې کتل.

دې حديث کې اهل علم وايي چې: **(فيه: الحَثُّ على تَعلُّمِ الرَّميِ وفُنونِ القِتالِ.)**

پدې کې تيزي ورکول دي په زده کولو د نښه ويشتلو او په مهارتونو د جنګ سره.

نو هدف دادی چې د قتال او جهاد په اسبابو او وسائلو باندې ځان پوهول، د هغې زده کړه کول، دا د اعداد يو قسم دی، او د رب العالمين د تمکين او نصرت سبب دی، د صحابه کرامو په زمانه کې هماغه اسباب و چې هغوی يې اعلی زده کړې کړې وې، اوس وخت کې د جهاد او قتال اسباب او وسائل زيات شوي او په مختلفو بڼو او شکلونو جوړ شوي، نو مجاهدين به هم د دې اسبابو علم او زده کړې ته پوره توجو کوي، لکه د تورو او برچو تر څنګ به مجاهدين د معاصرو اسلحو زده کړه کوي، د خفيفه اسلحو څخه واخله تر ثقيله او لويو اسلحو پوري تربيتونه به کوي.

د منجنيق په ځير به د ميزايلو او توپونو مهارتونه حاصلوي، او د رب العالمين پر دښمنانو به يې ورو ي.

> د آسونو ترڅنګ به د معاصرو ټانګونو او موټرو چلولو او استعمالولو چلونه زده کوي!

د متفجراتو مهارتونه او علم به زده کوي ترڅو پرې د رب العالمين دښمنان ټوټه، ټوټه کړي.

تاسې کفار وګورئ دې باب کې خپلو عسکرو ته په کلونو کلونو تربيتونه ورکوي، بلکې عسکريت لپاره يې نظامي او حربي مکاتب او پوهنتونونه جوړ کړي، حال دا چې دين اسلام مونږ او تاسې ته بار بار د اسلحې جوړولو، تربيتونو کولو توصيه کوي، امرونه کوي، ترغيبات راکوي نو دې باب کې بايد د کفارو څخه مونږ زيات په عسکري زده کړو حريص واوسو، بايد د هغوی په نسبت مونږ قوي زده کړې وکړو.

مجاهدين بايد خپل وختونه عبث تير نکړي، د شريعت د زده کړې تر څنګ بايد عسکري کتابونه مطالعه کړي، په عسکري قوانينو باندې ځان پوهه کړي، لله الحمد خپلو مشرانو راته داسې کتابونه ليکلي چې مناسب ده چې هر مجاهد يې حفظ کړي، او ټول عمر په خپله مبارزه کې ورڅخه فائدې او ګټې واخلي.

دويم قسم: التدريب البدني يا اعداد البدني

بدني تربيت او روزنه کول.

دا قسم تدريب هم مهم دی، ځکه مجاهدين که زيات اسباب ولري، د وسائلو په لحاظ هم سنبال وي خو چې بدن او وجود کې د انسان دا استطاعت او قوت نه وي چې دا اسباب استعمال کړي، نو د دې اسبابو او وسائلو کومه فائده بيا نشته.

بلکه دا چې بايد مجاهد په هر ډګر کې د خپلو دښمنانو پر وړاندې مجَهَّز او تيار وي، که هغه د علم او هنر ميدان وي بايد مجاهد پکې د دښمن پر وړاندې قوي او مظبوط وي، که د ټکنالوژۍ او اسبابو ډګر وي بايد مجاهد يې پر وړاندې سنبال وي، که د توري او برچې ميدان وي، بايد مجاهد ورته تربيت شوي وي، که لاس په لاس معرکه وي نو هم بايد مجاهد د بدني مهارتونو په لحاظ امده او تربيت شوی وي.

د رسول الله صلى الله عليه

وسلم عسکر صحابه کرام تاسې وګورئ د هغوی زندګي او د هغوی نظام زمونږ لپاره منهج او تګلاره ده، هغوی په هر بخش کې روزل شوي خلک وو، د بدنونو په لحاظ قوي او مضبوط خلک وو او پدې عقیده او مفکوره وو چې د دښمنانو پر وړاندې باید په جسمي او بدني لحاظ مسلمانان قوي او مظبوط وي، خپلو دښمنانو ته به یې د خپل بدني او جسماني قوت اظهار هم کاوه، د سیرت کتابونو لیکلي کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم د حدیبیې د سولې څخه وروسته عمره کوله مشرکانو استهزاګانې کولې چې د دوی بدنونه د مدینې (یثرب) تبو او مرضونو خراب کړي، رسول الله صلی الله علیه وسلم خپلو ملګرو ته وایې چې واښایئ دا خپلې متې او قوت دې مشرکانو ته:

(فلمَّا دخلَ رسولُ اللَّهِ المسجدَ اضطبعَ بردائِهِ، وأخرجَ عضدَهُ اليُمنى، ثمَّ قالَ: رحمَ اللَّهُ امرأً أراهمُ اليومَ من نفسِهِ قوَّةً) [البداية والنهاية و السيرة النبوية لابن هشام]

ژباړه: پس کله چې رسول الله صلی الله علیه وسلم مسجد (حرام) ته داخل شو خپل څادر یې د ښی اوږې لاندې راتاو کړ او ښي متې یې راوویسته بیا یې وویل: الله دې په هغه سړي رحم وکړي چې نن یې دوی ته خپل قوت وښوده...

نو په همدې اساس دین اسلام د بدني تربیت او روزنې پوره اهتمام کړی، هغه څیزونو څخه دین اسلام او شریعت په کلکه منعه کړې، چې د انسان بدن، جسم او عقل ته نقصان رسوي، د شرابو او نورو نشه یي موادو استعمال دین اسلام په همدې وجه حرام کړی چې دا خبائث دي او د انسان وجود او جسم خرابوي، د مؤمن قوت له منځه وړي.

همدا رنګه مریض او کمزوري انسان ته رب العالمین په فرائضو کې ډیر رخصتونه ورکړي، د مرض په حالت کې لمونځ په ناسته کول، د مسافر او مریض لپاره د روژې رخصت، بعضي معذوره خلک د جهاد او قتال څخه مستثنی کول دا هغه مواضع دي، چې د مؤمن د صحت خیال پکې ساتل شوی.

امام بخاري رحمه الله باب لګولی (باب حق الجسم في الصوم) باب دی په بیان د بدن د حق په روژه کې.

بیا یې د عبد الله بن عمرو بن العاص رضي الله عنهما روایت نقل کړی چې رسول الله صلی الله علیه وسلم ورته فرمایې: **(صُمْ وَأَفْطِرْ، وَقُمْ وَنَمْ، فَإِنَّ لِجَسَدِكَ عَلَيْكَ حَقًّا، وَإِنَّ لِعَيْنِكَ عَلَيْكَ حَقًّا)** [صحيح البخاري]

ژباړه: روژه هم نیسه او بوژه کیږه هم، د شپې لمونځ هم کوه او ویده کیږه هم، یقیناً چې د بدن لپاره په تا حق شته او یقیناً ستا د سترګې لپاره پر تا حق شته.

نو هدف دادی چې (تدریب البدن) بدن ته تربیت او روزنه ورکول، خپل جسم مضبوطول دا هم د اعداد څخه دی، مؤمن به د رب العالمین د دین د نصرت په خاطر او د جهاد او قتال په خاطر، او د دښمنانو پر وړاندې بدني تربیتونه کوي تر څو هر ډګر کې د خپل دین خدمت وکړي او د دښمنانو پر وړاندې کلکه مبارزه وکړي.

رسول الله صلی الله علیه وسلم به فرمایل:

عَنْ أَبِي هُرَيْرَةَ، قَالَ : قَالَ رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ: " (الْمُؤْمِنُ الْقَوِيُّ خَيْرٌ وَأَحَبُّ إِلَى اللَّهِ مِنَ الْمُؤْمِنِ الضَّعِيفِ، وَفِي كُلٍّ خَيْرٌ) [صحيح مسلم]

ژباړه: د ابو هریره رضي الله عنه څخه روایت دی هغه فرمایي: چې رسول الله صلی الله علیه وسلم وفرمایل: قوي مؤمن غوره دی او الله ته ډیر خوښ دی د کمزوري مؤمن څخه او په هر یو کې خیر شته.

امام نووي رحمه الله او نورو محدثینو فرمایلي چې دلته د قوة څخه (قوة الإيمان) مراد دی، خو بعضې محدثینو لیکلي چې: **(هي قوة الإيمان، والعلم، والطاعة، وقوة الرأي والنفس والإرادة، ويضاف إليها قوة البدن)** چې دا د ایمان، علم، طاعت، نظر او رأي، د نفس او ارادې او د بدن قوت ټولو ته شامل دی.

ځکه چې قوي بدن والا د دیني او دنیاوي وجایب ښه سرته رسولی شي.

قوي بدن چې کله وي نو د دښمنانو پر وړاندې صبر او تحمل ښه کولی شي، ځکه معمولي شکنجه او تعذیب پرې اثر نکوي اما کله چې بدني او جسمي لحاظه انسان کمزوری وي بیا صبر او تحمل نشي کولای.

نو په همدې اساس به مجاهدین خپل بدني او جسمي مظبوطه روزنه کوي، قوي تربیتونه به کوي.

بله وجه داده چې د جهاد او

دعوت لار کې خو مجاهدينو باندې هر قسم احوال راځي، ولږې او تندې پدې لار کې شته، هجرتونه او مزلونه دې لار کې شته، زخميان او شهيدان پورته کول پدې لار کې شته، د اسبابو او وسائلو انتقال پدې لار کې شته دا چيرې د ضعيف او کمزوري بدن والا کولای شي!

نو د دې حالاتو لپاره به مخکې له مخکې مؤمن بدني تدريب او روزنه کوي، خپل بدن او وجود به قوي کوي تر څو د کفارو په مقابله کې او د رب العالمين د دين د نصرت لپاره د دې بدن څخه بيا استفاده وکړي، همدا وجه ده چې بدني تربيت اوس د عسکري تربيت جز ګرځيدلای چې په معسکراتو کې مجاهدينو ته د نظامي زده کړو ترڅنګ بدني تربيت، ورزش، د بدن د مختلفو حرکات روزنه ورکول کيږي، ځکه په جهادي ژوند کې مؤمنان د مختلف نوعه دښمنانو سره مخامخ کيږي، کله به مسلح دښمن وي، کله به خالي سلاح دښمن سره مخ شي، کله به پهلوانانو سره مخامخ شي، هلته بايد مجاهد پهلوان وي، لکه امام بيهقي او امام ترمذي وغيره روايت نقل کړی، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم يو ورځ د ابي رکانه سره مخامخ شو، قبل الهجرة ابو رکانه د مکې يو پهلوان و، چې چا به څملولای نشو رسول الله صلى الله عليه وسلم ته يوه ورځ وايي ای محمد (صلى الله عليه وسلم) په غيږ راځې؟ هغه ورته وويل: څه به راکړې (که مې څملولې)؟ هغه ورته وويل يو ګډ زما د رمې څخه، درې ځله يې غيږ ونيوله او ابورکانه يې ځمکې ته وغورځاوه بيا ابو رکانه وويل: قسم په الله ای محمد (صلى الله عليه وسلم) زما ډېر بغير له ستا نه بل چا په ځمکه نده لګولې، رسول الله ته تسليم شو هغه ورته ګډې هم بيرته واپس ورکړې.

نو مضبوط او قوي بدن کله چې ايمان ورسره ملګری وي، عمل صالح ورسره وي دا بيا د رب العالمين لوی نعمت دی، دا مؤمن بيا هغه اعمال کوي چې د ضعيف وجود او بدن والا مؤمن يې نشي کولی.

د احزاب غزوې ته وګورئ رسول الله صلى الله عليه وسلم او صحابه کرامو خندق کنستلو څو کله به چې لويه تيږه مخته راغله او صحابه کرام به يې له ماتولو عاجز شول، نو رسول الله صلى الله عليه وسلم به يې ورته راوغوښت او هغه به په کولنګ ووهله او ماته به يې کړه.

نو په جهادي او دعوتي مبارزه کې داسې مواضع راځي چې هلته بيا قوي بدن، مضبوط جسم ته اړتيا وي، د دښمنانو پر وړاندې خندقونه کنستل، مورچې او سنګرونه جوړول، د جهاد سره تړلي خبرې دي.

همدا وجه وه رسول الله صلى الله عليه وسلم به خپله هم بدني تمرينات کول او صحابه کرام به يې هم ديته تشويقول حديث کې راځي:

عَنْ عَائِشَةَ رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا : أَنَّهَا كَانَتْ مَعَ النَّبِيِّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ فِي سَفَرٍ قَالَتْ : (فَسَابَقْتُهُ فَسَبَقْتُهُ عَلَى رِجْلَيَّ فَلَمَّا حَمَلْتُ اللَّحْمَ سَابَقْتُهُ فَسَبَقَنِي ، فَقَالَ : هَذِهِ بِتِلْكَ السَّبْقَةِ.) [مسند الإمام أحمد وسنن أبي داود]

ژباړه: د عائشې رضي الله عنها څخه روايت دی، چې هغه او نبي صلى الله عليه وسلم په يو سفر کې وو هغه وايي: ما د نبي صلى الله عليه وسلم سره منډه ووهله زه ورڅخه مخکې شوم پيدل، پس کله چې زه چاقه شوم ورسره مې (بيا) منډه ووهله، پس هغه زما څخه مخکې شو نو ويې ويل: دا د هغې مخکې والي په بدل کې.

دا حديث دلالت کوي چې رسول الله صلى الله عليه وسلم به بدني اعداد کولو.

ابن سعد رحمه الله په (الطبقات) کې د سمرة بن جندب او رافع بن خديج رضي الله عنهما کيسه هم نقل کړې، چې دواړه کم عمره وو او غوښتل يې چې د احد په غزوة کې برخه واخلي رسول الله صلى الله عليه وسلم رافع بن خديج رضی الله عنه ته اجازه ورکړه او سمره بن جندب رضی الله عنه يې واپس کولو هغه وفرمايل چې زه خو د رافع بن خديج نه تکړه يم، رسول الله صلى الله عليه وسلم ورته وفرمايل: **("تصارعا" فصرع سَمُرَةُ رافعًا، فأجازهُ رسول الله صَلَّى الله عليه وسلم في أُحُدٍ فشهدها مع المسلمين)** [تاريخ الطبري 2/61 والإصابة]

ژباړه: په مقابله ورشئ پس سمره رضي الله عنه رافع رضي الله عنه لره راوغورځاوه، پس رسول الله صلى الله عليه وسلم اجازه ورکړه د اُحد په غزوه کې

نـو د مسلمانانو سره هغـې تـه حـاضر شـو.

دیـن اسـلام کـې د نظامـي او بـدني اعـداد ډیـرې نمونـې شته چـې د رسول اللـه صلـی اللـه علیـه وسلم پـه عهـد او زمانـه کـې بـه کیدلـې لکـه
- الجـري علـی الاقـدام: پـه قدمونـو منـډه وهـل:
- الرمایـة، وهـي ریاضـة تقوي الذراعـین: نښـه ویشـتل چـې دا هـم د لاسـونو او څنګلـو د مضبـوط والي لپـاره ښـه سـپورټ دی.
- الفروسـیة ورکـوب الخیل: آس زغلـول او وربانـدې سـوریدل.
- السباحة: لامبو وهل.
- المصارعة: غیږنیونه.

او داسـې نـور بـدني اعدادونـه چـې صحابـه کرامـو بـه کـول. نـو بـدني قـوت برابـرول دا ښـه صفـت دی، دا د دښـمنانو پـر وړانـدې اعـداد دی پـکار داده چـې مجاهدیـن دې بـاب کـې اعلـی ورزشـونه وکـړي، او هسـې ځانونـه نـازک عـادت نکـړي.

قـران کریـم کـې هـم رب العالمیـن بـدني قـوت تـه ځـای پـر ځـای اشـاره کـړې، د طالـوت واقعـه کـې رب العالمین دې طـرف اشـاره کـوي.

قـال تعالـی: قَـالَ **{إِنَّ اللَّـهَ اصْطَفَـاهُ عَلَيْكُـمْ وَزَادَهُ بَسْـطَةً فِي الْعِلْـمِ وَالْجِسْـمِ وَاللَّـهُ يُـؤْتِي مُلْكَـهُ مَـن يَشَـاءُ ۚ وَاللَّـهُ وَاسِـعٌ عَلِيـمٌ}** [سُـورَةُ البَقَـرَة: 247]

ژبـاړه: پیغمبـر ځـواب ورکـړ: "اللـه پـر تاسـې هـم هغـه غـوره کـړی دی او هغـه تـه یـې روحـي او جسـمي دواړه ډولـه پـراخ اهلیـت وربښـلی دی، او اللـه واکمـن دی چـا تـه یـې چـې خوښـه شي خپـل ملـك ورکـوي، د اللـه سره ډېـره پراخـي ده او پـر هـر څـه عـالم دی.

شـعیب علیـه السـلام تـه هـم خپلـه لـور وایـي:

{قَالَـتْ إِحْدَاهُـمَا يَاأَبَـتِ اسْتَـأْجِرْهُ إِنَّ خَـيْرَ مَـنِ اسْتَـأْجَرْتَ الْقَـوِيُّ الْأَمِـينُ} [سُـورَةُ القَصَـص : 26]

ژبـاړه: لـه هغـو دوه ښـځو څخـه یـوې خپـل پـلار تـه وویـل: "پـلار جانـه، دغـه سـړی نوکـر ونیسـه؛ دی تـر ټولـو یـوه غـوره څـوك دی چـې نوکـر یـې نیسـې، ځکـه چـې قـوي او امانتـدار دی."
مفـسر ابـن عاشـور نـا اشـنا خـبره کـړې هغـه وایـي: (أن الصفـات المحتـاج إليهـا في سياسـة أمـر الأمـة ترجـع إلى أصالـة الـرأي وقـوة البـدن؛ لأنه بالـرأي يهتـدي لمصالـح الأمـة، لا سـيما في وقـت المضائـق ، وعنـد تعـذر الاستشـارة أو عنـد خـلاف أهـل الشـورى وبالقـوة يسـتطيع الثبـات في مواقـع القتـال فيكـون بثباتـه ثبـات نفـوس الجيـش)

ژبـاړه: یقینـاً هغـه صفـات چـې د امـت پـه سیاسـت کـې ورتـه ضرورت دی د هغـې رجع غـوره رأیـي او د بـدن قـوت تـه ګرځـي، ځکـه پـه رأي بـه د امـت مصالـح رهـبري کـوي، خـاص طـور د سـختۍ پـر وخـت او پـه وخت د نشـتوالي د مشـورې او پـه وخـت د اختلاف د شـورى والا او پـه قـوت سره کـولای شـې، چـې د قتـال او جنـګ پـه موقـع اسـتقامت وکـړې او د امیـر پـه اسـتقامت سره د لښـکر اسـتقامت وي.
نـو دا دویـم قسـم د تدریـب شـو چـې دیتـه ویـل کیـږي التدریـب البـدني.

دریم قسم:
اعداد المالي:

مـالي او اقتصـادي اعـداد د مسـلمانانو پـه دولـت کـې او د کفـارو سره پـه جهادونـو او مبـارزو کـې ډیـر لـوړ حیثیـت لـري، بلکـې اقتصـاد تـه (عصـب الحيـاة وقوامهـا) د ژنـده ګـی عصب او د ژونـد لپـاره سـتن او اسـاسي سـبب ویـل کیـږي، قـرآن او سـنت تاسـې وګـورئ بـار بـار انفـاق طـرف ترغیبـات ورکـوي، صدقاتـو تـه ترغیبـات ورکوي، دا د همـدې لپـاره چـې د مؤمنانـو دولـت مظبـوط وي، د دښـمنانو پـر وړانـدې مجاهدیـن پـه اقتصـادي بخـش کـې امـده او تیـار واوسي، ځکـه د جهـاد لپـاره اسـباب او وسـائل برابـرول، اسـلحې او تجهیـزات امـده کـول، د اسـلامي فـوج او لښـکر روزل او سـاتل دا ټـول اقتصـاد تـه ضرورت لـري، نـو پـه همـدې اسـاس مجاهدیـن بـه د دښـمنانو پـر وړانـدې مـالي او اقتصـادي اعـداد کـوي:

اللـه تعالـی فرمایـي: **{انفِـرُوا خِفَافًـا وَثِقَـالًا وَجَاهِـدُوا بِأَمْوَالِكُـمْ وَأَنفُسِـكُمْ فِي سَـبِيلِ اللَّـهِ ذَٰلِكُـمْ خَـيْرٌ لَّكُـمْ إِن كُنتُـمْ تَعْلَمُـونَ}** [سُـورَةُ التَّوبَـة: 41]

ژبـاړه: کـه سـپك یاسـت کـه درانـه (غـزا تـه) ووځـئ او د اللـه پـه لار کـې پـه خپلـو مالونـو او پـه خپلـو سرونـو سره جهـاد وکـړئ، دا ستاسـې لپـاره ډېـره ښـه ده کـه پوهیـږئ.

دې ایـات کریمـه کـې یـې مـال د نفـس څخـه هـم مخکـې ذکـر کـړی.
امـام قرطبـي رحمـه اللـه وایـي: وقـدم الأمـوال في الذكـر إذ هـي أول مـصرف وقـت التجهيـز.
ژبـاړه: مـال یـې اول ذکـر کـړ ځکـه چـې پـه وخـت د تیـارۍ کـې اول مـصرف د مـال وي.
بغیـر لـه دې نـه مجاهدیـن نـه مجهـز کیـږي، جهـاد چـې

کوي، د دښمنانو پر وړاندې چې تیاری کوي اول باید مجاهد اسلحه د ځان لپاره برابره کړي.

که د رسول الله صلی الله علیه وسلم نبوي دولت او د هغه بناء انسان مطالعه کړي مالي او اقتصادي بخش ته رسول الله صلی الله علیه وسلم پوره توجو کوله، حتی د مدینې څخه مخکې رسول الله صلی الله علیه وسلم ته داسې قضیې مخ ته راغلې چې باید رسول الله صلی الله علیه وسلم یو اقتصادي نظام او اداره ولري مکه کې به بعضي غلامان وو، چې ایمان به یې راوړلو نو کفارو به وربانديې ظلمونه کول، هغوی ته به یې تعذیب او شکنجه ورکوله، رسول الله صلی الله علیه وسلم به دا خوښه ګڼله چې دا غلامان د پیسو مقابل کې واخلي او ازاد یې کړي، لکه د بلال رضی الله عنه واقعه چې د مشرکانو تعذیبونو کې یې ورځې شپې تیرولې د تاریخ او سیرت کتابونو لیکلي:

قال عطاء الخراساني: "كنت عند ابن المسيب فذكر بلالا، فقال: كان شحيحا على دينه، وكان يعذب في الله، فلقي النبي -صلى الله عليه وسلم-، فقال: لو كان عندنا شيء، ابتعنا بلالا، فلقي أبو بكر العباس، فقال اشتر لي بلالا، فاشتراه العباس، وبعث به إلى أبي بكر، فأعتقه" [سير أعلام النبلاء/بلال بن رباح / ومعرفة الصحابة]

ژباړه: عطاء خراساني وایي: زه د ابن المسیب سره وم، چې بلال رضي الله عنه یې ذکر کړ نو ویې ویل: هغه ډیر په دین حریص و او د الله په خاطر ډیر تعذیب کړای شو، نبي صلی الله علیه وسلم ورسره مخامخ شو هغه وویل: کاش مونږ سره څه شی وای چې بلال مو اخیستی وای پس ابوبکر د عباس رضي الله عنه سره مخامخ شو نو (ورته) ویې ویل: بلال ما لپاره واخله، عباس رضي الله عنه هغه واخیستو او ابو بکر صدیق رضي الله عنه ته یې ولیږه پس هغه ازاد کړ.

نو دې روایت نه معلومیږي چې حتی مکه کې رسول الله صلی الله علیه وسلم ته داسې قضیې مختته راغلې وي، ځکه اسلامي نظام ته بندیان، کونډې او یتیمان ورپه غاړه وي دا اقتصاد غواړي، د دښمنانو سره دښمني او جنګونه اقتصاد غواړي.

خو کله چې مدینې ته رسول الله صلی الله علیه وسلم هجرت وکړ بیا یې د خپل اقتصاد لپاره بنیادونه کیښودل.

مختلف واردات به نظام ته راتلل او هر یو لپاره یې منظمه اداره او تشکیل برابر کړ چې د هغې له جملې څخه: ــ غنائم وو، چې بدر کې کله ونیول شول رسول الله صلی الله علیه وسلم د دې غنائمو د ساتلو او تقسیم لپاره منظم تشکل جوړ کړ نبي صلّی الله علیه وسلم "عبد الله بن کعب" د غنیمتونو مسئول مقرر کړ مخکې د تقسیم څخه او په بندیانو یې "شقران" په نوم غلام مقرر کړ او په تقسم یې "محیمه بن عبد یغوث" مقرر کړ، دا درې هغه کسان وو، چې رسول الله صلی الله علیه وسلم په مالي اداره کې اول ځل لپاره مقرر کړل.

ــ د زکات د اموالو لپاره هم همداسې منظم تشکیل او اداره وه رسول الله صلی الله علیه وسلم منظم اصول او ضوابط دې باب کې بیان کړل چې د سره زرو یا سپین زر، درهم یا دینار، یا د حیواناتو او نورو زکاتونه راټول کړي.

خپل عُمال او کار کونکې یې ورته مقررول، د تقسیم لپاره یې اصول، مستحقین او په صحې طریقه حقدارو ته رسولو لپاره به یې خلک مقررول.

د جزیې مالونو مقررول، راټولول، او حفاظت یې کول او بیا د تقسمولو لپاره یې خاص اصول مقرر کړي وو،

ــ د زراعت په باب کې یې پوره توجه وکړه خلکو ته د ځمکو ابادولو اجازه ورکول، ځمکې خلکو ته مشخص کول او جدا کول، د زراعت او حیواناتو لپاره یې هم منظمه اداره، درلوده چې هغه به راټولیدل او بیرته به د مسلمانانو او د اسلامي دولت په حوائجو کې به مصرفیدل لکه مخکې زکات کې مو اشاره وکړه، همدارنګه د خبیر څخه یې ځینې ځمکه خاص کړه چې د هغې څخه به کوم حاصلات راتلل په هغې به یې اسلحه اخیستله او نور د مدینې او د اسلامي نظام حوائج به یې ورڅخه پوره کول.

ــ د تجارت ترڅنګ د نویو بازارونو جوړول چې د یهودو څخه مستقل وي بیا هغې لپاره قوانین، او اصول او ضوابط، د پیمانې او احتکار او نور مسائل دا ټول پدې دلالت کوي، چې په نبوي دولت کې مالي او اقتصادي بخش ته پوره پاملرنه وه.

دغه اقتصاد ځخه يو هدف او يو جز به د کفارو سره د جنګونو لپاره خاص کيده، ترڅو د کفارو مقابل کې پرې عسکري او نظامي اسباب واخلي، مجاهدين پرې مجهز کړي، د مجاهدينو قرضونه او حوائج ورڅخه حل کړي چې دا خبرې تولي رب العالمين قران کريم کې بيان کړي.

الله تعالی فرمايي: **{إِنَّمَا الصَّدَقَٰتُ لِلْفُقَرَآءِ وَالْمَسَٰكِينِ وَالْعَٰمِلِينَ عَلَيْهَا وَالْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَفِي الرِّقَابِ وَالْغَٰرِمِينَ وَفِي سَبِيلِ اللَّهِ وَابْنِ السَّبِيلِ فَرِيضَةً مِّنَ اللَّهِ وَاللَّهُ عَلِيمٌ حَكِيمٌ}** [سُورَةُ التَّوبَة: 60]

ژباړه: دا صدقې خو په اصل کښې د فقيرانو او مسکينانو لپاره دي، او د هغو خلکو لپاره دي چې د صدقو د چارو مامورين وي، او د هغو لپاره چې زړونه يې په لاس راوړل مقصد وي. دغه راز دا د غاړو (غلامانو) د ازادولو او د پوروړو د مرستې لپاره د الله په لار کښې او په مسافر پالنه کښې د استعمالولو لپاره دي، د الله له لوري يوه فريضه ده؛ او الله په هر څه پوهېدونکی او د حکمت والا دی.

همدارنګه د خپل اقتصاد تر ځنګ به مجاهدين د دښمنانو اقتصاد ته متوجه کيږي د هغوی اقتصاد به له مينځه وړي او خپل دښمن به په اقتصادي لحاظ کمزوری کوي لکه رسول الله صلی الله عليه وسلم چې د مکې د قافلې لپاره خاص عمليات وکړل ترڅو خپل اقتصاد برابر کړي او دښمن په اقتصادي لحاظ له پښو وغورځوي.

ثمامة بن أثال رضي الله عنه چې کله اسلام راوړ هغه هم دا خبره قريشو ته وکړه چې: **("وَاللَّهِ لَا يَأْتِيكُمْ مِنَ الْيَمَامَةِ حَبَّةُ حِنْطَةٍ ، حَتَّى يَأْذَنَ فِيهَا رَسُولُ اللَّهِ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)** [مسند احمد رقم الحديث: 9621]

ژباړه: قسم په الله د يمامې څخه به يوه دانه د غنمو رانه شي تاسې ته تر دې چې رسول الله صلی الله عليه وسلم يکې اجازه نه وي کړي.

دا دښمن ته يو مضبوط اقتصادي ګوزار و.

نو دا دريم قسم اعداد چې مجاهدين به اقتصادي او مالي اعداد او تياری کوي.

ځلورم قسم: اعداد الإعلامي.

اعلامي اعداد او تيارى.

د مسلمانانو په نظام کې به داسې اعلام تيار او فعال وي، چې په مجاهدينو او مسلمانانو کې د جهاد او د قتال روح ژوندى وساتي، د کفارو سره د مبارزې شوق او ذوق د مؤمنانو په زړونو کې راتازه کوي، هغوی ته د جهاد او قتال ترغيبات ورکوي، د خپل نظام او د مسلمانانو د عزتونو د دفاع او د مسلمانانو د حريت عقيده به په مؤمنانو کې ژوندۍ ساتي، خپل دعوت به د نړۍ د مسلمانانو او کفارو تر غوږونو رسوي، د اعلام او ميډيا په برخه کې به د دښمنانو دسيسې، مکرونه، خلکو ته رسوا کوي.

او همديته رسول الله صلی الله عليه وسلم جهاد ويلی، دا لساني او اعلامي جهاد دی:

عَنْ أَنَسٍ، أَنَّ النَّبِيَّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ قَالَ: "جَاهِدُوا الْمُشْرِكِينَ بِأَمْوَالِكُمْ وَأَنْفُسِكُمْ وَأَلْسِنَتِكُمْ") [رواهُ أبُو داود بإسنادٍ صحيح]

ژباړه: د انس رضي الله عنه څخه روايت دی چې نبي صلی الله عليه وسلم وفرمايل: جهاد وکړئ د مشرکينو سره په خپلو مالونو، نفسونو او ژبو سره.

پنځم قسم: طبي اعداد:

مجاهدين بايد په طبي علومو ځانونه سنبال کړي، تر څو په جهادونو کې د خپلو زخميانو علاجونه وکړي، ملګري ورڅخه ضايع نشي او کفارو ته محتاجه نه شي، ډير کرت داسې شوي، چې د ډير معمولي زخم او تکليف له وجې چې مجاهدينو به يکې تجربه نه درلوده يو لوی شخصيت به ورڅخه له منځه لاړه، نو پکار داده چې دومره طبي علوم مجاهدين زده کړي، چې کم از کم د خپلو ورونو علاجونه وکړي.

ځکه جهادونو کې د دښمنانو پر ورانديې زخمي کيدل، لاس پښه ماتيدل او داسې نورې خبرې شته، او رسول الله صلی الله عليه وسلم په علاج کولو امر کړی، حديث کې راځي چې رسول الله صلی الله عليه وسلم فرمايي: **(تَدَاوَوْا، فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَمْ يَضَعْ دَاءً إِلَّا وَضَعَ لَهُ دَوَاءً غَيْرَ دَاءٍ وَاحِدٍ الْهَرَمُ")** [سنن أبي داود رقم الحديث: 3359]

ژباړه: علاج وکړئ يقيناً الله تعالی يو مرض هم نه دی پيدا کړی مګر شفاء يې هم ورته ايښې ده، سيوا د يو مرض څخه چې هغه بوډاوالی دی.

إمام شافعي رحمه الله به ويل : **(لاَ أَعْلَمُ عِلْماً بَعْدَ**

الحَلَالِ وَالحَرَامِ، أَنْبَلَ مِنَ الطِّبِّ إِلاَّ أَنَّ أَهْلَ الكِتَابِ قَدْ غَلَبُوْنَا عَلَيْهِ.

قَالَ حَرْمَلَةُ : كَانَ الشَّافِعِيُّ يَتَلَهَّفُ عَلَى مَا ضَيَّعَ المُسْلِمُوْنَ مِنَ الطِّبِّ، وَيَقُوْلُ: ضَيَّعُوا ثُلُثَ العِلْمِ، وَوَكَلُوهُ إِلَى اليَهُوْدِ وَالنَّصَارَى.) [سير أعلام النبلاء]

ژباړه: زه نه پېژنم هيڅ علم د حلالو او حرامو څخه وروسته ډېر شرف والا د علم الطب څخه مګر دا چې يهود او نصارى پر مونږ پديکې غالبه شوي.

او حرمله وايي: امام شافعي به افسوس کاوه، په هغه څه پسې چې مسلمانانو ضايع کړي د طب نه او ويل به يې د علم دريمه برخه يې ضايع کړې او يهودو او نصاراو ته يې سپارلې.

امام شافعي ډېرو نا اشنا خبرو ته اشاره کړې، ځکه دا يو حقيقت دی چې زمونږ اسلحې، دواء، او داسې نور زيات اسباب د ژوند ټول د کفارو په لاس دي، څنګه يې چې جوړوي خوښه يې ده، ځکه دا باب مونږ همغوى ته ورپرېښی دي.

نو دې باب کې بايد مجاهدين غفلت ونکړي او د طب په باب کې پوره اعداد او تيارى وکړي، په ځانګړې توګه نبوي طب به زده کوي، کومک اوليه بانديې به ځان پوهوي تاسې د رسول الله صلى الله عليه وسلم سيرت وګورئ حتى د هغوى زنانه و به دومره طبي زده کړې کولې، چې د خپلو زخميانو علاجونه وکړي، نارينه خو خامخا د دې استعداد او قوت لري، چې ځان پدې علومو سنبال کړي، هغوى به ځان سره جهادونو کې زنانه وړلې، چې خپلو زخميانو ورونو ته طبي خدمات وړاندې کړي، سعد بن معاذ رضي الله عنه چې کله د خندق په غزا کې زخمي شو په مسجد نبوي کې ورته د رسول الله صلى الله عليه وسلم په امر خيمه ووهل شوه او علاج به يې يوې مؤمنې خور کولو چې نوم يې (رُفيدة) وه.

امام بخاري په "الأدب المفرد"(1129) او ابن سعد په "الطبقات" (3/427) کې روايت د محمود بن لبيد رضي الله عنه ذکر کړی چې وايي: **(لَمَّا أُصِيبَ أَكْحُلُ سَعْدٍ يَوْمَ الْخَنْدَقِ فَثَقُلَ، حَوَّلُوهُ عِنْدَ امْرَأَةٍ يُقَالُ لَهَا: رُفَيْدَةُ ، وَكَانَتْ تُدَاوِي الْجَرْحَى، فَكَانَ النَّبِيُّ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ إِذَا مَرَّ بِهِ يَقُولُ: كَيْفَ أَمْسَيْتَ؟، وَإِذَا أَصْبَحَ: كَيْفَ أَصْبَحْتَ؟ فَيُخْبِرُهُ ." (انتهى)**

ژباړه: کله چې سعد رضي الله عنه په رګ زخمي شو د خندق پر ورځ، او سخت شو نو يوې زنانه ته يې وروسته چې هغې ته (رُفيدة) ويل کيده هغې به د زخميانو علاج کاوه، کله به چې نبي عليه السلام ورباندې تيرېدلو نو ورته به يې ويل: څنګه دې بېګا کړ؟ او کله به يې چې صبا کړ نو ورته به يې ويلې څنګه دې صبا کړ، هغه به خبر ورکولو.

بل حديث کې نقل دي:

عَنْ أُمِّ عَطِيَّةَ الْأَنْصَارِيَّةِ، قَالَتْ: "(غَزَوْتُ مَعَ رَسُولِ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ سَبْعَ غَزَوَاتٍ، أَخْلُفُهُمْ فِي رِحَالِهِمْ، فَأَصْنَعُ لَهُمُ الطَّعَامَ، وَأُدَاوِي الْجَرْحَى، وَأَقُومُ عَلَى الْمَرْضَى")

[صحيح مسلم (1812)]

ژباړه: ام عطية انصارية رضى الله عنها فرمايي: ما د رسول الله صلى الله عليه وسلم سره اوه غزوې کړې، چې زه به تړې وروسته د قافلې سره وم، ما به هغوى ته طعام تيارولو او د زخميانو تداوي او د مريضانو خدمت به مې کاوه.

همدارنګه بل روايت کې نقل دي:

عَنْ أَنَسِ بْنِ مَالِكٍ، قَالَ: (" كَانَ رَسُولُ اللهِ صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ يَغْزُو بِأُمِّ سُلَيْمٍ، وَنِسْوَةٍ مِنَ الْأَنْصَارِ مَعَهُ إِذَا غَزَا، فَيَسْقِينَ الْمَاءَ، وَيُدَاوِينَ الْجَرْحَى»).

[صحيح مسلم أيضا :1810]

ژباړه: د انس بن مالک رضى الله عنه څخه روايت دی، چې رسول الله صلى الله عليه وسلم به په غزا کې د ځان سره ام سليم او د انصارو نورې زنانه بوتللې کله به چې غزا ته تللو نو دې زنانه و به اوبه راوړلې، او د زخميانو تداوي به يې کوله.

نو د ټولو نصوصو څخه معلومه شوه چې رسول الله صلى الله عليه وسلم په خپل نظام کې طب او د هغې اعداد او تيارى ته ډېر اهميت ورکړی چې هر دور کې به مؤمنان هم د دې خاص لحاظ ساتي.

شپږم قسم: اداري اعداد.

مجاهدين به د خپل نظام د بقاء او د خپل دولت او د مسلمانانو د صحيح او مضبوطې رهبرۍ پخاطر اداري اعداد او مهارتونه او علوم زده کوي او د دښمنانو پر وړاندې به يې هم نظم او اداره مضبوطه وي، څومره

چې د مؤمنانو اداره قوي او مضبوطه وه هماغومره به د دښمنانو چلونه، مکرونه، دسیسې پرې کار نکوي، او څومره چې اداره کمزوري وي د دښمنانو له طرفه به د معمولي دسیسو له وجې مؤمنان د لویو لویو ضربو سره مخامخ کیږي.

د رسول الله صلی الله علیه وسلم سیرت ته که انسان متوجه شي د نبوي دولت یوه منظمه او قوي اداره یې جوړه کړې وه او همدا یې سبب شو چې رب العالمین په دنیا کې د اسلام ورانګې خپرې کړي. لله الحمد د مسلمانانو لپاره پدې عصر کې د اسلامي دولت مشرانو په دې موضوع تفصیلي درسونه او کتابونه لیکلي چې نبوي دولت کې نا اشنا او قوي اداره موجوده وه، د نمونې په خاطر هلته:

ـ عسکري او نظامي اداره وه

چې وخت په وخت به یې تربیت هم کیده او بیا به په منظم شکل د کفارو پر وراندې جنګیدل چې د بدر، احد، خندق، فتح د مکې، تبوک، حنین او داسې نور غزوات او سرایا وربانديې دلالت کوي چې د سیرت کتابونه ورڅخه ډک دي.

ـ دعوتي اداره په پراخه سطحه موجوده وه چې په داخل او خارج کې به یې خپل دعوت کاوه او ورځ تربلې یې اثرات په نړۍ خپریدل.

اقتصادي اداره موجوده وه.

چې د غنائمو، مال فيء، زکاتونو او صدقاتو او د زراعت او داسې نورو مالونو څخه تشکیلیده.

تعلیمي اداره وه: چې د لویانو ترڅنګ کوچنیانو او زنانه وو ته خاص اوقات مقرر شوي وو ترڅو خپل دین زده کړي.

۵: قضایي اداره (محاکم موجود وو)

تر څو د قرآن او سنت د قوانینو په بنیاد د مسلمانانو ترمنځ شخړې او لانجې حل و فصل کړي.

ـ هلته د بیت المال اداره وه چې مالونه پکې ساتل کیدل او ساتونکي به یې درلودل.

د رسول الله صلی الله علیه وسلم زندګې د مکې څخه واخله تر مدینې دغه سیرت که انسان مطالعه کړي دغه ټول ادارات او د هغوی فعالیتونه به ورته مخته راشي لکه سِري او په پټه دعوت، په دار الأرقم کې د خپلو ملګرو سره مجلسونه کول او د هغوی تربیه او روزنه کول، بیا جهري دعوت کول، قبائلو ته د دعوت غځول، د عباداتو په بخش کې د امامت څخه واخله تر مؤذنین او خادمان د مسجد مقررول، د هغې د بناء او ابادۍ چارې برابرول، د حج د فریضې لپاره امیر انتخابول منظم ترتیب برابرول، سفیران مقررول، نقباء د قبیلو لپاره انتخابول، ترڅو قبائل د اسلامي دولت سره وتړي، دې هر بخش کې ورونو مرکزي او بنیادي خبرې پرتې وي او د اینده لپاره د دې هر طرف نه مثبتې نتیجې راپورته کیدلې!

بیا د هرې منطقې لپاره والیان مقررول، دا د رسول الله صلی الله علیه وسلم په اداري نظم دلالت کوي، دارنګه د تعلیم او تعلم بخش کې کاتبان مقررول، په تعلیم او تعلم تحریضات ورکول، د مختلفو علاقو لپاره معلمین او قراء لیږل، ترڅو اسلامي تعلیمات عام شي او خلک تعلیم وکړي، د قضا او محاکمو اداره، د حدوداتو او احکامو تنفیذ په خاصو اصولو او ضوابطو او د مختلفو ولایاتو لپاره قاضیان ټاکل، عسکري نظام برابرول، او داسې نور امور دلالت کوي چې رسول الله صلی الله علیه وسلم د اسلام د دعوت او د کفر او شرک د ټغر ټولولو لپاره مظبوطه اداره درلوده نو په همدې اساس به مجاهدین هم د خپل نظام د حاکمیت او د کفارو د نظامونو د نسکورولو لپاره دا قسم تربیتونه او اعداد کوي.

نو حاصل دا شو چې اعداد د رب العالمین د نصرت او د تمکین د ظاهري او مادي اسبابو څخه یو مهم سبب دی، چې بیا د اعداد په بعضې قسمونو خبره وشوه چې عسکري اعداد، بدني اعداد، مالي او اقتصادي اعداد به مجاهدین کوي، او د دې ترڅنګ به اعلامي، او طبي اعداد او تیاری مجاهدین کوي ترڅو د خپل دین نصرت وکړي او د کفارو سره هر بخش کې مبارزه او جهاد وکړي.

تر دې ځایه د نصرت او تمکین معنوي او ظاهري اسباب وو چې تر خپل استعداد او توان مطابق مو ذکر کړل، راتلونکو صفحو کې به د رب په توفیق سره د هزیمت او شکست اسباب بیانوو ترڅو مؤمنان او مجاهدین د هغه څخه اجتناب وکړي، ان شاء الله.

وصلَّی الله وسلَّم علی نبیِّنا محمَّد، وعلی آلِه وصَحْبِه اَجمَعِین.

***

لنډه کیسه

د هر ډگر او هر سنگر غازي

احمد استاد

د خراسان په ځمکه د الله عزوجل د شریعت د تطبیق او دفاع لپاره له هر طرفه مؤحدینو رامنډې وهلې، د تمکین لومړۍ شپې او ورځې وې مجاهدین خوشحاله خوشحاله گرځېدل له هرې خوا څخه به د تکبیر او حمد اوازونه اورېدل کېدل، خوشحاله خوشحالي وه، هوا هم ډېره معتدله وه مرکز ته ننوتلم چې گورم په توشک یو کس ناست دی، د ښکلې سوچه ږیرې په درلودو یې نوراني څهره زیاته ښایسته ښکارېده، سلام مې وکړ او روغبړ مې ورسره وکړ، د یو ملگري څخه مې وپوښتل چې دا څوک دی؟

ملگري مې وویل دا خو احمد استاد دی.

احمد استاد د طب پوهنځي درسونه په نیمایي کې پرېښي وو او ټوله زندگي یې د اسلامي شریعت په خدمت کې وقف کړې وه، احمد استاد تقوا دار، شجاع، او د ښو اخلاقو خاوند و.

هر ځای به چې د اسلامي نظام خدمت و، دې ته یې ندي کتلي چې دا خو زما اداره نده او یا زما مسؤلیت ندی بلکې ښه په پوره خوشحالۍ به یې هغه خدمت ته اوږه ورکوله، چېرته به هم چې د مجاهدینو له خوا په مرتدینو تعرض او یا دفاعي جنگ وو احمد استاد به پکې د انغماسي په شکل برخه اخیسته.

دا چې د خراسان په ولایت کې مجاهدینو د الله عزوجل په مرسته شریعت عملي کړی و، حدود یې جاري کړي وو ،نو کفارو دا نشوه برداشت کولی چې په یو ځای کې دې د رب شریعت او قانون عملي کېږي نو کفار وار خطا ښکارېده کفارو چې د کوم څه د مخنیوي کوشش کاوه د هغې برعکس کار ورسره وشو کفارو دا کوشش کاوه چې په هغه مجاهدینو کې اختلافات رامنځته کړي او تس نس یې کړي کوم مجاهدین چې د قران او سنت د منهج درلودونکي او د عالمي جهاد غوښتونکي دي، خو الله عزوجل د کفارو مکرونه شنډ کړل او مجاهدین یې سره یو ځای کړل تر دې چې د اسلامي خلافت احسان یې ورباندې وکړ.

کفار په یو ځای کې هم په ارام نه کیناستل، په شام، عراق او نورو ولایتونو کې به یې خپل وحشتونه کول او په هر ولایت کې به رب داسې ذلیله کړل چې مردارې او غنایم به ورڅخه په میدان پاتې وو، د خراسان په تمکین هم کفارو ډېر یرغلونه وکړل لیکن د رب العالمین په خاص مدد سره به د مجاهدینو د گذارونو څخه داسې په منډه شول چې شاته به یې نه کتل.

کله به کفار خپله او کله هم د مرتدینو سره یو ځای په خلافت برید کاوه چې د هر ډؤل الوتکو ملاتړ به ورسره ملگری و، کله به چې وربانډې د خلافت مجاهدینو

د ورو زمریو په شان حمله وکړه نو نه به ورته الوتکو ګټه کوله او نه هم ټانک، توپ او نورو وسایلو.

دا چې کفارو او ای ایس ای ډیر ارزانه کرایي ملیشې پیدا کړې وې، نو هغوی به هم د وخت څخه په استفادې د ای ایس ای په امر د خراسان په تمکین برید کاوه، خو لله الحمد د اسلامي خلافت باننګه شازلمو به وربانديې داسې وارونه وکړل چې د الله په فضل سره به یې څه ژوندي ونیول او د مردارو به یې شمار نه و او رب به ذلیله او شرمنده واپس کړل

د خراسان په کوچنی دار الاسلام باندې کفارو او مرتدینو خپل ټول زور وازمایه تر دې چې د بمونو مور په نوم تر ټولو ستر بم یې هم د خلافت په یوه ساحه وغورځاوه.

یو ځل د کفارو په شمول ټولو مرتدینو اردو، کمانډویانو، زربتیانو، اربکیانو او نورو غلامانو چې د هر ډول الوتکو ملاتړ ورسره و، د خراسان په یوه کوچنۍ ساحه برید کړی و، د اسلامي دولت ننګیالیو شازلمو ورته خپل سنګرونه مضبوط کړل او دښمن پدې ونه توانېده چې مخکې ولاړ شي، زمونږ امیر پدغه وخت کې د معسکر یو استاد و، مرتدین خبر نه وو، چې دلته د ګوتو په شمار یو څو مجاهدینو ورته سنګرونه نیولي دي، پیاده را روان وو، استاد مجاهدین په مختلفو ځایونو کې ځای پر ځای کړل او ورته یې وویل تر څو چې دښمن ښه رانږدې شوی نه وي نو ډز به وربانديې نه کوئ، مونږ په یوه غټه ختینه کلا کې وو او د کلا په یوه طرف کې یوه ونه وه او نور کوم بوټی وغیره یې نه درلودل، زه یې د سلیم تقبله الله سره په یو ځای کې کینولم چې سلیم تقبله الله د لاس یوه ګوته هم زخمي وه، کمانډویان او ځانګړي ځواکونه پیدل را روان وو ،مجاهدینو وربانديې داسې تعرض وکړ چې په سرکونډو یې ځانونه خلاص کړل، دا چې امیر صاحب پخپله د کوټې په دوهم چت کې د دوه ملګرو سره دښمن د برید لاندې نیولی و او دغه ځای د لرې څخه معلومېده نو مرتدینو ته ځای په ډاګه شو او امیر صاحب باندې یې د زګویګ، اګاهیز، او راکټ فایرونه وکړل او چار ماشیني هم وربانديې بمبار وکړ د کوټې چت سوری شو او دغه کلا ګردو پټه کړه، مونږ د امیر صاحب په طرف ورمنډه کړه، خو لله الحمد امیر صاحب ویښتان په ګردونو پټ د چت څخه سره د ملګرو روغ رمټ راښکته شو، امیر صاحب امر وکړ چې ځای مرتدینو ته په ډاګه شو نو داسې کوو چې زه د دې کلا څخه مجاهدین په ترتیب وباسم، دا چې بې پیلوټه الوتکې، چارماشینه او هلیکوپترې ډیرې په کم پرواز ګرځېدلې او مجاهدینو نشو کولی چې حرکت وکړي نو یو مجاهد په احمد استاد باندې په مخابره کې غږ وکړ او ورته یې وویل چې دا د دهشکه چېرته ده زه ورځم چې پدې هلیکوپترو ډزې وکړم، ښځې مو حرکت ته نه پرېږدي، احمد استاد ورته د صبر او استقامت خبرې وکړې او ورته یې وویل چې د رب مدد رانږدې دی ان شآءالله، د دې څخه څو ورځې مخکې کفارو څو سنګرونه په کروز میزایلو ویشتلي وو، امیر صاحب دوه دوه مجاهدین په خاص تکتیک سره وویستل او څه مجاهدین دښمن سره په جنګ بوخت وو، دې کلا سره څنګ کې یو وړوکی جمات موجود وو چې جمات په څو لرو ونو کې پټ وو، زه د یو بل مجاهد سره د دغه ونو په لور روان وم چې په ونو چارماشینه سرې لمبې جوړې کړې او د ونو څانګې په ځمکه ولوېدلې، مونږ دواړه ودرېدو او ما فکر وکړ چې هر څوک پدې ځای کې وو نو هغوی یې شهیدان کړل، څو دقیقې وروسته د رب په مدد دوه مجاهدین روغ جوړ د دغه ځای څخه را ووتل، مونږ ورته ویل نور څوک خو به نه وي هغوی په خندا راغبرګه کړه نه بل څوک راسره نه وو، احمد استاد زمونږ امیر صاحب سره

په رابطه کې وو مونږ ته امیر صاحب وویل تاسو دلته انتظار شئ زه د طیب مولوي صاحب خوا ته ورځم

زه او یو بل مجاهد د دغه کلا په یو اړخ کې ولاړ وو چې چارماشیني په مونږ فایرونه وکړل او خوا وشا یې راته وویشتله، دا چې دغه مجاهد په غوږونو لږ درونډ وو پدې پوه نشو او هماغه شان ولاړ دی او راته یې وویل چې دا ځایونه څنګه لوګي کوي؟

ما ورته وویل چې کوټې ته ننوځه چارماشیني بمبار وکړ او الله بچ کړو د کلا د غټې دروازې سره جوختې دوه زړې کوټې وې یوې ته زه ور ننوتم او بلې ته هغه بل مجاهد ور ننوت، ما غلی سر د کوټې د دروازې څخه را وویسته چې چارماشیني راباندې د دورازې چوکاټ وویشته، زه بېرته کوټې ته دننه شوم او په کوټه کې کیناستم چې د کوټې په چت درزا شوه او په کوټه کې ګردونه جوړ شول، پدې کې امیر صاحب غږ راوکړ ویل را ووځئ پدې ګردونو کې د امیر صاحب سره د طیب مولوي صاحب تقبله الله خوا ته ورغلو.

هغه سره هم د ګوتو په شمار څو مجاهدین دي او هغوی یې د دفاع لپاره کېنولي دي، دا چې نور سنګرونه بمبار شوي وو او همدا یو سنګر وو نو طیب مولوي صاحب تقبله الله د دې ځای څخه مجاهدین د سعد امارتي تقبله الله په نامه مرکز ته انتقال کړل.

دوه مجاهدین یې د دفاع پخاطر د دښمن مخې ته کېنول او نور مجاهدین یې د حرکت کولو څخه منع کړل ځکه چې هلیکوپتر بېخي په ټیټ پرواز ګرځېدلې، پدې کې یو مجاهد ډېر سخت مریض او بې هوشه شو اوبه نه وی چې وربانډې مو اچولی وی ،خو رب مدد وکړ هغه هم لږ وخت وروسته الله تعالی جوړکړ، ماسخوتن تیاره شوه او هلیکوپترې هم جدا شوې مجاهدین د دغه ځای څخه ووتل او روان شول چې په لاره کې یو شهید یو ځای او بل بل ځای په هوار میدان پراته دي دا الوتکو ویشتلي وو، طیب مولوي صاحب تقبله الله مجاهدینو ته وویل چې دا شهداء دغلته مسجد ته وړو، بیا به یې سهار کې دفن کړو ان شآءالله، یو شهید عبدالله تقبله الله پورته کړ او بل نورو ملګرو او ما ته یې د دواړو اسلحې او سامان راکړل او جومات ته مو یوړل، دا چې دغه جومات هم ښکاره وو او تیاره هم وه نو کفارو مونږ ولیدلو او په مونږ یې د زګویګ ډزې وکړې خو رب العالمین ټول مجاهدین وساتل الحمدلله، د دغه ځای څخه روان شولو او مونږ د خپل امیر سره د مسلم مولوي صاحب تقبله الله مرکز ته ننوتلو، په دغه ځای کې شور نشته هېڅوک نه معلومېږي او تقریباً د شپې یوه بجه ده، احمد استاد تقبله الله سره زمونږ امیر صاحب رابطه وکړه هغه ورڅخه وپوښتل چې چېرته یې، نو امیر صاحب ورته په شفر کې وویل چې د مسلم مولوي صاحب په مرکز کې یو هغه ورته وویل الله بنده فلاني ځای ته لاړ شئ دغه ځای هم د دښمن لاس کې دی، مونږ ته چې کوم ځای وښودل شو مونږ هلته لاړو.

احمد استاد تقبله الله د دښمن په منځ کې تقریباً څو ورځې تېرې کړې تر دې چې شیخ صاحب عبدالحسیب تقبله الله ورته امر وکړ چې راشه بیا د دغه ساحې څخه لاړه.

مرتدینو کفارو یواځې پدغه ساحه نه بلکې د خلافت په مختلفو ساحو یې بریدونه کړي وو ،دغه ساحه کې ورته مجاهدینو د چریکي بریدونو څخه کار واخیسته دښمن څخه یې د الله په نصرت سره وار خطا کړ او د دښمن لښکر سره د ټانکونو او توپونو ذلیله او شرمنده وتښتېده، خو هغه ساحه کې دښمن موجود و، د کومې ساحې په جومات کې چې شهیدان وو احمد استاد تقبله الله د شهیدانو څخه خبر شوی و او راغی او د یو څو مجاهدینو سره په منډه منډه یې هلته ځان

ورساوه، هلته چې ورسېد مونږ يې دښمن ته کمين کې کېنولو او هغه شهيدان را واخيستل او دفن يې کړل، دا چې شهيدان د څو ورځو په تېرېدو هماغه شان ترو تازه وو نو کفارو او مرتدينو يې په مخونو لدې امله تېزاب اچولي وو چې خلک يې ووينې او همداسې تازه وي نو خلک به حق قبول کړي او د دوی ارتداد او کفر به ورته نور هم واضحه شي، چې شهيدان دفن شول نو بېرته واپس خپلو ساحو ته لاړو، بيا الله عزوجل مرتدين نور هم ذليله کړل او د دغه ساحې څخه وتښتېدل.

څه موده وروسته مونږ دغه ساحې ته ورغلو چې ومو کتل نو کفارو او مرتدينو دومره وحشت کړی وو چې د عوامو مسلمانانو دروازې په بمونو الوځولې وې او موټرونه يې ورته سوځولي وو، هلته د عوامو يو غټ بازار و، ټول بازار يې لوټ کړی و او يو نيم دوکان يې هم سوځولی و، د عوامو کورونه يې په کروز ميزايلو ويجاړ کړي وو، دغه ساحه يې ډېره بد رنګه کړې وه.

احمد استاد ته به چې مشرانو کوم خدمت وړاندې کړ احمد استاد خبره به "سمعنا واطعنا" وه دا په ونه دنګ چست او چالاکه د طب محصل د تمکين په لوړو ژورو داسې خاته او کوزېده تا به فکر کاوه چې له کوچنيوالي يې همدا تربيتونه کړي ، د احمد استاد په اړه دا مشهوره وه چې دومره مزله کې چابک دی چې هيڅوک ورپسې نه شي رسيدلی ، يو سحار وختي د سحار له لمانځه وروسته د مامند په لنډۍ کلي کې په جمات کې مخ شو ، په ډېره منډه و، ورته مې د چايو ست وکړ ، خو ويل يې ډېر عاجل کار راترغاړې دی، دې اوغز پورې په منډه ځم ، ورته مې کړه : پام کوه لاس دې پرې ونه لګيږي .

خوږه خندا يې وکړه او روان شو ، ماښام مې چې کتلو بيرته د لنډۍ کلي په جمات کې په لمانځه کې حاضر و، له لمانځه پس مې ورته وويل لکه چې لاړ نه شوې ، ويې ويل : ولې نه ، تللې وم بيرته راغلم .

ورته مې کړه : الله بنده مونږ خو چې د اوغز پورې مزل وکړو نو بيا مو درې ورځې پښې او نور ځان درد کوي ته خو ماشاء الله سم چابکه يې .

رښتيا هم احمد استاد ستړيا نه پيژنده ، په کوم طرف به چې ډير سخت کار و، او نورو ملګرو به ورته رسيدګي نه شوه کولې نو مشرانو به په همغه طرف احمد استاد استاوه ، احمد ته الله عزوجل ځانګړي استعدادونه ورکړي وو، له مخې يې رڼا وه ، د معسکر له استادۍ رانيولې د جګړې تر رهبرۍ او نورو ګڼو کارونو کې يې خپله وړتيا ثابته کړې وه ، د احمد پراخه تنده به تل غوړيدلې وه او که به په هرڅومره سختو حالاتو او مشکلاتو کې ورسره مخ شوې نو دده د خوږې او خندانه څېرې په ليدو به دې د حالاتو تراخه هير شول ، هر چا به فکر کاوه احمد يې له ټولو نيږدې ملګری دی ، په يو ځل ناسته کې به يې د هرچا زړه ځان سره داسې وتاړه چې بيا به يې دده مجلس پسې تنده محسوسوله احمد د سختو خونړيو جګړو کمينونو ، بريدونو او بمبارونو څخه کله روغ او کله په زخمي حالاتو کې په کراتو وتلی و، مرتدينو او د دوی بادارانو صليبي مشرکينو هم احمد په تمامه مانا پيژندلی و، ځکه چې په دې ټولو يې په هر ډګر کې داسې تراخه ورڅکلي وو، چې د ټولو حلق به تر ډېره تريخ و، ټول لکه د ليونيو سپو ورپسې وو، او د ټولو ستر هدف د احمد استاد له منځه وړل وو، خو کله يې چې نيته پوره شوه نو له مامند څخه د هسکې مېنې په طرف روان و، نور ملګري هم ورسره وو، چې په يو لوخ او سپيره خوړ کې صليبي طيارو راګير کړل او د سخت بمبار په پايله کې يې اخر هم خپله ځواني د رب د دين او کلمې د لوړولو لپاره قرباني کړه، انا لله وانا اليه راجعون.

***

په زرگرانو جست د زرو په نامه تیروي.
په چالاکۍ د بوسو لاندې به اوبه تیروي.

***

اچوي خاورې ورته سترگو کې په مکر او چل
خپلو عیبونو نه یې چپ لکه ړانده تیروي

***

دا د دوحې قراردادي نظام اسلام گڼي اوس
د شاتو لوښو کې په موږ زهر تراخه تیروي.

***

خپل کشرخیل لکه د گډو او بیزو څروي.
تږې رمه د سیند په غاړه کې شپانه تیروي.

***

غواړي چې ودریږي په یو اخور د کفر سره
د دې لپاره ټول شرعي نصوص رانه تیروي

***

ایمان پلورونکو قصابانو متې بډ وهلې.
نن د امت په مرۍ بیا تیره چاړه تیروي.